

การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้าง

จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

THE DEVELOPMENT OF ACTIVITY PACKAGES WITH TEAM-BASED
LEARNING OF PUBLIC MIND ENHANCING FOR
MATTAYOMSUKSA 2 STUDENTS



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรและการสอน)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL-2016-ED-M-220-129

การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้าง
จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

THE DEVELOPMENT OF ACTIVITY PACKAGES WITH TEAM-BASED
LEARNING OF PUBLIC MIND ENHANCING FOR
MATTAYOMSUKSA 2 STUDENTS



วันทิพย์ ซอมี
WANTHIP SORMI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรและการสอน)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL-2016-ED-M-220-129

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE DEVELOPMENT OF ACTIVITY PACKAGES WITH TEAM-BASED
LEARNING OF PUBLIC MIND ENHANCING FOR
MATTAYOMSUKSA 2 STUDENTS



WANTHIP SORMI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2016

KMITL-2016-ED-M-220-129

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



COPYRIGHT 2016

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้าง
จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Development of Activity Packages with Team-Based
Learning of Public Mind Enhancing
for Mattayomsuksa 2 Student

นักศึกษา

นางสาววันทิพย์ ซอมี

รหัสประจำตัว

56603062

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.อัคพงษ์ สุขมาตย์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.ไพฑูรย์	พิมพ์ดี	
ผศ.ดร.อัคพงษ์	สุขมาตย์	
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	

วัน /เดือน/ปี ที่สอบ

7 กรกฎาคม 2559 เวลา 11.00 น.

สถานที่สอบ

ณ ห้องเรียนสมาคมศิษย์เก่า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิติพงศ์ มะโน)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วันที่ ๒๑ เดือน ก.ค. พ.ศ. 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นักศึกษา

นางสาววันทิพย์ ซอมี

รหัสประจำตัว

56603062

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

พ.ศ.

2559

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัครพงศ์ สุขมาตย์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรตพิทยพยัต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ คือ ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมและแบบวัดระดับจิตสาธารณะเชิงสถานการณ์ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23 – 0.62 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.74 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test แบบไม่อิสระ ผลการวิจัยพบว่า

1) ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 76.70/78.85

2) นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ มีระดับจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Thesis Title	The Development of Activity Packages with Team – Based Learning of Public Mind Enhancing for Mattayomsuksa 2 Student
Student	Miss Wanthip Sormi
Student ID.	56603062
Degree	Master of Industrial Education
Program	Industrial Education
Year	2016
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Aukkapong Sukkamart
Thesis Co - Advisor	Dr. Phadungchai Pupat

ABSTRACT

The objectives of this research were to develop activity packages with Team – Based Learning of public mind enhancing for Mattayomsuksa 2 student, and to compare the levels of public mind to pretest and posttest with activity packages with Team – Based Learning. The sample group was Mattayomsuksa 2 students in the second semester of 2014 at Protpittayapayat School, which selected by cluster sampling random that using class to unit of random. The research instruments were the activity packages with Team – Based Learning and the questionnaire on Public mind situation base 5 choices 20 items with the discrimination power ranging between .23 and .62 and the entire reliability value of .74. Statistics used for data analysis were mean, standard deviation, efficiency of activity packages and t-test dependent. The research results were as follows:

1) The development of activity packages with Team – Based Learning of Public mind enhancing for Mattayomsuksa 2 students at Protpittayapayat School attained the efficiency of 76.70/78.85.

2) The achievement of Mattayomsuksa 2 students after used activity packages with Team – Based Learning of Public mind enhancing was found that the scores of posttest were higher than pretest and significantly higher at the .01.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง สมบูรณ์ได้เป็นอย่างดี โดยการได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อักพงศ์ สุขมาตย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ที่เสียสละเวลาอันมีค่าคอยเคียงข้างให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง รวมถึงการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสามารถจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้อย่าง สมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งถึงความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้คำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอบคุณเจ้าของงานวิจัย หนังสือและเอกสารต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิง ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีส่วนทำให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ไปได้ด้วยดี

ขอบคุณ คุณพ่อณัฐพรและคุณแม่สุชาดา ซอมี ผู้ให้โอกาสทางการศึกษา ผู้ที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจที่อยู่เคียงข้างผู้วิจัยเสมอมา รวมถึงน้องสาวฝาแฝดทั้งสองคน

ขอบคุณผู้อำนวยการ ครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรตพิทยพยัต ที่ให้ความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

คุณค่า ประโยชน์และความดีที่เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยน้อมรำลึกและบูชา พระคุณแก่บุพการีของผู้วิจัย และบูรพคณาจารย์ทุกท่านที่อยู่เบื้องหลังในการวางรากฐานการศึกษา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

วันทิพย์ ซอมี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมแนะแนว.....	8
2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรม.....	11
2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยเน้นทีม.....	15
2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ.....	29
2.5 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม.....	36
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4.1 ผลการหาคุณภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้าง จิตสาธารณะ.....	52
4.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้าง จิตสาธารณะ.....	54
4.3 ผลการเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะ ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วย ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ.....	55
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	56
5.2 อภิปรายผล.....	58
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	61
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก หนังสือราชการประกอบการดำเนินการวิจัย.....	69
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	76
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	78
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ข้อมูล.....	124
ประวัติผู้เขียน.....	131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แบบแผนการวิจัย.....	49
4.1 ผลการหาคุณภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้าง จิตสาธารณะ.....	52
4.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้าง จิตสาธารณะ.....	54
4.3 ผลการเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะ ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยชุด กิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ.....	55
ง1 ผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้าง จิตสาธารณะ.....	125
ง2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้าง จิตสาธารณะ.....	126
ง3 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดจิตสาธารณะ.....	128
ง4 ผลการหาความยากง่าย และความเชื่อมั่นของแบบวัดจิตสาธารณะ.....	130

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในบริบททางเศรษฐกิจและสังคมไทยเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและดำเนินไปอย่างรวดเร็วทำให้สังคมไทยได้รับผลกระทบต่างๆ มากมาย ซึ่งผลกระทบที่สำคัญประการหนึ่ง คือการมีวัฒนธรรมแบบบริโภคนิยมและการให้ความสำคัญกับวัตถุมากขึ้น จนก่อให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในสังคม อาทิเช่น การย่อหย่อนในศีลธรรมและจริยธรรม การขาดระเบียบวินัย การเอาใจเอาเปรียบและเบียดเบียนซึ่งกันและกัน รวมทั้งการทำลายสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสาธารณสุขสมบัติของส่วนรวมเพิ่มมากขึ้น การไม่ช่วยกันดูแลรักษาสมบัติสิ่งของสถานที่ที่เป็นทรัพย์สินสาธารณะหรือแม้กระทั่งการไม่สนใจรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาส่วนรวม และเฉยชา กับเหตุการณ์ที่ไม่กระทบถึงตน พฤติกรรมดังกล่าวแสดงถึงการขาดจิตสาธารณะ (สื่อพลัง. 2555: 3 – 4) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ดี (2553: 46) ที่กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ได้กล่อมเกล้าให้คนส่วนใหญ่ มีความเป็นปัจเจกชนสูง ไม่ใส่ใจกับเรื่องของส่วนรวมเหมือนคนไทยสมัยก่อนดังจะเห็นพฤติกรรมที่สื่อถึงการยึดถือตนเองเป็นศูนย์กลาง มีลักษณะมนุษยนิยมโดยมองข้ามความสัมพันธ์และความเกี่ยวข้องกันของธรรมชาติและสรรพสิ่งรอบตัว ทำให้เกิดการรับรู้และมีความคิดว่า สิ่งที่เป็นของสาธารณะนั้นเป็นทรัพย์สินของภาครัฐหรือของราชการที่คนทั่วไปสามารถใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องมีความรับผิดชอบดูแล หากแต่เป็นหน้าที่ของภาครัฐและข้าราชการที่ต้องดูแลรักษาให้คงสภาพอยู่จึงพากันละเลยหรือไม่สนใจที่จะดูแลรักษาหรือช่วยกันจัดการ เพื่อให้ทรัพย์สินส่วนกลาง คงสภาพอยู่ได้นานมากกว่าสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552: 22 – 23) กล่าวว่า การขาดจิตสาธารณะของคนไทยส่วนหนึ่ง มาจากการที่คนไทยยังคงฝังแน่นอยู่กับแนวคิด คนเป็นของรัฐ รัฐต่างหากที่เป็นเจ้าของประเทศ เป็นเจ้าของสถานที่ราชการ เจ้าของสมบัติสาธารณะ คนมีหน้าที่ใช้ รัฐมีหน้าที่ต้องดูแลรักษา ปัญหาสิ่งของสาธารณะ ถูกทำลายมากขึ้น เป็นเพราะเกิดจากความเคยชินในการใช้ทรัพยากรในอดีตของคนไทยที่มีทรัพยากรอยู่ มากมายทำให้คนไทยประมาท ใช้ของฟุ่มเฟือยเมื่อทรัพยากรเปลี่ยนไปแต่นิสัยเดิมยังคงอยู่ จึงเกิดการ แก่งแย่งทรัพยากร ทำให้คนเห็นแก่ตัว เห็นแก่พรรคพวก เกิดการหลบหลีกเอาตัวรอดของแต่ละคน ขาดจิตสาธารณะและความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม (กนิษฐา นิตศน์พัฒนาและคณะ. 2550: 21)

ปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า คนไทยส่วนใหญ่ยังขาดจิตสาธารณะอยู่มาก ดังนั้นจึงควรปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาจิตสาธารณะให้มีมากยิ่งขึ้นในสังคมไทย เพราะจิตสาธารณะเป็นเรื่องของจิตใจ เป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่เกิดขึ้นโดยการเรียนรู้ จิตสำนึกที่เกิดขึ้นแล้วยากที่จะหยุดหรือหมด

หายไป คนที่มีจิตสำนึกที่ดีด้านใด จะประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับจิตสำนึกของตนและใช้จิตสำนึก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านนั้นๆของตนเพื่อประโยชน์ต่อสิ่งต่างๆ (สมพงษ์ สิงหะพล. 2554: 15 – 16) ลักษณะของบุคคลที่มีจิตสาธารณะจะรู้จักการเอาใจใส่เป็นธุระ และเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ใช้ของส่วนรวมอย่างรับผิดชอบ มีการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้และมีการเคารพสิทธิในการใช้สาธารณะสมบัติของผู้อื่น (ชาย โพธิ์สิตา. 2550: 14 – 15) จิตสาธารณะ เป็นลักษณะสำคัญของการเป็นพลเมืองดีของประเทศเพราะบุคคลที่มีจิตสาธารณะจะเป็นผู้ที่ตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมที่จะต้องดูแลรักษาสมบัติส่วนรวมของสังคมและตระหนักในสิทธิของตนไม่ล่วงล้ำสิทธิของผู้อื่น ถึงเวลาแล้วที่ทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการปลูกฝังจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นกับบุคคลในชาติตั้งแต่เด็กๆ ซึ่งผู้ที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของเด็กก็คือ บิดา มารดา ครูและเพื่อนร่วมวัย รวมทั้งสื่อมวลชนด้วย หากบุคคลเหล่านี้ได้ถ่ายทอดความมีจิตสำนึกที่ดี มีจิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติส่วนรวมให้แก่เด็กอย่างสม่ำเสมอเด็กก็จะซึมซับเอาคุณลักษณะที่ดีนี้ติดตัวไปตลอด

โรงเรียนในฐานะที่เป็นสถาบันที่มีหน้าที่โดยตรงในการให้การศึกษา นอกจากจะให้ความรู้ทางด้านวิชาการ และฝึกทักษะความสามารถในด้านต่างๆแล้ว โรงเรียนยังมีหน้าที่พัฒนาค่านิยมให้แก่เด็กและเยาวชน ช่วยปรับและพัฒนาให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 มาตรา 6 และมาตรา 7 ได้กำหนดแนวการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน ตามมาตรา 6 “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 7 “กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง” (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545ก: 5) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญกับ“จิตสาธารณะ” โดยกำหนดให้จิตสาธารณะ เป็นหนึ่งในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน นับว่าเป็นสิ่งที่ดียิ่งเพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเพื่อสาธารณะประโยชน์มากขึ้น ซึ่งจิตสาธารณะนี้จะติดตัวเขาไปจนเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคมและร่วมสร้างสังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข (ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. 2549: 28)

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าวิธีการหลากหลายในการนำมาพัฒนาความมีจิตสาธารณะอาทิงานวิจัยของ ธรรมนันท์ก้า แจ็งสว่าง (2550 : 33) ที่ใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบ มีจิตสาธารณะสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ไม่ได้รับโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบ และจากงานวิจัยของมูทิตา หวังคิด (2552 : 59-62) ได้ทำการฝึก

ทักษะการแก้ปัญหาโดยนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 36 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะ การแก้ปัญหาโดยนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ มีจิตสาธารณะ สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี ยิ่งรักพันธุ์ (2550: 103-107) ที่ทำการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้สถานการณ์จำลองผสมผสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริงเพื่อพัฒนา จิตสาธารณะของนักเรียน โดยทำการทดลองก่อนและหลัง ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าการใช้สถานการณ์จำลองผสมผสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริงเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะมีผลต่อพฤติกรรม จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การเรียนรู้โดยเน้นทีม (Team-based Learning หรือ TBL) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างรายวิชาโดยจัดแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน (Michaelsen; & Sweet. 2008: 12-2; Michaelsen. 2004: 41-43) ได้แก่

1. การเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าชั้นเรียน (pre-class preparation) โดยผู้เรียนศึกษา เอกสารของรายวิชาด้วยตนเองนอกชั้นเรียน
2. การรับประกันความพร้อม (readiness assurance) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ ผู้เรียนรับ การทดสอบเป็นรายบุคคล การทดสอบเป็นทีม การเขียนอุทธรณ์ และผู้สอนให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียน
3. การนำโมโนทัศน์ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ (application of course concepts) ได้แก่ การให้ ผู้เรียนประยุกต์ใช้โมโนทัศน์ที่เรียนในรายวิชานั้นไปใช้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ พบว่า การเรียนรู้โดยเน้นทีมช่วยเพิ่มความรับผิดชอบใน การเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและความรับผิดชอบของผู้เรียนต่อทีม ซึ่งเห็นได้จากการขาดเรียนของ ผู้เรียนที่ลดน้อยลง และการอ่านงานก่อนเข้าชั้นเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและมีทัศนคติ ที่ดีต่อรายวิชา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและสนใจพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดย เน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยจะนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีจิตสาธารณะ รู้จักการช่วยเหลือและ การแบ่งปัน รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองอีกทั้งเคารพสิทธิของผู้อื่น สามารถใช้ชีวิตท่ามกลางสังคม ที่เต็มไปด้วยการแข่งขันและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้อย่างมีความสุข

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง การเรียนด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมมีระดับจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4.1 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยเน้นทีม

Michaelsen (2004:6-8) ผู้คิดค้นแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีม (Team-based Learning) ได้อธิบายถึงกระบวนการทั้ง 3 ขั้นตอน ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

1. การเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าชั้นเรียน (Pre-class preparation) หมายถึง ผู้เรียนได้รับมอบหมายงานอ่านจากครูประจำวิชาซึ่งจะต้องอ่านให้เสร็จก่อนเข้าชั้นเรียนในคาบถัดไป

2. การรับประกันความพร้อม (Readiness assurance)

- การทดสอบเป็นรายบุคคล หมายถึง การวัดประเมินความพร้อมเป็นรายบุคคล
 - การทดสอบเป็นทีม หมายถึง การวัดประเมินความพร้อมของผู้เรียนทั้งกลุ่ม
 - การเขียนอุทธรณ์ หมายถึง การให้โอกาสผู้เรียนเขียนอุทธรณ์ในข้อคำถามที่กลุ่มของผู้เรียนไม่ได้คะแนนในการทดสอบ

- การให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียน หมายถึง ครูให้ผลย้อนกลับทางวาจาแก่ผู้เรียนทันทีหลังจากมีการเขียนอุทธรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจกระจ่างชัดเจนยิ่งขึ้น

3. การนำโน้ตสนในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ (Application of course concepts) หมายถึง นักเรียนสามารถนำโน้ตสนจากรายวิชาไปสร้างสรรค์ผลงาน

1.4.2 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะจากการนิยามความหมายของชาย โพรสิตา (2550: 14 – 15) ซึ่งได้สรุปความหมายของ จิตสำนึกต่อสาธารณสมบัติในเชิงพฤติกรรม ซึ่งได้แก่ การรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ การถือเป็นหน้าที่ในการดูแลสาธารณสมบัติในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ และการเคารพสิทธิในการใช้สาธารณสมบัติส่วนรวม

1.4.3 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533: 294 – 295) โดยการกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ E2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนที่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.4 กรอบแนวคิดการพัฒนาเครื่องมือตามพัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg

Kohlberg (1976: 383-432) ได้ทำการศึกษาวินิจฉัยและวิเคราะห์คำตอบของเยาวชนอเมริกัน อายุ 10-16 ปี เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกทำพฤติกรรมอย่างหนึ่งในสถานการณ์ที่ขัดแย้งกันระหว่างความต้องการส่วนบุคคลและกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคม และนำมาสรุปเป็นเหตุผลในการแบ่งจริยธรรมของบุคคลออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre conventional Level) เด็กมีอายุ 4-10 ปี แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้
 - ขั้นที่ 1 มุ่งไม่ให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่จะได้รับและยอมทำตามคำสั่งของผู้ที่มีอำนาจเหนือตน โดยไม่เอาใจใส่ความหมายหรือคุณค่าใด ๆ
 - ขั้นที่ 2 ยินยอมทำเพื่อให้ได้รางวัล หรือได้รับสิ่งที่พอใจ ตลอดจนแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน
2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) อายุ 11-16 ปี แบ่งเป็น 2 ขั้น ดังนี้ คือ
 - ขั้นที่ 3 เกณฑ์เด็กดี บุคคลยังไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เช่น การทำให้ผู้อื่นพอใจ ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการไม่เห็นด้วยหรือความไม่เห็นชอบจากบุคคลอื่น
 - ขั้นที่ 4 บุคคลรู้ถึงหน้าที่การใช้ระเบียบ การทำตามระเบียบของสังคม การแสดงความเคารพทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมกำหนด คล้อยตามเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกประณามจากสังคม
3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post conventional Level) อายุ 16 ปี ขึ้นไป แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้
 - ขั้นที่ 5 บุคคลจะทำตามคำมั่นสัญญาและการกระทำที่ถูกต้องโดยทั่วไปที่เห็นกับคนหมู่มาก และสามารถควบคุมตนเองได้
 - ขั้นที่ 6 ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการตีตนเอง จริยธรรมเป็นนามธรรม ไม่ใช่กฎเกณฑ์ทางศาสนา แต่เป็นอุดมคติสากลของสังคมส่วนรวม ยอมรับสิทธิเท่าเทียมกันของมนุษย์ที่มีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกันทุกคน

พัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg มี 6 ขั้นแต่ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้ 5 ขั้น โดยรวมเอาขั้นที่ 5 และ 6 ไว้ด้วยกัน และให้คะแนนตามระดับพฤติกรรมที่แสดงออกตามขั้นตั้งแต่ 1 - 5

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 12 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 522 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มจากนักเรียนทั้งหมด 12 ห้องเรียน แล้วจับสลากมา 2 ห้องเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องที่ 1 ใช้ในการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม

ห้องที่ 2 ใช้ในการเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะ

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีม

ตัวแปรตาม ได้แก่ จิตสาธารณะของนักเรียน

1.5.3 ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการสร้างชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ในรายวิชาการกิจกรรมแนะแนว ประกอบไปด้วยหัวข้อเรื่อง ดังนี้

ทำความรู้จักจิตสาธารณะ	2	คาบ
จิตสาธารณะกำจัดขยะในโรงเรียน	2	คาบ
ค่านิยมทางอาชีพกับจิตสาธารณะ	2	คาบ
จิตสาธารณะสู่ชุมชน	2	คาบ
รวม	8	คาบ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทีม หมายถึง รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีกระบวนการ 3 ขั้นตอน ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

1. การเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าชั้นเรียน (Pre-class preparation)
2. การรับประกันความพร้อม (Readiness assurance)
 - การทดสอบเป็นรายบุคคล
 - การทดสอบเป็นทีม
 - การเขียนอุทธรณ์
 - การให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

3. การนำโมทัศน์ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ (Application of course concepts)

1.6.2 จิตสาธารณะ หมายถึง ลักษณะของผู้เรียนที่รู้จักดูแล เอาใจใส่ เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยพิจารณาจากความรู้ความเข้าใจหรือพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการใช้ หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของผู้เรียนในการใช้ของส่วนรวม การดูแลรักษาทรัพย์สิน การดูแลรักษาความสะอาด การไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณะสมบัติในโรงเรียนให้เกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความชำรุดเสียหาย โดยแสดงออก ดังนี้ ดูแลรักษาสสิ่งของ เมื่อใช้แล้วมีการเก็บรักษาให้อยู่ในสภาพดี ลักษณะของการใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม

2. ด้านการถือเป็นที่หมาย ถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมุ่งปฏิบัติเพื่อส่วนรวมในการดูแลรักษาของส่วนในโรงเรียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ โดยแสดงออก ดังนี้ ทำตามหน้าที่และเคารพกฎระเบียบที่กำหนด รับผิดชอบต่อจะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อส่วนรวม คอยสอดส่องดูแลสาธารณสมบัติของส่วนรวม

3. ด้านการเคารพสิทธิ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเคารพสิทธิ ในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม การไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนมาตลอดจนไม่ปิดกั้น โอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวมนั้นโดยแสดงออก ดังนี้ ไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง แบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่น ได้ใช้ของส่วนรวม

1.6.3 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทีม หมายถึง ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E1/E2) 70/70 หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

70 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมของนักเรียนแต่ละกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 70 หรือมากกว่า

70 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนทุกกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ 70 หรือมากกว่า

1.6.4 คุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทีม หมายถึง ผลจากการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่ ความสอดคล้องและความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้ สารสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่ออุปกรณ์ การวัดและการประเมินผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทีมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัย ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับต่อไปนี้

- 2.1 แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 2.2 การจัดกิจกรรมแนะแนว
- 2.3 การพัฒนาชุดกิจกรรม
- 2.4 การเรียนรู้โดยเน้นทีม
- 2.5 จิตสาธารณะ
- 2.6 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลุกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัวอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม การช่วยเหลือแบ่งปัน

ความมีเหตุผล โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนให้ได้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับ
 วุฒิภาวะของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้
 เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความ
 รับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม และการมีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาต่างๆ
 กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม เป็นต้น

2.2 การจัดกิจกรรมแนะแนว

2.2.1 ความหมายของการจัดกิจกรรมแนะแนว

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 6) ได้ระบุความหมายของกิจกรรมแนะแนวว่า กิจกรรม
 แนะแนว มุ่งส่งเสริม พัฒนาผู้เรียนให้พัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพ รักและเห็นคุณค่าในตนเอง
 และผู้อื่น พึ่งตนเอง มีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา การงานและอาชีพ ชีวิตและสังคม
 มีสุขภาพจิตที่ดี มีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

ไพศาล อันประเสริฐ (2551: 2) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ครูทำให้นักเรียนได้
 รู้จักและเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง มีความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้วิธีการ
 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม สามารถ
 ปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม โดยใช้กระบวนการสอนแบบบูรณาการ นำเอาเนื้อหาในกลุ่ม
 สาระการเรียนรู้วิชาต่างๆ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมหรือการใช้กระบวนการกลุ่ม ให้ผู้เรียนเป็น
 ผู้แสดงกิจกรรมจนเกิดประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ด้วยตนเองตรงตามวัตถุประสงค์
 ที่ตั้งไว้ จากหลักการดังกล่าว อาจเรียกการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยกระบวนการกลุ่มว่า เป็นการ
 สอนกิจกรรมแนะแนวแบบ “จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน ” (Structured Experience)

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมแนะแนว หมายถึงชุดหรือคู่มือกิจกรรม
 ที่มุ่งเน้น ส่งเสริม และมีส่วนพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพ ช่วยให้
 ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง ทั้งทางด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม สามารถปรับตัวอยู่ใน
 สังคมได้อย่างมีความสุข

2.2.2 วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนว

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 7) ได้ระบุถึงการจัดกิจกรรมแนะแนว มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ
 ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความถนัด ความสามารถ ความสนใจของตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาความรู้จากข้อมูล ข่าวสาร แหล่งความรู้ ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัว สังคม เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพได้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาบุคลิกภาพและปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
4. เพื่อให้ผู้เรียน มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ในงานอาชีพและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต
5. เพื่อให้ผู้เรียนมีค่านิยมที่ดีงามในการดำเนินชีวิต เสริมสร้างวินัย คุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้เรียน
6. เพื่อให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ สรุปลงได้ว่า วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อช่วยให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด รู้จักและเข้าใจตนเอง สามารถแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ มีวินัยและความรับผิดชอบต่อ พัฒนาบุคลิกภาพและสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2.3 หลักการจัดกิจกรรมแนะแนว

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 7) ได้สรุปหลักการในการจัดกิจกรรมแนะแนว ไว้ดังนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน
2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาที่ต้องสนองตอบจุดหมาย ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. จัดกิจกรรมเพื่อผู้เรียนทุกคนโดยครอบคลุมด้านการศึกษา การงานและอาชีพ ส่วนตัวและสังคม
4. จัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนมีอิสระในการคิดและตัดสินใจ
5. จัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ด้วยการปฏิบัติ จนเกิดทักษะหรือการเรียนรู้

สรุปได้ว่า หลักการจัดกิจกรรมแนะแนว ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจและธรรมชาติของผู้เรียน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนมีอิสระ ในการคิดและตัดสินใจ และครูทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโดยครูแนะแนวทำหน้าที่ เป็นพี่เลี้ยงและเป็นผู้ประสานงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมแนะแนว

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 8) ได้ระบุเกี่ยวกับขอบข่ายในการจัดกิจกรรมแนะแนว ไว้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง ในด้านการเรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ รู้จักแสวงหาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนการเรียน การศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเทคนิค วิธีการและทักษะการเรียนรู้ มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียนและสามารถวางแผนการเรียน การศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง

2. การจัดกิจกรรมแนะแนวด้านการงานและอาชีพ มุ่งให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง ในทุกด้าน รู้จักโลกของงานอาชีพอย่างหลากหลาย มีเจตคติที่ดีและทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในอาชีพ มีการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ตลอดจนมีการพัฒนางานอาชีพตามที่ตนเองถนัดและสนใจ

3. การจัดกิจกรรมแนะแนวด้านชีวิตและสังคม มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีเจตคติที่ดีต่อการมีชีวิตที่ดี มีคุณภาพ มีทักษะในการดำเนินชีวิตและสามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.3 การพัฒนาชุดกิจกรรม

2.3.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม (Learning Package) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่มีชื่อเรียกต่างกัน เช่น ชุดการสอน ชุดการสอนรายบุคคล ชุดการเรียนการสอน ชุดการเรียนสำเร็จรูป ชุดกิจกรรม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า ชุดกิจกรรม และได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

หนึ่งนุช กาฬภักดี (2553: 14) กล่าวว่า ชุดการเรียนหรือชุดกิจกรรม เป็นสื่อการเรียนสำเร็จรูป ประกอบด้วยอุปกรณ์หลายชนิดที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ระบุไว้ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยพึ่งครูน้อยที่สุด ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างอิสระ

ชลสิทธิ์ จันทาสี (2553: 10) ให้ความหมายของชุดการเรียนว่า เป็นการรวบรวมสื่อการเรียนสำเร็จรูปซึ่งส่วนมากประกอบด้วย คำชี้แจง ชื่อเรื่อง กิจกรรม จุดมุ่งหมาย และการประเมินผล สามารถที่จะศึกษาได้ด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจ ที่เป็นขั้นตอนตามที่กำหนดไว้ในชุดการเรียนนั้น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรูของตนเองให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

อารีย์ ทวีลาภ (2554: 32) ได้กล่าวถึง ชุดการเรียนหรือชุดกิจกรรมว่า เป็นสื่อการเรียนสำเร็จรูปที่ประกอบด้วยสื่อหลายอย่าง จัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุดที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในชุด เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยพึ่งครูน้อยที่สุด ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างอิสระตามความสามารถของแต่ละบุคคล ชุดการเรียนนอกจากจะใช้สำหรับให้ผู้เรียนศึกษาเป็นรายบุคคลแล้วยังใช้ประกอบการสอนแบบอื่น เช่น ใช้ประกอบการบรรยายหรือใช้สำหรับเรียนเป็นกลุ่มย่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมา เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในชุดกิจกรรมตามความสนใจและศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้บรรลุผลวัตถุประสงค์ตามความคาดหวังของชุดกิจกรรมนั้นๆ ที่ได้กำหนดไว้

2.3.2 ประเภทของชุดกิจกรรม

การที่ผู้วิจัยจะตัดสินใจว่า จะสร้างชุดกิจกรรม ในรูปแบบใดนั้นจะต้องทำการศึกษาประเภทของชุดกิจกรรม ว่าชุดกิจกรรมนั้นมีกี่ประเภท ซึ่งในแต่ละประเภทจะมีจุดมุ่งหมายในการใช้แตกต่างกันอย่างไร โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมไว้แตกต่างกันดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525: 174 – 175) ได้แบ่งชุดการสอน ตามลักษณะการใช้เป็น 3 ประเภท

1. ชุดการเรียนการสอนสำหรับการบรรยาย เรียกว่า ชุดการเรียนการสอนสำหรับครู เป็นชุดการเรียนการสอนสำหรับกำหนดกิจกรรม และสื่อการเรียนให้ครูใช้ประกอบการบรรยายเพื่อเปลี่ยนแปลงบทบาทการพูดของครูให้น้อยลง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ชุดการเรียนการสอนสำหรับกิจกรรมแบบแบ่งกลุ่ม เป็นชุดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ อาจจัดกิจกรรมเป็นศูนย์การเรียน ชุดการเรียนการสอนแบบนี้ประกอบด้วย ชุดการเรียนการสอนหรือชุดการเรียนครบตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น สื่อการเรียนอาจจัดอยู่ในรูปของการเรียนการสอนรายบุคคลหรือผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้ร่วมกันก็ได้ ผู้เรียนที่เรียนจากการเรียนการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม อาจต้องขอความช่วยเหลือจากครูในระยะเริ่มต้น และถ้ามีปัญหาผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ เมื่อเรียนจบในแต่ละศูนย์แล้วหากผู้เรียนสนใจการเรียนเสริมสามารถเรียนรู้จากศูนย์สำรองที่ครูจัดเตรียมไว้เพื่อไม่เสียเวลาคอยผู้อื่น

3. ชุดการเรียนการสอนรายบุคคล เป็นชุดการเรียนการสอนที่จัดระบบ ขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามขั้นความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อศึกษาครบแล้วจะทำการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้าและศึกษาชุดการเรียนการสอนชุดอื่นต่อไปตามลำดับ การเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนแบบนี้ จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ให้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองไปจนเต็มความสามารถ โดยไม่ต้องเสียเวลาคอยผู้อื่น ชุดการเรียนการสอนแบบนี้บางครั้งเรียกว่า “บทเรียนโมดูล” (Instructional module)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533: 118 – 119) ได้จำแนกประเภทชุดการเรียนการสอนและแนวคิดในการผลิตชุดการเรียนการสอนแบ่งออกเป็นชุด และเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ชุดการเรียนการสอนประกอบคำบรรยาย เป็นชุดการเรียนการสอนที่มุ่งขยายเนื้อหาสาระสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้น โดยกำหนดกิจกรรมและสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการบรรยาย บางครั้งเรียกว่า “ชุดการสอนสำหรับครู” ชุดการเรียนการสอนประกอบการบรรยายนี้ นิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษา สื่อการสอนที่ใช้อาจเป็นแผ่นคำสอน แผนภูมิ รูปภาพ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ชุดการเรียนการสอนสำหรับกิจกรรมกลุ่ม เป็นชุดการเรียนการสอนนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน ครูจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้บรรยายเป็นผู้แนะนำ คอยช่วยเหลือผู้เรียน ชุดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม อาจจัดอยู่ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน ซึ่งชุดการเรียนการสอนในแต่ละชุดจะประกอบด้วยชุดการสอนย่อยๆที่มีจำนวนเท่ากับที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย

3. ชุดการเรียนรายบุคคล เป็นชุดการเรียนการสอนที่จัดไว้ให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองตามคำแนะนำที่ระบุไว้ การเรียนจากชุดการเรียนการสอนรายบุคคลนี้นิยมใช้ห้องเรียนที่มีลักษณะพิเศษแบ่งสัดส่วนสำหรับผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งเรียกว่า “ห้องเรียนรายบุคคล” ชุดการเรียนการสอนรายบุคคลจะเน้นหน่วยการสอนย่อย จึงนิยมเรียกว่า “บทเรียนโมดูล”

4. ชุดการเรียนการสอนทางไกล เป็นชุดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลามุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองโดยไม่ต้องมาเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วย สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการสอนเสริมตามศูนย์บริการการศึกษา

จากการแบ่งประเภทชุดกิจกรรมที่นักการศึกษากล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมจะเป็นตัวกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกพัฒนาชุดกิจกรรมแบบแบ่งกลุ่ม เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความสามารถและความคิดเห็นผ่านกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 8 ขั้นตอน

2.3.3 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์; สมเชาว เนตรประเสริฐ; และ สุดา สิ้นสกุล (2533: 134) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมว่า มาจากคำในภาษาอังกฤษว่า Developmental Testing หมายถึง การนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อปรับปรุงแล้วนำไปสอนจริง (Trial run) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก จำเป็นจะต้องมีเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน หรือสื่อหลายแนวด้วยกัน บางแนวคิดใช้เกณฑ์พัฒนาการของผู้เรียนเป็นหลัก บางแนวคิดใช้เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย หรือบางแนวคิดใช้เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยเฉลี่ยคะแนนของผู้เรียนทั้งกลุ่มกับคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งกลุ่มในแต่ละจุดประสงค์

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาพัฒนาการด้านความมีจิตสาธารณะของนักเรียนก่อนและหลังการฝึกปฏิบัติด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีม ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ สามารถกระทำโดยการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและประเมินขั้นสุดท้าย โดยการกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ E2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ ดังนั้น E1/E2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ สามารถหาได้โดยใช้สูตรต่อไปนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2533: 294 – 295)

$$E1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

E1 แทน ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน
คิดเป็นร้อยละ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

A แทน คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างเรียน

$$E2 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{B} \times 100$$

E2 แทน ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมที่ได้จากการทำกิจกรรมหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

B แทน คะแนนเต็มของกิจกรรมหลังเรียน

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมไว้ที่ 70/70 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมของนักเรียนแต่ละกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 70 หรือมากกว่า และ 70 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนทุกกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ 70 หรือมากกว่า

2.3.4 การทดลองและการยอมรับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

1. การทดลองประสิทธิภาพ เมื่อผลิตชุดกิจกรรมขึ้นมาแล้ว ต้องนำชุดกิจกรรมไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอน ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2533: 298 – 299)

1.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) คือ การทดลองกับผู้เรียน 3 คน โดยใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง ต่ำ นำผลที่ได้หาประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้น ปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองจะต่ำกว่าเกณฑ์

1.2 การทดลองกลุ่มเล็ก (1:10) คือการทดลองกับผู้เรียน 6–11 คน โดยใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง ต่ำ นำผลที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์

1.3 การทดลองภาคสนาม (1:100) คือการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น จำนวน 30–100 คน และนำผลที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพ หากต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่าที่กำหนดไว้ ต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การยอมรับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

2.1 สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม สูงกว่าที่ตั้งไว้มีค่าเกินกว่าร้อยละ 2.5 ขึ้นไป

2.2 เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่เกิน ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป

2.3 ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมต่ำกว่าเกณฑ์แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ยังถือว่ามีประสิทธิภาพใช้ได้อยู่

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การยอมรับของชุดกิจกรรมที่ระดับความผิดพลาดร้อยละ + - 2.5 โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพตั้งแต่ 72.5 / 72.5 ขึ้นไป

2. เท่ากับเกณฑ์ เมื่อชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ 70 / 70

3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า 67.5 / 67.5

2.4 การเรียนรู้โดยเน้นทีม

2.4.1 แนวคิดของการเรียนรู้โดยเน้นทีม

นักการศึกษาได้อธิบายถึงความหมายและแนวคิดของการเรียนรู้โดยเน้นทีม ดังนี้ Fink (2004: 8-9) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยเน้นทีมเป็นยุทธศาสตร์การเรียนการสอนที่ถูกต้องแบบเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทีมการเรียนรู้ที่ปฏิบัติในระดับสูง และให้โอกาสทีมที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องในภารกิจการเรียนรู้ที่สำคัญ

McInerney; & Fink (2003:56- 57) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยเน้นทีม คือ การใช้กลุ่มขนาดเล็กในการปรับปรุงโครงสร้างรายวิชาขึ้นใหม่ โดยการส่งเสริมให้กลุ่มที่ถูกจัดตั้งขึ้นใหม่เปลี่ยนไปสู่ทีมซึ่งทีมจะสามารถจัดการกับภารกิจที่ทำหายและซับซ้อนได้

Cooper & Mueck (1990: 70) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้โดยเน้นทีม คือ ยุทธศาสตร์การเรียนการสอนที่มีโครงสร้างและการจัดระบบโดยใช้กลุ่มที่มีขนาดเล็กทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

การเรียนรู้โดยเน้นทีมมีหลักการ 4 ข้อ ที่ต้องคำนึงถึง คือ กลุ่มต้องถูกจัดตั้งและจัดการอย่างถูกต้อง ผู้เรียนต้องรับผิดชอบทั้งต่องานรายบุคคลและงานกลุ่ม และงานกลุ่มที่มอบหมายให้ผู้เรียนต้องเป็นงานที่ส่งเสริมทั้งในด้านการเรียนรู้และการพัฒนาทีม และผู้เรียนต้องได้รับการให้ผลย้อนกลับจากการปฏิบัติงานในเวลาที่เหมาะสมและบ่อยครั้ง (Michaelsen; & Sweet. 2008: 8-12, Michaelsen. 2004: 28-35, Fink. 2004: 13-18) ดังนี้

1. กลุ่มต้องถูกจัดตั้งและจัดการอย่างถูกต้อง ดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 การลดอุปสรรคที่ขัดขวางความเป็นหนึ่งเดียวกันของกลุ่มความสัมพันธ์ที่เป็นอุปสรรค

ขัดขวางการพัฒนาความเป็นหนึ่งเดียวกันของสมาชิกในกลุ่มนั้นมีหลายลักษณะ เช่น ความสัมพันธ์เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบคู่รัก ความสัมพันธ์แบบพี่น้อง ความสัมพันธ์แบบกลุ่มเชื้อชาติ ความสัมพันธ์เหล่านี้เป็นอุปสรรคขัดขวางการพัฒนาความเป็นหนึ่งเดียวกันของกลุ่ม กล่าวคือ จะทำให้เกิดกลุ่มย่อยๆภายในกลุ่มการเรียนรู้ ดังนั้น ในการตั้งกลุ่มผู้สอนจะต้องกระจายสมาชิกที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันแบบต่างๆ ให้กระจายไปยังกลุ่มต่างๆเพื่อลดอุปสรรคขัดขวางความเป็นหนึ่งเดียวกันของกลุ่ม

1.2 การกระจายคุณสมบัติของสมาชิก กลุ่มที่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องประกอบไปด้วยสมาชิกในกลุ่มที่มีคุณสมบัติหลากหลาย สร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆโดยกระจายสมาชิกที่มีคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์แก่กลุ่มมาก และสมาชิกที่มีคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์แก่กลุ่มน้อย เข้าสู่กลุ่มต่างๆอย่างเหมาะสมและเท่าเทียม เมื่อนั้นทีมการเรียนรู้จะสามารถปฏิบัติภารกิจได้มีประสิทธิภาพอย่างมาก 1.3 ทีมการเรียนรู้ควรเป็นทีมที่มีขนาดใหญ่และมีความหลากหลายเพียงพอ กล่าวคือ ทีมควรประกอบไปด้วยสมาชิก 5 -7 คน ที่มีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะหากทีมมีขนาดเล็กหรือประกอบด้วยสมาชิกที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกันจะทำให้เผชิญกับปัญหาความไม่เพียงพอของความหลากหลายทางความสามารถของบุคคลที่จำเป็นต่อความสำเร็จ แต่หากทีมมีสมาชิก 8 คนหรือมากกว่าก็มีแนวโน้มที่จะเป็นทีมที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่มีประสิทธิผล

1.3 กลุ่มควรเป็นกลุ่มที่ถาวร โดยไม่เปลี่ยนแปลงกลุ่มตลอดภาคการศึกษาเพราะว่าสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่จำเป็นต้องใช้เวลาทำงานร่วมกันมากกว่า 20-25 ชั่วโมงสมาชิกในกลุ่มจึงจะสามารถเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากคุณสมบัติต่างๆของสมาชิกทั้งหมดในกลุ่ม อย่างไรก็ตาม ในช่วงเริ่มแรกของการทำงานร่วมกันความหลากหลายของสมาชิกกลุ่มจะขัดขวางทั้งกระบวนการกลุ่มและการปฏิบัติของกลุ่มแต่ในภายหลังจะกลายเป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างชัดเจนเมื่อสมาชิกทำงานร่วมกันดังนั้นผู้เรียนในแต่ละกลุ่มควรอยู่ในกลุ่มเดิมตลอดภาคการศึกษาเพราะเมื่อผู้เรียนทำงานร่วมกันตลอดเวลาจนกระทั่งมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน เมื่อนั้นสมาชิกในกลุ่มก็จะเปลี่ยนไปเป็นทีมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลอย่างแท้จริง

1.4 กลุ่มต้องได้รับการจัดตั้งโดยครูจากความจำเป็นในการลดอุปสรรคขัดขวางด้านความเป็นหนึ่งเดียวกันของกลุ่มและการกระจายคุณสมบัติของสมาชิกในแต่ละทีม ครูจึงต้องควบคุมกระบวนการจัดตั้งกลุ่มด้วยตนเอง

2. ผู้เรียนต้องรับผิดชอบทั้งต่องานรายบุคคลและงานกลุ่ม

การพัฒนาทีมการเรียนรู้ที่เป็นหนึ่งเดียวกันจำเป็นต้องมีการวัดประเมินและให้รางวัลโดยพิจารณาจากพฤติกรรมและความรับผิดชอบของผู้เรียนในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 ความรับผิดชอบของผู้เรียนแต่ละบุคคลในการเตรียมตัวก่อนการเข้าชั้นเรียนขั้นตอนแรกในการพัฒนาทีมการเรียนรู้ที่เป็นหนึ่งเดียวกัน คือ การสร้างให้สมาชิกแต่ละบุคคลเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียนโดยการศึกษาอ่านที่ผู้สอนกำหนด เครื่องมือที่ช่วยในการพัฒนาความรับผิดชอบของผู้เรียนในการเรียนรู้โดยเน้นทีม คือ แบบทดสอบวัดประเมินความพร้อม (Readiness Assessment Test หรือ RAT) ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบรายบุคคลและแบบทดสอบที่ทำร่วมกันเป็นทีม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ความรับผิดชอบในการทำประโยชน์ให้แก่ทีม กล่าวคือ การประเมินประโยชน์ของสมาชิกที่มีต่อความสำเร็จของทีมทำให้สมาชิกของทีม อุทิศเวลาและความพยายามในการทำงานของทีมให้สำเร็จ เครื่องมือในการประเมินความรับผิดชอบในการทำประโยชน์ให้แก่ทีม คือ การประเมินโดยเพื่อน (peer assessment) ซึ่งสมาชิกแต่ละคนจะประเมินประโยชน์ของสมาชิกคนอื่นๆ ที่มีต่อทีม และประโยชน์ที่มีต่อทีมนั้นครอบคลุมกิจกรรมด้านต่างๆ เช่น การเตรียมตัวของสมาชิกในการทำงานร่วมกันเป็นทีม ความเสมอต้นเสมอปลายในการเข้าชั้นเรียน การเข้าร่วมพบปะกับสมาชิกของทีมที่เกิดขึ้นนอกชั้นเรียน ประโยชน์ของสมาชิกแต่ละบุคคลที่มีต่อการอภิปรายเป็นทีม การกำหนดให้สมาชิกของทีมประเมินซึ่งกันและกัน เนื่องจากสมาชิกของทีมแต่ละคนมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสมาชิกในทีมเพียงพอที่จะวัดประเมินประโยชน์ของสมาชิกที่มีต่อทีมได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง Cestone; Levine; & Lane (2008 72-74) ได้อธิบายแนวทางการประยุกต์ใช้การวัดประเมินและประเมินผลโดยเพื่อน (peer assessment and evaluation) สำหรับการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมดังนี้

2.2.1 กำหนดความคาดหวัง ผู้เรียนและครูร่วมกันกำหนดว่าจะประเมินผู้เรียนในด้านใดบ้าง และใช้เกณฑ์ใดในการประเมิน โดยจะต้องกำหนดให้สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของรายวิชา และกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทีม เกณฑ์การประเมินจะครอบคลุมประเด็นต่างๆ เช่น ประโยชน์ของสมาชิกแต่ละคนที่มีต่องานและต่อกลุ่มโดยพิจารณาจากประเด็นดังนี้คือ ความร่วมมือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ ความเชื่อถือได้ การมีส่วนร่วม ทักษะคิด การเตรียมความพร้อม ความสามารถในการริเริ่ม ความเป็นผู้นำ การสื่อสาร และการตัดสินใจ เป็นต้น

2.2.2 การออกแบบเครื่องมือ วิธีการวัดประเมินและค่าน้ำหนักของคะแนนหากให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกระบวนการนี้ด้วยจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจองค์ประกอบและที่มาของคะแนนในรายวิชา อีกทั้งรู้สึกว่าการวัดประเมินในรายวิชามีความยุติธรรม

2.2.3 วัดประเมินระหว่างเรียนอย่างสม่ำเสมอ เช่น วัดประเมินทุกครั้งเมื่อเรียนจบในแต่ละหน่วยซึ่งการวัดประเมินอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการวัดประเมินเพื่อนเพิ่มขึ้น และช่วยส่งเสริมให้ทีมมีประสิทธิภาพเพราะผู้เรียนจะเรียนรู้และทราบถึงพฤติกรรมนั้นได้ตั้งแต่ช่วงแรกของการเรียนในรายวิชา

2.2.4 เตรียมผู้เรียนให้มีความสามารถในการให้ผลย้อนกลับแก่เพื่อน กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจว่าจะประเมินเพื่อนอย่างไร ดังนั้นผู้สอนอาจสาธิตการให้ผลย้อนกลับทั้งในรูปแบบที่เป็นคำพูดหรือเขียนอธิบายสั้นๆแก่ผู้เรียน

2.2.5 วัดประเมินผลโดยเปิดเผยผู้ประเมิน กล่าวคือ การวัดประเมินและประเมินผลโดยเพื่อนจะต้องทำอย่างเปิดเผยว่าผู้เรียนคนไหนให้ผลย้อนกลับอะไรแก่ใคร เพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกได้รับความยุติธรรม

2.3 ความรับผิดชอบในการทำให้ทีมปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพสูง กล่าวคือ จะต้องมีการพัฒนาระบบการวัดประเมินการปฏิบัติงานของทีม ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1 ใช้การมอบหมายงานซึ่งจะต้องเป็นงานที่ต้องให้ทีมสร้างผลผลิตที่สามารถเปรียบเทียบระหว่างทีมแต่ละทีมได้อย่างรวดเร็ว และง่ายตาย อีกทั้งยังต้องสะดวกในการที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญ(หรือผู้สอน) ให้ความคิดเห็นต่อผลผลิตนั้น

2.3.2 ให้ทีมได้รับผลย้อนกลับ (feedback) ที่มีต่องานของทีมบ่อยครั้ง

2.4 ความรับผิดชอบและการให้รางวัล การกำหนดระบบการให้รางวัลและการประเมินที่มีประสิทธิภาพจะต้องดำเนินการดังนี้

2.4.1 วัดประเมินบ่อยครั้งและสม่ำเสมอโดยให้ครอบคลุมถึงการเตรียมตัวของผู้เรียนและประโยชน์ของผู้เรียนที่มีต่อกลุ่มของตน

2.4.2 วัดประเมินคุณภาพของงานที่กลุ่มทำ

2.4.3 แนวคิดสำคัญในการให้คะแนนผู้เรียน ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของพฤติกรรมที่จำเป็นในการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์กลุ่มในระดับสูง

3. งานกลุ่มที่มอบหมายให้ผู้เรียนต้องเป็นงานที่ส่งเสริมทั้งในด้านการเรียนรู้และเป็นการพัฒนาทีม งานกลุ่มที่ไม่เหมาะสมมีลักษณะ คือ สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนแยกกันทำงานมากกว่าที่จะทำงานร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม งานกลุ่มประเภทนี้เป็นอุปสรรคขัดขวางทั้งต่อการเรียนรู้และต่อการพัฒนาทีม ซึ่งงานลักษณะนี้จะก่อให้เกิดปัญหาในกลุ่ม เช่น ปัญหาผู้เรียนในกลุ่มบางคนไม่ทำงาน (free-rider) ปัญหาความขัดแย้งระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เป็นต้น

งานกลุ่มที่ส่งเสริมทั้งในด้านการเรียนรู้และการพัฒนาทีมนั้นจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ (Michaelsen; & Knight. 2004: 55-58, Michaelsen. 2004 32-33)

3.1 ส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันสูง

3.2 ส่งเสริมให้เกิดการอภิปรายในกลุ่ม เช่น งานที่กำหนดให้ผู้เรียนต้องตัดสินใจ

3.3 ส่งเสริมความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน

3.4 ส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มใช้โน้ตค้นต่างๆที่เรียนในรายวิชาในการตัดสินใจ

การออกแบบงานกลุ่มที่มีประสิทธิภาพมีหลักการที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงหลักการ “4 S” (Michaelsen; & Sweet. 2008: 20-22, Michaelsen; & Knight. 2004: 61-63) ดังนี้

3.1 สำคัญต่อการเรียนรู้ (significant) กล่าวคือ งานที่ผู้เรียนทำนั้นจะต้องแสดงให้เห็นถึงการนำโน้ตค้นของรายวิชามาใช้ในการทำงาน

3.2 งาน/ปัญหาเดียวกัน (same problem) กล่าวคือ งานกลุ่มที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องส่งเสริมให้มีการอภิปรายทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ซึ่งงานหรือปัญหาแบบเดียวกันจะทำให้เกิดการอภิปรายที่มีความหมายต่อผู้เรียน อีกทั้งยังง่ายต่อผู้สอนในด้านการประเมินและให้ผลย้อนกลับ

3.3 สร้างทางเลือก (specific choice) กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องสร้างทางเลือกจากข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับโดยใช้โน้ตค้นของรายวิชาในการตัดสินใจ

3.4 รายงานทางเลือกโดยทันทีทันใด (simultaneously report) กล่าวคือ เมื่อกลุ่มได้ตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง กลุ่มจะต้องรายงานทางเลือกของตนโดยทันทีทันใด เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ผู้เรียนต้องได้รับการให้ผลย้อนกลับจากการปฏิบัติงานในเวลาที่เหมาะสมและบ่อยครั้ง กล่าวคือ การให้ผลย้อนกลับโดยทันทีทันใด บ่อยครั้ง และชัดเจนนั้นเป็นหลักการสำคัญที่จะทำให้การเรียนรู้โดยเน้นทีมประสบความสำเร็จ เนื่องจากการให้ผลย้อนกลับเป็นพื้นฐานสำคัญของการจำและการเรียนรู้เนื้อหาสาระ และยังมีผลต่อการพัฒนาทีมอีกด้วย การให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้โดยเน้นทีมนี้มี 2 ประเภท ได้แก่

4.1 การให้ผลย้อนกลับจากแบบทดสอบวัดประเมินความพร้อม

แบบทดสอบวัดประเมินความพร้อม (RATs) ถูกออกแบบมาเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจโมโนทัศน์พื้นฐานต่างๆในรายวิชาเพียงใด เพราะแบบทดสอบวัดประเมินความพร้อมจะให้ผลย้อนกลับตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนการสอนทั้งในด้านการเรียนรู้และการพัฒนาทีม การให้ผลย้อนกลับยังช่วยสนับสนุนการบวนการพัฒนาทีมใน 2 แนวทางดังนี้

4.1.1 คะแนนของกลุ่มมาจากการตัดสินใจของสมาชิกทั้งกลุ่ม ดังนั้นสมาชิกจึงถูกกระตุ้นให้ร่วมมือกันปกป้องภาพลักษณ์ของกลุ่มตนเอง

4.1.2 แบบทดสอบวัดประเมินความพร้อมช่วยพัฒนาทีมให้มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน กล่าวคือ การให้ผลย้อนกลับโดยทันทีทันใดทั้งคะแนนรายบุคคลและคะแนนรายกลุ่ม ช่วยให้กลุ่มรู้ว่า จะทำงานร่วมกันอย่างไรเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้เพราะการให้ผลย้อนกลับโดยทันทีจะทำให้ผู้เรียนตระหนักมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะเมื่อกลุ่มไม่สามารถใช้ประโยชน์จากความรู้ของสมาชิกในทีมได้ ผู้เรียนจะเรียนรู้อย่างรวดเร็วถึงความสำคัญของสมาชิกทุกคนในกลุ่มในกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งในเวลาต่อมา ผู้เรียนแต่ละคนจะให้ความสำคัญกับสมาชิกคนอื่นๆในกลุ่มเพิ่มขึ้น โดยฟังมากยิ่งขึ้น และพูดน้อยลง ทั้งนี้เพราะว่าผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างแท้จริงว่าสมาชิกแต่ละคนมีประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่ม

4.2 การให้ผลย้อนกลับจากการที่เน้นการนำโมโนทัศน์ในรายวิชาไปประยุกต์ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะการเรียนรู้ในระดับสูง ดังนั้นหลักสำคัญในการให้ผลย้อนกลับโดยทันทีทันใดจากงานที่เน้นการประยุกต์ใช้โมโนทัศน์ในรายวิชาของทีมนั้น จำเป็นต้องดำเนินการดังนี้

4.2.1 พิจารณาความถูกต้องของงาน กล่าวคือ งานที่มอบหมายให้ทีมปฏิบัติจะต้องเป็นงานที่ใช้การตัดสินใจที่ซับซ้อน และนำเสนองานของพวกเขาในรูปแบบที่ง่ายและไม่ซับซ้อน

4.2.2 งานนั้นต้องสามารถวัดประเมินและให้ผลย้อนกลับได้ง่ายจากการเปรียบเทียบกับงานของทีมอื่น

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีม สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยเน้นทีมคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีโครงสร้างและการจัดระบบโดยใช้กลุ่มที่มีขนาดเล็กทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยมีหลักการ 4 ข้อที่ต้องคำนึงถึง คือ กลุ่มต้องถูกจัดตั้งและจัดการอย่างถูกต้อง ผู้เรียนต้องรับผิดชอบทั้งต่องานรายบุคคลและงานกลุ่ม และงานกลุ่มที่มอบหมายให้ผู้เรียนต้องเป็นงานที่ส่งเสริมทั้งในด้านการเรียนรู้และการพัฒนาทีม และผู้เรียนต้องได้รับการให้ผลย้อนกลับจากการปฏิบัติงานในเวลาที่เหมาะสมและบ่อยครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีม

ก่อนที่ผู้สอนจะนำการเรียนรู้โดยเน้นทีมไปใช้กับรายวิชาของตนเองนั้นควรต้องพิจารณาจากความสามารถ และคุณลักษณะของตนเองก่อน Lane (2008: 56-60) อธิบายว่า ผู้สอนจะใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีความสามารถหลายด้านดังนี้

1. สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้
2. สามารถลดการต่อต้านของผู้เรียนที่ไม่ต้องการเรียนโดยใช้กลุ่มขนาดเล็กได้ ซึ่งการต่อต้านนี้อาจเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กลุ่มขนาดเล็กในอดีต
3. สามารถสอนโดยไม่ใช้การบรรยายเป็นหลัก กล่าวคือ ผู้สอนต้องแสดงให้เห็นถึงความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาผ่านวิธีการต่างๆ เช่น การตั้งคำถาม การให้ผลย้อนกลับ เป็นต้น

นอกจากนี้ Lane (2008: 66-67) ยังได้อธิบายด้วยว่า ผู้สอนที่มีคุณสมบัติหรือลักษณะที่ส่งผลให้ใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมได้มีประสิทธิภาพน้อยได้แก่

1. มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอนไม่เพียงพอ
2. ยึดการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลาง
3. มีความรู้สึกกังวลว่าถูกคุกคามจากการถามหรือโต้แย้งจากผู้เรียนและมีบุคลิกแบบปกป้องตนเอง
4. ไม่มีความสามารถในการออกแบบงานที่ต้องนำเนื้อหาหรือมโนทัศน์ของรายวิชาไปประยุกต์ใช้
5. ไม่มีเวลาเพียงพอในการออกแบบรายวิชาขึ้นมาใหม่

เมื่อพิจารณาว่าผู้สอนมีคุณสมบัติ คุณลักษณะ และความสามารถที่เหมาะสมที่จะนำการเรียนรู้โดยเน้นทีมไปใช้กับรายวิชาของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ผู้สอนก็ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีม

การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมมีกิจกรรมที่ต้องทำแตกต่างกันไปใน 4 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงการเตรียมการก่อนการเปิดภาคการศึกษา ช่วงต้นภาคการศึกษา ช่วงการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนการสอน และช่วงปลายภาคการศึกษา (Michaelsen; & Sweet. 2008: 12-24, Michaelsen. 2004 35-47, Fink. 2004) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ช่วงเตรียมการก่อนเปิดภาคการศึกษาผู้สอนต้องตัดสินใจใน 3 ประเด็นคือ การแบ่งเนื้อหาในรายวิชา การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนการสอน และการออกแบบระบบการให้คะแนน

1.1 การแบ่งเนื้อหาในรายวิชา กล่าวคือ การแบ่งเนื้อหารายวิชาให้เป็นหน่วยการเรียนการสอนจำนวน 4 -7 หน่วย ตามหัวข้อหลักของรายวิชา หน่วยการเรียนการสอนเหล่านี้จะเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นฐานในการกำหนดจุดประสงค์ ออกแบบทดสอบวัดประเมินความพร้อม แลออกแบบงานที่เน้นการประยุกต์ใช้โมทัศน์ หน่วยการเรียนรู้การสอนแต่ละหน่วยจะประกอบด้วยบทเรียน 2-4 บท ซึ่งมาจากเอกสารที่ใช้ในรายวิชาอาจมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับมโนทัศน์ที่จะเรียนทั้งหมดในหน่วยการเรียนการสอนนั้นๆ

1.2 การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนการสอนกล่าวคือผู้สอนจะต้องการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน 2 ประเภท ได้แก่

1.2.1 จุดประสงค์การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับมโนทัศน์ของรายวิชาและศัพท์เทคนิค (Terminology) ผู้สอนต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนการสอนให้ครอบคลุมทั้งรายวิชา จุดประสงค์ประเภทที่ 1 นี้ช่วยกำหนดสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องรู้อันเป็นพื้นฐานในการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ประเภทที่ 2

1.2.2 จุดประสงค์การเรียนการสอนที่กำหนดว่าผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้ที่ได้มาใหม่มาทำอะไรในแต่ละหน่วยการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องกำหนดภารกิจ/งานที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติโดยใช้แนวคิดและมโนทัศน์ซึ่งเป็นผลมาจากการศึกษาหน่วยการเรียนรู้นั้น

1.2.3 การออกแบบระบบการให้คะแนน ใช้ระบบการให้คะแนนที่แบ่งการให้คะแนนออกเป็นสัดส่วน ซึ่งอิงอยู่กับปัจจัย 3 ปัจจัย ได้แก่

1. การปฏิบัติของบุคคลแต่ละคน
2. การปฏิบัติของทีม
3. ประโยชน์ของสมาชิกแต่ละคนที่มีต่อความสำเร็จของทีม

การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ส่วนนี้ จะทำให้ผู้เรียนตระหนักว่าแต่ละปัจจัยที่ความสำคัญต่อคะแนนรวมในรายวิชาที่เรียน ดังนั้น ความกังวลของผู้เรียนเกี่ยวกับผู้เรียนที่ชอบเกาผู้อื่น จึงลดน้อยลง เพราะคะแนนถูกแบ่งออกเป็นส่วนๆ

2. ช่วงต้นภาคการศึกษากิจกรรมในช่วงแรกของชั้นเรียนมีความสำคัญต่อความสำเร็จของการเรียนรู้โดยเน้นทีมเป็นอย่างมาก ในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ผู้สอนต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 การให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยเน้นทีมผู้สอนต้องอธิบายเกี่ยวกับระบบการให้คะแนน ลำดับของงานที่มอบหมาย และแนะนำว่า ผู้เรียนจะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชาได้อย่างไรโดยเปรียบเทียบกับรายวิชาที่สอนแบบดั้งเดิม โดยข้อมูลเหล่านี้ควรพิมพ์ไว้ในประมวลการสอน (Course syllabus) และผู้สอนก็ควรพูดอธิบายด้วย นอกจากนี้ผู้สอนต้องสาธิตการทดสอบวัดประเมินความพร้อมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการ แบบทดสอบวัดประเมินความพร้อมที่จะเกิดขึ้นตลอดภาคการศึกษา

2.2 การจัดตั้งกลุ่มผู้สอนจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนทั้งในด้านคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์และ ข้อจำกัดของผู้เรียนแต่ละคน ตลอดจนปัจจัยอื่น เช่น ความสัมพันธ์กับคนในชั้นเรียนที่เป็นเพื่อนสนิท พี่-น้อง กลุ่มชาติพันธุ์ และคู่รักซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการปฏิบัติของผู้เรียนในชั้นเรียน ดังนั้นการจัดตั้งกลุ่ม นั้นผู้สอนจะต้องยึดหลักการดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 การกระจายคุณสมบัติของผู้เรียนที่เป็นจุดเด่นและจุดด้อยให้เข้าสู่กลุ่มโดยให้ แต่ละกลุ่มมีผู้เรียนที่มีคุณสมบัติที่เป็นจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกัน เช่น ความสามารถทางการเรียน ความคิดเห็นต่อรายวิชา ประสบการณ์การลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาปัจจุบัน

2.2.2 การป้องกันไม่ให้เกิดกลุ่มย่อย (sub-groups) ในกลุ่ม กล่าวคือ ผู้สอนจะต้องกระจาย ปัจจัยที่มีผลทำให้เกิดกลุ่มย่อย เช่น กลุ่มย่อยที่เป็นคู่รักกัน พี่-น้อง กลุ่มชาติพันธุ์ และอื่นๆ ซึ่งใน กระบวนการจัดตั้งกลุ่มจำเป็นต้องกระจายคุณลักษณะต่างๆเหล่านี้ให้กระจายไปในกลุ่มต่างๆ

ภายหลังจากที่มีการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนแล้ว การจัดผู้เรียนเข้าสู่กลุ่มสามารถทำได้ หลากหลายแนว โดยผู้สอนจะต้องตัดสินใจในหลายประเด็น ประเด็นแรกคือ ขนาดของกลุ่ม กลุ่มควร ประกอบไปด้วยสมาชิกจำนวน 5-7 คน ขนาดของกลุ่มนี้จะทำให้กลุ่มส่วนใหญ่มีทรัพยากรที่เพียงพอ ต่อมาผู้สอนก็ต้องกระจายคุณสมบัติของผู้เรียนเข้าสู่กลุ่มต่างๆอย่างเท่าเทียมกัน ในขั้นตอนนี้ผู้สอน อาจให้ผู้เรียนยื่นเรียงกันตามคุณสมบัติของตนจากนั้นใช้การสุ่มอย่างมีระบบเพื่อจัดผู้เรียนให้เข้ากลุ่ม ตามจำนวนที่กำหนด

2.3 การบรรเทาความกังวลเรื่องคะแนน ผู้สอนจะต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับระบบ การให้คะแนนที่ใช้ในการเรียนรู้โดยเน้นทีม ทั้งนี้เพราะผู้เรียนส่วนใหญ่จะไม่สบายใจในเรื่องการให้ คะแนนรายวิชาแบบอิงกลุ่ม (grades in a group-oriented course) ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ในอดีตของผู้เรียนที่ถูกบังคับให้ต้องเลือกระหว่างการแบ่งรับภาระทำงานให้กลุ่มเพื่อให้คะแนนสูงหรือ การได้คะแนนต่ำ

ผู้สอนจะต้องอธิบายลักษณะของระบบการให้คะแนนของการเรียนรู้โดยเน้นทีมทั้ง 2 ประการ คือ

ประการที่ 1 ระบบการให้คะแนนของการเรียนรู้โดยเน้นทีมนี้คะแนนทั้งที่เป็นคะแนนจาก แบบทดสอบวัดประเมินความพร้อม (RATs) และคะแนนที่มาจากประเมินโดยเพื่อนซึ่งจะช่วยเพิ่ม ระดับความรับผิดชอบของผู้เรียนแต่ละบุคคลให้สูงขึ้นทั้งในด้านการเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียนและ การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ประการที่ 2 การที่สมาชิกในทีมหนึ่งหรือสองคนมีแรงจูงใจในการเรียนต่ำนั้นมีผลเพียง เล็กน้อยต่อกลุ่มเท่านั้น เพราะงานที่มอบหมายให้ทีมนี้ต้องทำในชั้นเรียนและต้องใช้การคิด การอภิปราย และการตัดสินใจ

วิธีการที่บรรเทาความกังวลของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องคะแนน คือ การให้พวกเขามีส่วนร่วมใน การพัฒนาระบบการให้คะแนนโดยตรง กล่าวคือ ผู้เรียนจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดค่าน้ำหนัก คะแนนภายใต้ขอบเขตที่ผู้สอนกำหนด โดยตัวแทนของทีมที่ถูกตั้งขึ้นมาใหม่จะเจรจาต่อรองกับ ตัวแทนของกลุ่มอื่นๆจนได้ค่าน้ำหนักคะแนนที่เป็นที่ยอมรับครบทุกองค์ประกอบของคะแนนทั้ง คะแนนการปฏิบัติเป็นรายบุคคล การปฏิบัติเป็นทีม และคุณประโยชน์ของสมาชิกที่ทำให้ทีมประสบ ความสำเร็จ

3. การจัดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนการสอนที่ใช้ในการเรียนรู้โดยเน้นทีมจะใช้เวลาประมาณ 6-10 ชั่วโมง ผู้เรียนจะต้องผ่านกระบวนการ ดังนี้

3.1 กระบวนการรับประกันความพร้อม (Readiness assurance process -- RAP) ซึ่งเป็นกลไกพื้นฐานที่ทำให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาของรายวิชา อย่างครอบคลุมผ่านกระบวนการรับประกันความพร้อมที่เกิดขึ้น 5-7 ครั้งต่อรายวิชา และเป็นกิจกรรมในห้องเรียนชุดแรกในแต่ละหน่วยการเรียนการสอน กระบวนการนี้จะช่วยปูพื้นฐานด้านความรับผิดชอบให้แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและทีม กระบวนการรับประกันความพร้อมมีองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบที่ผู้สอนจำต้องดำเนินการตามลำดับดังนี้

3.1.1 การมอบหมายงานอ่าน (assigned reading) เป็นองค์ประกอบแรกของกระบวนการรับประกันความพร้อม โดยก่อนจะมีการเริ่มต้นหน่วยการเรียนการสอนแต่ละหน่วย ผู้เรียนจะได้รับมอบหมายงานอ่านที่จะต้องอ่านให้เสร็จก่อนเข้าชั้นเรียนในครั้งถัดไป การอ่านงานอ่านที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอนนี้เป็นการเตรียมตัวก่อนที่จะเข้ารับการทดสอบที่มีขอบข่ายเนื้อหาครอบคลุมสิ่งที่ผู้เรียนอ่าน ดังนั้นงานอ่านที่ดีจึงควรประกอบไปด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโน้ตส์ ประเด็น และแนวคิดต่างๆที่ผู้เรียนควรรู้และเข้าใจครอบคลุมทั้งหน่วยการเรียนการสอนนั้น

3.1.2 การทดสอบเป็นรายบุคคล (individual test หรือ iRAT) กิจกรรมแรกในชั้นเรียนแต่ละหน่วยการเรียนการสอนก็คือ การทดสอบวัดประเมินความพร้อม (Readiness Assessment Test - RAT) ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาในงานอ่านที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ศึกษาก่อนเข้าชั้นเรียน การทดสอบนี้ใช้แบบทดสอบวัดประเมินความพร้อม (RATs) อันประกอบไปด้วยข้อคำถามประเภทถูก-ผิด (true-false) หรือเลือกตอบ (multiple-choice) ประมาณ 18-20 ข้อ การทดสอบดังกล่าวจะช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินว่าผู้เรียนเข้าใจโน้ตส์หลักๆจากการอ่านงานอ่านที่มอบหมายหรือไม่ ข้อคำถามของการทดสอบวัดประเมินความพร้อมนั้นควรมุ่งเน้นที่โน้ตส์พื้นฐานต่างๆและหลีกเลี่ยงการถามในสิ่งที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อย และควรเป็นคำถามที่มีความยากเพียงพอที่จะทำให้เกิดการอภิปรายภายในทีม

3.1.3 การทดสอบเป็นทีม (team test หรือ gRAT) เมื่อผู้เรียนทำการทดสอบวัดการประเมินความพร้อมเป็นรายบุคคลเสร็จและส่งกระดาษคำตอบมายังผู้สอน ขั้นตอนที่ 3 ของกระบวนการรับประกันความพร้อมก็จะดำเนินการต่อทันที กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องทำแบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้งโดยทำร่วมกันเป็นกลุ่ม และใช้อภิปรายตกลงกันในแต่ละข้อคำถามการอภิปรายจะถูกใช้ในหลายจุดประสงค์ คือ เพื่อเลือกคำตอบของกลุ่ม ช่วยในการทบทวนงานอ่าน และช่วยให้มีการสอนโดยเพื่อน (peer teaching) ซึ่งผู้เรียนจะต้องพูดชี้แจงเหตุผลที่สนับสนุนคำตอบที่เขาเลือก ผลก็คือ สิ่งที่เพื่อนแต่ละคนพูดแสดงเหตุผลนั้นจะช่วยปรับแก้โครงสร้างทางปัญญา (schemata) ที่สัมพันธ์กับโน้ตส์หลักของรายวิชาให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

เมื่อผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดประเมินความพร้อมเป็นทีมเสร็จ ผู้สอนแจ้งผลคะแนนการทดสอบวัดประเมินความพร้อมเป็นทีมทันที ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนค้นพบความเข้าใจที่ผิดพลาดในแต่ละเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในช่องทางใดๆ ไม่่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามโดยใช้กระดาษคำตอบที่ให้ผลย้อนกลับโดยทันทีทันใด (Immediate feedback assessment technique answer sheets หรือ IF-AT answer sheets) ส่วนกระดาษคำตอบที่ผู้เรียนทำการทดสอบวัดประเมินความพร้อมเป็นรายบุคคลจะได้รับคืนเป็นรายบุคคลหลังจากที่ทำแบบทดสอบวัดประเมินความพร้อมเป็นทีมเสร็จ

คะแนนของผู้เรียนทั้งที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่มนี้จะเป็นผลย้อนกลับที่เป็นรูปธรรมและโดยทันทีทันใดแก่ผู้เรียน ดังนั้น ด้วยการเปรียบเทียบกระดาษคำตอบของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและการดาขคำตอบของทีม ผู้เรียนจะทราบว่าพวกเขาใช้ทรัพยากรทางปัญญาของสมาชิกในกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด และครูหรือสมาชิกกลุ่มอาจติดคะแนนของกลุ่มตนที่กระดาน ส่วนคะแนนของผู้เรียนเป็นรายบุคคลจะยังเปิดเผย ซึ่งการติดประกาศคะแนนของทีมทำให้ผู้เรียนสามารถติดตามผลการปฏิบัติของตนเองได้โดยเปรียบเทียบระหว่างคะแนนของกลุ่มตนเองกับกลุ่มอื่นๆ

3.1.4 การอุทธรณ์ (appeals) ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะทำหรือไม่ก็ได้ กล่าวคือ ขั้นตอนนี้ปิดโอกาสให้ผู้เรียนเขียนอุทธรณ์ในข้อคำถามที่กลุ่มของพวกเขาไม่ได้คะแนนในการทดสอบเป็นทีมโดยการอ้างอิงจากงานอ่านที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้อ่านก่อนเข้าชั้นเรียนซึ่งขั้นตอนนี้ทำให้ผู้เรียนศึกษาทบทวนงานอ่านต่างๆ เพื่อโต้แย้งคำถามที่ครูเฉลยในแต่ละข้อของคำถามในการทดสอบเป็นทีม โดยนำเสนอหลักฐานที่น่าสนใจเพื่อทำให้ครูยอมรับและให้คะแนนแก่คำตอบของกลุ่มที่ไม่ได้คะแนน ขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเพื่อหาเหตุผลที่สนับสนุนคำอุทธรณ์ของพวกเขา นอกจากนี้การอุทธรณ์ยังทำให้ผู้สอนปรับปรุงคุณภาพของข้อคำถามและงานอ่านก่อนเข้าชั้นเรียนที่มีคุณภาพไม่ดีพอ ทำให้ผู้สอนสามารถปรับปรุงคุณภาพของข้อคำถามและงานอ่านก่อนเข้าชั้นเรียนในการเรียนการสอนครั้งถัดไป

3.1.5 การให้ผลย้อนกลับของผู้สอน (Oral instructor feedback) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการรับประกันความพร้อม ผู้สอนจะให้ผลย้อนกลับทางวาจาแก่ผู้เรียน การให้ผลย้อนกลับนี้จะเกิดขึ้นทันทีหลังจากกระบวนการอุทธรณ์โดยผู้สอนอธิบายมโนทัศน์ต่างๆในงานอ่านที่ผู้เรียนยังสับสนอยู่ให้ กระจ่างชัดเจนยิ่งขึ้น หรือเพื่อแก้ไขความผิดพลาดต่างๆของผู้เรียนที่ยังคงมีอยู่ ภายหลังจากการอุทธรณ์

กระบวนการรับประกันความพร้อมนี้ช่วยขจัดปัญหาเกี่ยวกับการใช้เวลาในชั้นเรียนที่มักใช้ไปกับการสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาต่างๆที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เวลาที่ใช้มีน้อยลงนี้เกิดขึ้นด้วย เงื่อนไข 4 ประการ คือ ผู้เรียนผู้เรียนแต่ละคนได้ศึกษางานอ่าน ผู้เรียนได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล ผู้เรียนได้รับการทดสอบซ้ำโดยใช้แบบทดสอบเดียวกันแต่ทำในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของทีมการเรียนรู้ และผู้เรียนได้ผ่านการทบทวนมโนทัศน์ที่มีความยาก

กระบวนการรับประกันความพร้อมจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการเรียนรู้โดยเน้นทีม ทั้งนี้ เพราะกระบวนการรับประกันความพร้อมมีผลต่อการพัฒนาทีม โดยแบบทดสอบวัดประเมินความพร้อมเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในการส่งเสริมการพัฒนาทีม 4 ด้านดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านที่ 1 ในช่วงเริ่มต้นของการเรียนในชั้นเรียนโดยเฉพาะในช่วงโมงเรียนแรกๆ ผู้เรียนจะได้รับการให้ผลย้อนกลับทันทีหลังจากการทดสอบเป็นรายบุคคลและการทดสอบเป็นทีม คะแนนที่ผู้ได้รับจากการทดสอบนี้เป็นผลโดยตรงจากความรับผิดชอบในการเตรียมตัวโดยอ่านงานอ่านที่มอบหมายก่อนเข้าชั้นเรียน ดังนั้นคะแนนการทดสอบที่ผู้เรียนได้รับจึงส่งผลให้สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบในการเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น

ด้านที่ 2 ปฏิสัมพันธ์โดยตรงและตัวต่อตัว เนื่องจากสมาชิกของทีมทำงานแบบหันหน้าเข้าหากัน (face-to-face) ผลของปฏิสัมพันธ์จึงเป็นแบบโดยตรงและตัวต่อตัว

ด้านที่ 3 การจูงใจ เนื่องจากผู้เรียนให้ความสำคัญกับคะแนนของกลุ่มเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงมีแรงจูงใจให้มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกของทีมในระดับสูงเพื่อความสำเร็จของทีม

ด้านที่ 4 ความเป็นหนึ่งเดียวกันของกลุ่ม (group cohesion) ความเป็นหนึ่งเดียวกันของกลุ่มถูกสร้างมาอย่างต่อเนื่องในช่วงสุดท้ายของกระบวนการ กล่าวคือ เมื่อผู้สอนให้ข้อมูล กลุ่มก็ยิ่งเป็นหนึ่งเดียวกันมากยิ่งขึ้นเนื่องจากไม่ชอบการบรรยายและสิ่งที่ผู้สอนให้ข้อคิดเห็นนั้นก็เกิดจากแบบทดสอบวัดประเมิน ความพร้อมและมีเป้าหมายเพื่อให้ผลย้อนกลับที่มีคุณค่าแก่ทีม

กระบวนการรับประกันความพร้อมมีคุณค่าอย่างมากต่อกิจกรรมการสอนและการเรียนรู้ เนื่องจากกระบวนการรับประกันความพร้อมช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยการให้ผลย้อนกลับ และด้วยการส่งเสริมด้านการเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียนและการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างเข้มข้น กระบวนการนี้จึงช่วยเพิ่มความสามารถของผู้เรียนในการแก้ปัญหาที่ยาก การเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียนและการอภิปรายอย่างมีชีวิตชีวาช่วยให้สมาชิกของทีมมีความสามารถทางปัญญาและส่งเสริมความสามารถและความ ตั้งใจของผู้เรียนที่จะให้ผลย้อนกลับที่มีคุณภาพสูงแก่ผู้อื่น

3.2 งานที่มุ่งเน้นการนำโน้ตชนในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ คือ การมอบหมายงานหนึ่งชิ้นหรือมากกว่า ซึ่งงานดังกล่าวจะต้องสนับสนุนผู้เรียนให้เข้าใจโน้ตชนในรายวิชาได้มากและยังลึกซึ้งขึ้นจากการนำโน้ตชนต่างๆ ที่เรียนในรายวิชาไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาที่กำหนด งานกลุ่มที่เน้นการนำโน้ตชนในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ที่ตื้นนั้นจะต้องส่งเสริมการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (give and take discussions) ทั้งนี้เพราะงานที่มุ่งเน้นการนำโน้ตชนในรายวิชาไปประยุกต์ใช้มีจุดเน้นที่การตัดสินใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนแบ่งปันข้อสรุปของทีมตนกับทีมอื่นในชั้นเรียนโดยการเปรียบเทียบข้อสรุปของแต่ละทีม

งานที่มอบหมายนั้นจะต้องทำให้ทีมนำโน้ตชนในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจที่ซับซ้อน แต่จะต้องสามารถนำเสนอผลงานในแบบแผนที่ย่างๆ ไม่ซับซ้อนซึ่งผลของงานนี้จะทำให้ทีมได้รับการกระตุ้นและได้รับผลย้อนกลับเกี่ยวกับคุณภาพของงานกลุ่มจากเพื่อนและผู้เรียนก็จะได้รับการส่งเสริมทั้งในด้านการพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาทีม

4. ช่วงปลายภาคการศึกษาผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจทั้งเนื้อหารายวิชาและประเด็นเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม กิจกรรมในช่วงปลายภาคการศึกษา มีเป้าหมายในการกระตุ้นเตือนผู้เรียนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ตลอดภาคการศึกษาเกี่ยวกับมโนทัศน์ต่างๆในรายวิชา การประยุกต์ใช้มโนทัศน์คุณค่าของทีมในการรับมือกับภารกิจหรืองานที่มีความท้าทาย ประเภทของปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและตัวผู้เรียน มีดังนี้

4.1 การเรียนรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์ต่างๆในรายวิชา วิธีการที่ช่วยกระตุ้นเตือนผู้เรียนว่าได้เรียนรู้มโนทัศน์ใดบ้างมีหลายวิธี ดังนี้

4.1.1 ให้รายการสรุปมโนทัศน์ต่างๆที่เรียนในรายวิชาแก่ผู้เรียน

4.1.2 สอบถามผู้เรียนเป็นรายบุคคล

4.1.3 เปรียบเทียบข้อสรุปของผู้เรียนในทีม

4.1.4 ทบทวนมโนทัศน์ต่างๆที่ทีมจำเป็นต้องให้ความใส่ใจเพิ่มเติม

4.2 ความเข้าใจในการนำมโนทัศน์ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ ให้ผู้เรียนใช้มโนทัศน์ของรายวิชาในการแก้ปัญหาที่มีความสำคัญ

4.3 การเรียนรู้เกี่ยวกับคุณค่าของทีม โดยการเปิดเผยคะแนนสะสมที่ได้จากการทดสอบวัดประเมินความพร้อมของแต่ละทีม ซึ่งครอบคลุมคะแนนของสมาชิกทุกคนที่ได้คะแนนสูง กลาง ต่ำ และความแตกต่างระหว่างคะแนนของสมาชิกที่มีคะแนนสูงสุดกับคะแนนของทีม

สรุปว่าผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาการเรียนรู้จากกระบวนการรับประกันความพร้อมและงานที่มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้มโนทัศน์ในรายวิชาอันเนื่องมาจากการเรียนที่ผู้เรียนได้รับแรงกดดันจากการทดสอบซ้ำซึ่งสามารถแก้ไขคะแนนได้ และทีมก็จะถูกพัฒนาให้เป็นหนึ่งเดียวกันมากยิ่งขึ้นเพราะผู้เรียนในแต่ละทีมถูกกระตุ้นให้มีความพยายามร่วมกันในการปกป้องคะแนนของทีม

จากการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยเน้นทีม สามารถสรุปได้ดังนี้ การเรียนรู้โดยเน้นทีม คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้กลุ่มขนาดเล็กมีสมาชิก 5-7 คน ที่รวมตัวกันอย่างถาวรในการปรับโครงสร้างของรายวิชาขึ้นใหม่ โดยให้เรียนรู้ผ่านกระบวนการ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษางานอ่านด้วยตนเองนอกชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบเป็นรายบุคคล

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบเป็นทีม

ขั้นตอนที่ 4 การเขียนอุทธรณ์

ขั้นตอนที่ 5 การให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 6 การนำมโนทัศน์ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้

2.4.3 ทฤษฎีพื้นฐานทางจิตวิทยาที่สนับสนุนการเรียนรู้โดยทีม

Sweet & Michaelsen (2007: 75 - 78) ได้กล่าวถึงทฤษฎีพื้นฐานทางจิตวิทยาที่สนับสนุนการเรียนรู้โดยทีม 3 ทฤษฎีได้แก่ ทฤษฎีของพียาเจต์ (Piaget) ไวกอตสกี (Vygotsky) และ แบบดูรา (Bandura) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.กระบวนการของความสมดุลของ Piaget's equilibration

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการของความสมดุลเป็นแนวคิดของพือาเจต์เป็นกระบวนการของความสมดุลระหว่างการซึมซับและการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและความขัดแย้งของโครงสร้างการรู้คิด (scheme) ที่ได้รับการบูรณาการในโครงสร้างใหม่ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2548: 68-69) ซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องดังนี้

การซึมซับ (Assimilation) เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่มนุษย์ผสมผสานเรื่องราวที่ซึมซับเข้ามาหรือผสมผสานสิ่งต่างๆให้เข้ากับโครงสร้างการรู้คิด (scheme) กระบวนการนี้เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม การซึมซับนั้นไม่ทำให้โครงสร้างการรู้คิดเกิดการเปลี่ยนแปลงแต่จะมีผลให้โครงสร้างการรู้คิดขยายใหญ่มากขึ้น (Wadsworth. 2004: 17)

การปรับเปลี่ยนโครงสร้าง (Accommodation) คือ การสร้างโครงสร้างการรู้คิดขึ้นมาใหม่หรือแก้ไขโครงสร้างการรู้คิดเดิมให้เหมาะสมกับสิ่งเร้าใหม่ กระบวนการนี้จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กเผชิญกับสิ่งเร้าใหม่เนื่องจากเด็กไม่มีโครงสร้างการรู้คิดที่เหมาะสม ดังนั้นเพื่อให้สิ่งเร้านั้นมีความเหมาะสมกับโครงสร้างการรู้คิดเด็กจึงต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา (Wadsworth. 2004: 17-18)

ความสมดุล (equilibration) คือ ภาวะที่สมดุลระหว่างการซึมซับและการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง ส่วนความไม่สมดุล (disequilibrium) คือ การไม่สมดุลระหว่างการซึมซับและการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง เมื่อความไม่สมดุลเกิดขึ้นก็จะก่อให้เกิดแรงกระตุ้นต่อเด็กเพื่อให้เขาค้นหาความสมดุลซึ่งอาจจะเป็นการซึมซับหรือการปรับเปลี่ยนโครงสร้างก็ได้ (Wadsworth. 2004: 19)

2. พัฒนาการเขาวัวปัญญาของ Vygotsky's zone of proximal development

ทฤษฎีเขาวัวปัญญาของ Vygotsky ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรม สังคม และการเรียนรู้ที่มีต่อการพัฒนาการเขาวัวปัญญา การจะเข้าใจการพัฒนาการของมนุษย์จะต้องเข้าใจในวัฒนธรรมที่เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดู เพราะวัฒนธรรมจะช่วยบ่งชี้ว่าเด็กควรจะเรียนรู้อะไรควรจะมีความสามารถในด้านใด สถาบันทางสังคมต่างๆมีบทบาทที่สำคัญในการช่วยให้เด็กเรียนรู้และมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเขาวัวปัญญา กล่าวคือ พัฒนาการทางเขาวัวปัญญาของเด็กแต่ละวัยจะเพิ่มถึงขั้นสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคลได้ก็ต่อเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็ก ทั้งนี้เพราะเด็กจะเกิดการเรียนรู้ได้จากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลต่างๆทั้งผู้ใหญ่และเพื่อนในวัยเดียวกัน (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2548: 61-63)

การสอนหรือการช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาเขาวัวปัญญาอย่างเต็มศักยภาพนั้นจะต้องคำนึงถึงบริเวณความใกล้เคียงพัฒนาการเขาวัวปัญญา (the zone of proximal development หรือ ZPD) หมายถึง อาณาบริเวณของการเรียนรู้เป็นช่วงห่างระหว่างระดับพัฒนาการทางสติปัญญาที่เป็นอยู่กับระดับศักยภาพทางสติปัญญาซึ่งดูได้จากการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ กล่าวคือ เด็กบางคนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีการช่วยเหลือ ส่วนเด็กบางคนก็สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ถ้ามีผู้ใหญ่หรือเพื่อนวัยเดียวกันที่มีความสามารถมากกว่าคอยให้คำแนะนำหรือให้การช่วยเหลือ ซึ่งการช่วยเหลือเด็กในการเรียนรู้ แก้ปัญหา หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่เด็กไม่สามารถทำได้ด้วยตนเองให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์นั้นเรียกว่า scaffolding (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2548: 63) และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

scaffolding จะได้ผลดีนั้นจะต้องประกอบไปด้วยลักษณะ 5 ประการ (ชินะพัฒน์ ชื่นแค้น. 2542: 35-36; อ้างอิงจาก Berk; & Winsler. 1995: 26-29) ดังนี้

2.1 การแก้ปัญหาาร่วมกัน (join problem solving) คือการสร้างความกระตือรือร้นต่อสิ่งที่น่าสนใจและมีความหมายทางวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาหรือไปสู่จุดมุ่งหมายร่วมกันระหว่างเด็กกับเด็ก หรือเด็กกับผู้ใหญ่

2.2 การสร้างความเข้าใจร่วมกัน (inter subjectivity) คือ กระบวนการที่เริ่มต้นจากผู้ที่มีความเข้าใจต่างกัน มาแลกเปลี่ยนความเข้าใจกันด้วยวิธีการสื่อสารแบบต่างๆ เพื่อนำไปสู่การมีความเข้าใจร่วมกันและการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริงในที่สุด การสร้างความเข้าใจร่วมกันจะก่อให้เกิดความเข้าใจพื้นฐานสำหรับผู้ร่วมงานแต่ละคนในการติดต่อสื่อสารที่เหมาะสมกัน

2.3 การตอบสนองอย่างอบอุ่น (warms and responsiveness) คือ การที่ผู้ใหญ่มีการตอบสนองต่อกิจกรรมต่างๆของเด็กอย่างชื่นชมและเป็นมิตร เพื่อให้เด็กรู้สึกมีความสุขและมีความกระตือรือร้นในการทำงานที่ท้าทายความสามารถของตน

2.4 การเอาใจใส่ดูแลผู้เรียน (keep the child in the ZPD) คือ การช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองด้วยการทำงานไปได้อย่างต่อเนื่อง โดยทำได้ 2 แนวทาง ได้แก่ แนวทางที่ 1 การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก เช่น ถ้างานที่มอบหมายให้ผู้เรียนนั้นยากเกินไปก็ช่วยทำให้ง่าย หรือถ้าผู้เรียนเริ่มเบื่อก็แนะนำเสนองานที่ท้าทายแก่ผู้เรียน แนวทางที่ 2 การสอดแทรกในจังหวะที่เหมาะสม โดยให้ความช่วยเหลือ และสอนเมื่อผู้เรียนต้องการและคอยสังเกตอยู่ห่างๆเมื่อเด็กทำงานได้แล้ว

2.5 การส่งเสริมการกำกับตนเอง (promote self-regulation) คือ การสนับสนุนให้เด็กกำกับ กิจกรรมที่ทำร่วมกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ กระตุ้นให้เด็กพยายามแก้ปัญหาจนสำเร็จได้ด้วยตนเองมากกว่าการให้คำตอบสำเร็จรูป และการออกคำสั่งให้เด็กทำตามเพื่อให้เด็กสามารถทำงานโดยอิสระได้ในที่สุด

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา Bandura's social cognitive theory

แบนดูรา (Bandura) มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของคนมีสาเหตุมาจาก 3 ปัจจัย “triadic reciprocal causation” ร่วมือกันคือ ปัจจัยทางพฤติกรรม ปัจจัยทางจิตวิทยา และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม โดยทั้ง 3 ปัจจัยมีปฏิสัมพันธ์กันดังนี้ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต. 2549: 48-49)

3.1 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยทางพฤติกรรม กล่าวคือ สิ่งที่คุณคิดเชื่อ และรู้สึกจะกำหนดว่าคุณจะแสดงพฤติกรรมเช่นใด ในขณะที่เดียวกันการกระทำของคุณจะเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดลักษณะการคิดและการตอบสนองทางอารมณ์

3.2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ความสามารถทางปัญญาของคุณนั้นจะพัฒนาและเปลี่ยนแปลงโดยอิทธิพลของสังคมที่ให้คุณและกระตุ้นสนองตอบทางอารมณ์โดยการผ่านตัวแบบ การสอน และการชักจูงทางสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางพฤติกรรมและปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ในชีวิตประจำวันของเรา พฤติกรรมเปลี่ยนปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปก็ทำให้พฤติกรรมถูกเปลี่ยนไปด้วย

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว ทฤษฎีการเรียนรู้ของแบนดูราที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มขนาดเล็กมีดังนี้ คือ 3.1) การรับรู้ความสามารถของตน (perceived self-efficacy) 3.2) การเลียนแบบจากตัวแบบ 3.3) การรับรู้ความสามารถของกลุ่ม (perceived collective-efficacy) กล่าวคือ การรับรู้ความสามารถของตน เป็นการที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่จะจัดการและดำเนินการกระทำพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ แบนดูรามีความเชื่อว่าการรับรู้ความสามารถของตนจะมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยบุคคล 2 คนอาจมีความสามารถไม่แตกต่างกันแต่อาจแสดงออกในคุณภาพที่แตกต่างกันได้หาก 2 คนนี้มีการรับรู้ความสามารถของตนแตกต่างกัน โดยปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้รับรู้ความสามารถของตนก็คือ การเลียนแบบจากตัวแบบ (modeling) หรือการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบจะช่วยให้บุคคลสามารถเข้าใจได้ว่าจะต้องทำอย่างไรในสถานการณ์เดียวกัน โดยกระบวนการสังเกตจากตัวแบบนี้ประกอบไปด้วย 4 กระบวนการคือ การตั้งใจ (attention) การเก็บจำ (retention) การกระทำ (production) และการจูงใจ (motivation) การรับรู้ความสามารถในระดับสูงมีความสำคัญมากต่อการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม (Sweet; &Michaelsen. 2007: 39-40)

2.5 จิตสาธารณะ

2.5.1 ความหมายของจิตสาธารณะ

คำว่า จิตสาธารณะ (Public Mind) หรือจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) เป็นคำใหม่ที่มีใช้เมื่อไม่นานมานี้ และเป็นเรื่องใหม่สำหรับคนไทย ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของจิตสำนึกสาธารณะหรือจิตสาธารณะ ไว้หลากหลายและ มีการเรียกจิตสำนึกสาธารณะไว้แตกต่างกัน ได้แก่ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม จิตสำนึกต่อสังคม จิตสำนึกต่อส่วนรวม จิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ เป็นต้น ซึ่งคำเหล่านี้ มีผู้ให้ความหมายไว้ใกล้เคียงกันเมื่อแยกศึกษาความหมายของจิตสำนึกและจิตสาธารณะมีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลากหลาย ดังนี้

ราชบัณฑิตสถาน (2538: 231) ให้ความหมายของจิตสำนึกว่า หมายถึง ภาวะที่จิตตื่นและรู้สึกตัว สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ รูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัสได้

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2551: 60) ได้ให้ความหมายว่าจิตสำนึกเป็นผลที่ได้มาจากการประเมินค่าการเห็นความสำคัญซึ่งมีฐานอยู่ที่ทัศนคติความเชื่อค่านิยมความเห็นและความสนใจของบุคคล

จรรยา สุวรรณทัต (2535: 11) ได้ให้ความหมายว่าความสำนึกหมายถึงการรับรู้หรือการที่บุคคลมีความรู้ในสิ่งต่างๆ การรับรู้หรือความสำนึกของบุคคลนี้จัดเป็นขั้นต้นของกระบวนการทางจิต

หลายประเภทเป็นต้นว่ากระบวนการของการรับนวัตกรรมและกระบวนการเกิดทัศนคติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Raj (1996: 605) กล่าวว่าจิตสำนึกเป็นคำที่ไม่สามารถให้คำจำกัดความได้อย่างชัดเจน แต่สามารถอธิบายที่ใกล้เคียงได้ 2 แนวทางซึ่งแนวทางแรกเป็นความคิดที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่หยุดนิ่งและแนวทางที่สองหมายถึงจิตสำนึกของบุคคลเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีอยู่ตลอดเวลาแม้ ช่วงว่างของเวลาเช่นการนอนหลับ

จากความหมายของจิตสำนึกที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่าจิตสำนึกเป็นพฤติกรรมภายในอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่แสดงออกถึงภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวกับความรู้สึกความคิดความปรารถนาต่างๆเป็นภาวะทางจิตตื่นตัวและรู้ตัวสามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าจากประสาทสัมผัสทั้งห้าเป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ต่างๆของมนุษย์ที่รวมตัวกันขึ้นและมีความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ต่างๆเหล่านั้น และประเมินค่าสิ่งเหล่านั้นออกมาเป็นจิตสำนึก

คำว่าสาธารณะ (Public) เป็นคำที่มีความหมายกว้าง สามารถใช้ได้กับสิ่งของบุคคลสถานที่ และการกระทำซึ่งมีการให้ความหมายไว้หลากหลายดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2538: 826) ให้ความหมายคำว่าสาธารณะ หมายถึง สิ่งทั่วไปเกี่ยวกับ ประชาชนและสาธารณะสมบัติว่าด้วยทรัพย์สินส่วนรวมของประชาชน

สอ เสถบุตร (2530: 592) ได้แปลความหมายคำว่า Public เป็นภาษาไทยว่าสาธารณะ หมายถึง ที่ชุมชนเปิดเผย การเผยแพร่สิ่งที่เป็นของทั่วไป เช่น ถนนหลวง สิ่งที่เป็นของรัฐบาลและ สิ่งที่เป็นของประชาชน

Sills (1972: 567) กล่าวว่า (Public) สาธารณะเป็นความรู้สึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล

สรุปความหมายของคำว่าสาธารณะ หมายถึง สิ่งของบุคคลสถานที่และการกระทำที่เป็นส่วนรวมทุกคนมีสิทธิ์จะใช้ประโยชน์เป็นเจ้าของในสิ่งเหล่านั้นร่วมกันเมื่อรวมคำว่าจิตสำนึกและ สาธารณะจึงได้คำว่าจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) หรือจิตสาธารณะ (Public Mind) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลายซึ่งคำเหล่านี้มีผู้ให้ความหมายไว้ใกล้เคียงกัน ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553: 17) ได้ให้ความหมายของคำว่าจิตสาธารณะว่า หมายถึง ความคิดที่ไม่เห็นแก่ตัวมีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้อื่นหรือสังคมพยายาม คว้าโอกาสที่จะช่วยเหลืออย่างจริงจังและมองโลกในแง่ดีบนพื้นฐานของความเป็นจริง

กนิษฐา นิต์ศน์พัฒนา และคณะ (2550: 8) ได้ให้ความหมายของคำว่า จิตสำนึกสาธารณะ ว่าเป็นคำเดียวกับคำว่าจิตสำนึกทางสังคม หมายถึง การตระหนักรู้และคำนึงถึงส่วนรวมร่วมกัน หรือ คำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมความสัมพันธ์เป็นกลุ่มเดียวกับตน

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2542: 14) ได้ให้ความหมายของ จิตสาธารณะว่าเป็น การรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ต่อชาติ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552: 17) กล่าวว่า จิตสาธารณะเป็นการกระทำด้วยจิตวิญญาณที่มีความรักความห่วงใย ความเอื้ออาทรต่อคนอื่นและสังคมโดยรวม การมีคุณธรรมจริยธรรม และการไม่

กระทำการใดที่เสื่อมเสียหรือเป็นปัญหาต่อสังคม ประเทศชาติ การมีจิตที่คิดสร้างสรรค์ เป็นกุศล เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ทำลายเบียดเบียนบุคคล สังคม วัฒนธรรมประเทศชาติและสิ่งแวดล้อม การกระทำและคำพูดที่มาจากความคิดที่ดี การลดความขัดแย้งและการให้ขวัญและกำลังใจต่อกันเพื่อให้สังคมโดยรวมมีความสุข

จากความหมายของคำที่ใช้เกี่ยวกับจิตสำนึกสาธารณะที่แตกต่างกันไปแต่มีความหมายที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า จิตสาธารณะ หมายถึง การรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยพิจารณาจากความรู้ความเข้าใจหรือพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการใช้ หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของผู้เรียนในการใช้ของส่วนรวม การรักษาทรัพย์สิน การดูแลรักษาความสะอาด การไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณสมบัติในโรงเรียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ให้เกิดความชำรุดเสียหาย โดยแสดงออก ดังนี้

1.1 ดูแลรักษาสิ่งของ เมื่อใช้แล้วมีการเก็บรักษาให้คงอยู่ในสภาพดี

1.2 ลักษณะของการใช้ ใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด และทะนุถนอม

2. ด้านการถือเป็นที่หมาย ถึงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมุ่งปฏิบัติเพื่อส่วนรวมในการดูแลรักษาของส่วนรวมทั้งในและนอกห้องเรียนในวิสัยที่ตนสามารถทำได้โดยแสดงออกดังนี้

2.1 ทำตามหน้าที่และเคารพกฎระเบียบที่กำหนด

2.2 รับอาสาที่จะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อส่วนรวมคอยสอดส่องดูแลสาธารณสมบัติ

3. ด้านการเคารพสิทธิ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันการไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรมนั้นโดยแสดงออกดังนี้

3.1 ไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง

3.2 แบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม

2.5.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีจิตสาธารณะ

Gardner (กวิน ชุตินา. 2551: ออนไลน์; อ้างอิงจาก Gardner.2007) กล่าวว่าบุคคลจะสามารถเอาตัวรอดและประสบความสำเร็จทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตในยุคศตวรรษที่ 21 ได้จะต้องมีคุณลักษณะอันดีงามทางจิต 5 ประการ ซึ่งจะช่วยให้สังคมโลกในอนาคตเป็นสังคมที่น่าอยู่มากยิ่งขึ้น

1. จิตแห่งวิทยาการ (Disciplined Mind) หมายถึง จิตแห่งการใฝ่รู้ และมุ่งทำให้การเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. จิตแห่งการสังเคราะห์ (Synthesizing Mind) หมายถึง จิตแห่งการสังสมต่อยอดและสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ

3. จิตแห่งการสร้างสรรค์ (Creating Mind) หมายถึง จิตแห่งการคิดค้นนอกกรอบไม่หยุดนิ่งอยู่กับกรอบความคิดเดิมๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. จิตแห่งความเคารพ (Respectful Mind) หมายถึง จิตที่เปิดกว้างรับฟังทุกความคิดเห็น และเคารพในความแตกต่างระหว่างเพื่อนมนุษย์

5. จิตแห่งคุณธรรม (Ethical Mind) หมายถึง จิตที่มุ่งไปสู่เป้าหมายของความถูกต้องดีงาม และความเอื้ออาทรแก่เพื่อนมนุษย์

กวิน ชุติมา (2551: ออนไลน์) กล่าวว่า การให้อย่างมีธรรมะในคำสอนของพุทธศาสนาเองก็มีคำสอนที่น่าสนใจเกี่ยวกับการให้ที่ถูกต้อง ดังนี้

1. การให้ต้องไม่หวังผลตอบแทนผู้ให้ต้องให้อิสระแก่ผู้รับการให้โดยคาดหวังว่าจะมีอะไรตอบแทน (แม้แต่คำขอบคุณ) ไม่เรียกว่าการให้เนื่องจากไม่บริสุทธิ์หรือทำให้การให้เป็นการแลกเปลี่ยนดังที่คนโดยทั่วไปมักจะใช้การให้เป็นเครื่องมือไปบังคับจิตใจคนอื่น

2. สิ่งที่ให้ต้องเหมาะสมเป็นการให้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงกับผู้รับไม่ใช่ให้แล้วทำให้ผู้รับเป็นอันตรายเสียนิสัยหรือนำสิ่งที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้

3. การให้กับผู้สมควรได้รับ กล่าวคือผู้รับเป็นผู้ที่มีความเหมาะสมที่จะได้รับสิ่งนั้นจริงๆ รับไปแล้วก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การให้ด้วยอาการที่เหมาะสมถูกต้องเป็นการให้ด้วยความเคารพในความเป็นมนุษย์ของเขาไม่ใช่ให้แบบผู้เหนือกว่า

Allport (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2548: 179-194; อ้างอิงจากAllport. n.d.) นักจิตวิทยา ด้านมนุษยนิยมอีกท่านหนึ่งได้อธิบายถึงบุคลิกภาพของบุคคลที่มีวุฒิภาวะไว้ 6 ประการโดยในประการที่ 2 กล่าวว่าหากเด็กมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่ดีจะมีจิตเพื่อบุคคลอื่นและเพื่อสังคมส่วนรวมสามารถร่วมสร้างสรรค์แบ่งปันความรู้ความคิดทุกซอกทุกกับคนในครอบครัวเพื่อนนอกวงงานและเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนมีจิตใจเพื่อสังคมส่วนรวม (Social Concern)

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของลอว์เรนซ์โคลเบอร์ก (ชัตติยา กรรณสูตร; และคนอื่นๆ. 2550: 20-21) ในขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ไว้ดังนี้ ระดับก่อนเกณฑ์ (อายุ 2-10 ปี)

ขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกมิให้ตนเองถูกลงโทษ (อายุ 2 - 7 ปี)

ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล (อายุ 7-10)

ระดับตามเกณฑ์(อายุ 10 - 16 ปี)

ขั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (อายุ 10 -13 ปี)

ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ของสังคม (อายุ 13 - 16 ปี)

ระดับตามเกณฑ์(อายุ 16 ปีขึ้นไป)

ขั้นที่ 5 หลักการทำตามข้อตกลงของสังคมค้ำมั่นสัญญา (อายุ 16 ปีขึ้นไป)

ขั้นที่ 6 ยึดหลักอุดมคติสากล (ผู้ใหญ่)

ในขั้นที่ 2 ระดับตามกฎเกณฑ์สังคม (Conventional Level) หมายถึงระดับการตัดสินใจ

ซึ่งบุคคลจะเลือกกระทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มและสังคมสามารถเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในฐานะเป็นสมาชิกของกลุ่มและสังคมได้ประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ขนบธรรมเนียมประเพณี กฎหมายและคำสอนทางศาสนาได้รับรู้แล้วเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นเพราะเป็นวัยซึ่งสามารถรับรู้และ เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมมากขึ้นตัดลึนความถูกผิดของการกระทำตามกฎเกณฑ์และค่านิยมของสังคม ในส่วนของวัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในชั้นที่ 4 ระยะเอาการเอางานแย้งกับปมด้อย (Industry vs. Inferiority) รู้จักเคารพกฎ ระเบียบวินัยของบ้านของโรงเรียนและสังคมการอยู่ใน โรงเรียนทำให้เด็กต้องพัฒนาคุณสมบัติเพื่อเป็นการปรับตัวต่อการคาดหวังของครูพ่อแม่และเพื่อนเป็น ช่วงเวลาที่จะฝึกทักษะต่างๆให้กับเด็กเช่นการรักษาระเบียบ ความรับผิดชอบ ฯลฯ ซึ่งจะติดตัวเด็กไป ตลอดโดยประกอบกับผู้ใหญ่คอยแนะนำและให้กำลังใจไม่ตั้งความหวังเกินกว่าความสามารถเฉพาะตัว ของเด็กจึงจะช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นเหล่านี้ได้

จะเห็นว่าการพัฒนาจิตสาธารณะนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องปลูกฝังหรือเสริมสร้างตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อให้เขาได้รับประสบการณ์ที่เพียงพอเป็นพื้นฐานนำไปพัฒนาตนเองให้เด็กได้มีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของจิตสาธารณะรวมทั้งให้เด็กได้ลงมือฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดจิตสาธารณะ อย่างแท้จริงจนกลายเป็นลักษณะนิสัยอย่างเหมาะสมโดยมีผู้ใหญ่คอยชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องเพื่อเด็ก จะได้ยึดเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

2.5.3 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

องค์ประกอบของจิตสำนึกสาธารณะ หรือจิตสาธารณะนั้น มีการแบ่งองค์ประกอบที่แตกต่าง กันไปตามระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ซึ่งได้แบ่งองค์ประกอบของจิตสำนึกไว้ ดังนี้

สมพงษ์ สิงหะพล (2554: 15 – 16) ได้กล่าวถึงจิตสำนึกว่า มีอยู่ 3 ด้านหลักๆ คือ

1. จิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง (Self-Consciousness) เป็นจิตสำนึกเพื่อพัฒนาตนเองทำให้ ตนเองเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จิตสำนึกด้านนี้ การศึกษาไทยมุ่งเน้นปลูกฝังมานาน ซึ่งอาจเกิดบ้าง ไม่เกิดบ้างไปตามสภาพการณ์ เป็นจิตสำนึกแบบคลาสสิกที่ทุกสังคมพยายามที่จะสร้างให้เกิดขึ้นให้ได้ เช่น ความขยัน ความรับผิดชอบ ความมานะอดทน เป็นต้น เป็นจิตสำนึกที่ถูกปลูกฝังและมีมานาน ตามสภาพสังคมไทย

2. จิตสำนึกเกี่ยวกับผู้อื่น (Others Oriented Consciousness) หมายถึง จิตสำนึก ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่มชนหนึ่งสังคมหนึ่ง ความเห็นอกเห็นใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี เป็นต้น เป็นจิตสำนึกที่คนไทยส่วนใหญ่ถูกหล่อหลอมมาจากพื้นฐานดั้งเดิมของ วัฒนธรรมไทยอยู่แล้วสร้างกันได้ไม่ยากนัก

3. จิตสำนึกเกี่ยวกับสังคมหรือจิตสำนึกสาธารณะ (Social or Public Consciousness) เป็นจิตสำนึกที่ตระหนักถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกันหรือคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมความสัมพันธ์เป็นกลุ่ม เดียวกันเป็นจิตสำนึกที่คนไทยยังไม่ค่อยมีและขาดกันอยู่มากเพราะพื้นฐานความเป็นมาของสังคมไทย ควรที่จะรีบพัฒนาขึ้นโดยเร็วเช่นจิตสำนึกด้านเศรษฐกิจจิตสำนึกด้านการเมืองจิตสำนึกด้าน สิ่งแวดล้อมจิตสำนึกด้านสุขภาพ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาย โพธิ์สีดา (2550: 14) ได้ศึกษาเรื่องจิตสำนึกต่อสาธารณสมบัติ: ศึกษาในกรณี กรุงเทพมหานครโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่มคือกลุ่มทำงานราชการรัฐวิสาหกิจหรือทำงานสำนักงานกลุ่มที่ทำงานรับจ้างงานค้าขายและธุรกิจส่วนตัวกลุ่มนักศึกษาที่สูงกว่ามัธยมและผู้ทรงคุณวุฒิโดยได้จัดองค์ประกอบของจิตสำนึกต่อสาธารณสมบัติ 4 ด้าน คือ

1. ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับสาธารณสมบัติ
2. ด้านภาพสะท้อนจิตสำนึกต่อสาธารณสมบัติ
3. ด้านมาตรการเสริมสร้างจิตสำนึกต่อสาธารณสมบัติ
4. ด้านนโยบายและการบริหารจัดการ

และได้สรุปความหมายจิตสำนึกต่อสาธารณสมบัติในเชิงพฤติกรรมไว้ว่า คือ การใช้สมบัติอย่างรับผิดชอบหรือการรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติซึ่งมีนัยสองประการได้แก่

1. รับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติด้วยการหลีกเลี่ยงการใช้และการกระทำที่จะก่อให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อสาธารณสมบัตินั้นๆ รวมไปถึงการถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลสาธารณสมบัติในวิสัยที่ตนสามารถทำได้

2. การเคารพสิทธิในการใช้สาธารณสมบัติของผู้อื่นเพราะสาธารณสมบัติ คือ ของที่คนทั่วไปมีสิทธิ์ในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ดังนั้นการใช้สาธารณสมบัติอย่างรับผิดชอบต่อผู้อื่นจึงหมายถึงการใช้ของส่วนรวมโดยการคำนึงถึงว่าคนอื่นก็มีสิทธิ์ในการใช้เช่นเดียวกันจะต้องไม่ยึดสาธารณสมบัตินั้นไว้เป็นของส่วนตัวและไม่ปิดกั้นโอกาสในการใช้ประโยชน์ของผู้อื่น

หลุทธิย์ อาจปฐ (2554: 46) ได้ใช้องค์ประกอบของการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาลปี 1 – 4 ในสถาบันการศึกษาพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานครโดยศึกษาองค์ประกอบการมีจิตสำนึกสาธารณะใน 6 ด้านคือ

1. ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน
2. ด้านการวิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม
3. ด้านความรักความเอื้ออาทรและความสามัคคี
4. ด้านการรับรู้และความสามารถในการผลักดันเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม
5. ด้านการปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาสังคม
6. ด้านการมีเครือข่ายในการนำกิจกรรมทางสังคม

ลัดดาวลย์ เกษมเนตร (2552: 2 – 3) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนานักเรียนระดับประถมศึกษาให้มีจิตสาธารณะ: การศึกษาระยะยาวและใช้องค์ประกอบของจิตสาธารณะเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม
2. การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสมาบัติของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มโดยไม่ยึดครองของส่วนรมนั้นมาเป็นของตนเองตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของจิตสาธารณะดังกล่าว มีการศึกษาจิตสาธารณะในองค์ประกอบที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้องค์ประกอบของการมีจิตสาธารณะจากการนิยามความหมายจิตสาธารณะของชาย โปธิสิตา (2550: 14 – 15) และการแบ่งองค์ประกอบของจิตสาธารณะจากงานวิจัยของลัดดาวัลย์ เกษมเนตร (2552: 2 – 3) เนื่องจากสอดคล้องกับพัฒนาการทางด้านต่างๆ ของเด็กในวัยที่ผู้วิจัยศึกษา

2.5.4 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดจิตสาธารณะ

การมีจิตสาธารณะเป็นสิ่งที่เกิดตามวิถีการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลและสภาพแวดล้อม ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน โรงเรียน สังคมแล้วแต่มีผลต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของบุคคล ซึ่งไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคมสัญญา (2549: 13) สรุปว่า จิตสำนึกสาธารณะหรือจิตสำนึกทางสังคมอยู่ภายใต้อิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ดังนี้

ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับภาวะทางสัมพันธภาพของมนุษย์ภาวะทางสังคม เป็นภาวะที่ลึกซึ้งซึ่งมีผลต่อจิตสำนึกด้านต่างๆของมนุษย์เป็นภาวะที่ได้อบรมกล่อมเกล่าและสะสมอยู่ในส่วนของการรับรู้ที่ละเล็กทีละน้อยทำให้เกิดสำนึกที่มีรูปแบบหลากหลายภาวะแวดล้อมทางสังคมนี้เริ่มตั้งแต่พ่อแม่พี่น้องญาติเพื่อนครูบุคคลทั่วไปตลอดจนระดับองค์กรวัฒนธรรมประเพณีความเชื่อกฎหมายศาสนารวมทั้งภาวะแวดล้อมด้านสื่อสารมวลชนและส่วนที่กำกับสำนึกของบุคคลคือการได้สัมผัสจากการใช้ชีวิตที่มีพลังต่อการเกิดสำนึกอาทิการไปโรงเรียนไปทำงาน การดูละคร ฟังผู้คนสนทนากันรับรู้เหตุการณ์บ้านเมืองข่าวการจราจรที่แออัด เป็นต้น

ปัจจัยภายใน หรือสำนึกที่เกิดจากปัจจัยภายในหมายถึงการคิดวิเคราะห์ของแต่ละบุคคลในการพิจารณาตัดสินคุณค่าและความดีงามซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมและการประพฤติปฏิบัติโดยเฉพาะการปฏิบัติทางจิตใจเพื่อขัดเกลาร่างกายให้เป็นไปทางใดทางหนึ่งโดยเกิดจากการรับรู้จากการเรียนรู้ การมองเห็นการคิดแล้วนำมาพิจารณาเพื่อตัดสินใจว่าต้องการสร้างสำนึกแบบใดก็จะมีฝึกฝนและสร้างสมสำนึกเหล่านั้น

การเกิดจิตสำนึกไม่สามารถที่จะสรุปแยกแยะได้ว่าเกิดจากปัจจัยภายในหรือภายนอกเพราะทุกสรรพสิ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันจิตสำนึกที่มาจากภายนอกเป็นการเข้ามาโดยธรรมชาติกระทบต่อความรู้สึกของบุคคลแล้วกลายเป็นจิตสำนึกโดยธรรมชาติและมักไม่รู้ตัว แต่จิตสำนึกที่เกิดจากปัจจัยภายในเป็นความจงใจเลือกสรรบุคคลละลึกรู้ตนเองเป็นอย่างดีเป็นจิตสำนึกที่สร้างขึ้นเองระหว่างปัจจัยภายในและภายนอกเป็นปฏิสัมพันธ์ที่มีความต่อเนื่องกัน ดังนั้นการพัฒนาจิตสำนึกจึงต้องกระทำควบคู่กันไปทั้งปัจจัยภายในและภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

Lawrence Kohlberg (1964: 383-432) ได้ศึกษาวิจัยพัฒนาการทางจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของพือาเจต์ แต่ได้ปรับปรุงวิธีวิจัย การวิเคราะห์ผลรวมและได้วิจัยอย่างกว้างขวางในประเทศอื่นๆ ที่มีวัฒนธรรมต่างไป วิธีการวิจัย จะสร้างสถานการณ์สมมติปัญหาทางจริยธรรมที่ผู้ตอบยากที่จะตัดสินใจได้ว่า “ถูก” “ผิด” “ควรทำ” “ไม่ควรทำ” อย่างเด็ดขาด เพราะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง การตอบจะขึ้นกับวัยของผู้ตอบเกี่ยวกับความเห็นใจในบทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมในเรื่องค่านิยม ความสำนึกในหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม ความยุติธรรมหรือหลักการที่ตนยึดถือ

Kohlberg ให้คำจำกัดความของจริยธรรมว่า จริยธรรมเป็นความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความถูกผิด และเกิดขึ้นจากขบวนการทางความคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งต้องอาศัยวุฒิภาวะทางปัญญา เชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นผลจากการพัฒนาการของโครงสร้างทางความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรม นอกจากนั้น โคลเบิร์ก ยังพบว่า ส่วนมากการพัฒนาทางจริยธรรมของเด็กจะไม่ถึงขั้นสูงสุดในอายุ 10 ปี แต่จะมีการพัฒนาขึ้นอีกหลายขั้นจากอายุ 11-25 ปี การใช้เหตุผลเพื่อการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง จะแสดงให้เห็นถึงความเจริญของจิตใจของบุคคล การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของสังคมใดสังคมหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นการใช้เหตุผลที่ลึกซึ้งยากแก่การเข้าใจยิ่งขึ้นตามลำดับของวุฒิภาวะทางปัญญา

Kohlberg ได้ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเยาวชนอเมริกัน อายุ 10 - 16 ปี และได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ (Levels) แต่ละระดับแบ่งเป็น 2 ขั้น (Stages)

ดังนั้น พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์กมีทั้งหมด 6 ขั้น คำอธิบายของระดับและขั้นต่างๆ ของพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก มีดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ระดับก่อนมีจริยธรรมหรือระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม (Pre - Conventional Level) ระดับนี้เด็กจะรับกฎเกณฑ์และข้อกำหนดของพฤติกรรมที่ “ดี” “ไม่ดี” จากผู้มีอำนาจเหนือตน เช่น บิดามารดา ครูหรือเด็กโต และมักจะคิดถึงผลตามที่จะนำรางวัลหรือการลงโทษ

พฤติกรรม “ดี” คือ พฤติกรรมที่แสดงแล้วได้รางวัล

พฤติกรรม “ไม่ดี” คือ พฤติกรรมที่แสดงแล้วได้รับโทษ

โดยบุคคลจะตอบสนองต่อกฎเกณฑ์ซึ่งผู้มีอำนาจทางกายเหนือตนเองกำหนดขึ้น และจะตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมที่เป็นหลักต่อตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น จะพบในเด็ก 2-10 ปี Kohlberg แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 การถูกลงโทษและการเชื่อฟัง (Punishment and Obedience Orientation) เด็กจะยอมทำตามคำสั่งผู้มีอำนาจเหนือตนโดยไม่มีเงื่อนไขเพื่อไม่ให้ตนถูกลงโทษ ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษ เพราะกลัวความเจ็บปวด ยอมทำตามผู้ใหญ่เพราะมีอำนาจทางกาย

เหนือตน ในขั้นนี้เด็กจะใช้ผลตามของพฤติกรรมเป็นเครื่องชี้ว่า พฤติกรรมตน “ถูก” หรือ “ผิด” เช่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าเด็กถูกทำโทษก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ผิด” และจะพยายามหลีกเลี่ยงไม่ทำสิ่งนั้นอีก พฤติกรรมใดที่มีผลตามด้วยรางวัลหรือคำชม เด็กก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ถูก” และจะทำซ้ำอีกเพื่อหวังรางวัล

ขั้นที่ 2 กฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตน (Instrumental Relativist Orientation) ใช้หลักการแสวงหารางวัลและการแลกเปลี่ยน บุคคลจะเลือกทำตามความพอใจของตนเอง โดยให้ความสำคัญของการได้รับรางวัลตอบแทน ทั้งรางวัลที่เป็นวัตถุหรือการตอบแทนทางกาย วาจา และใจ โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องของสังคม ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อต้องการผลประโยชน์สิ่งตอบแทน รางวัล และสิ่งแลกเปลี่ยน เป็นสิ่งตอบแทน ในขั้นนี้เด็กจะสนใจทำตามกฎข้อบังคับ เพื่อประโยชน์หรือความพอใจของตนเอง หรือทำดีเพราอยากได้ของตอบแทน หรือรางวัล ไม่ได้คิดถึงคุณธรรมและความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น หรือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น พฤติกรรมของเด็กในขั้นนี้ทำเพื่อสนองความต้องการของตนเอง แต่มักจะเป็นการแลกเปลี่ยนกับคนอื่น เช่น ประโยค “ถ้าเธอทำให้ฉัน ฉันจะให้.....”

ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์สังคม (Conventional Level) พัฒนาการจริยธรรมระดับนี้ ผู้ทำถือว่าการประพฤติตนตามความคาดหวังของผู้ปกครอง บิดามารดา กลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกหรือของชาติ เป็นสิ่งที่ควรจะทำหรือทำความผิด เพราะกลัวว่าตนจะไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ผู้แสดงพฤติกรรมจะไม่คำนึงถึงผลตามที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเอง ถือว่าความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดีเป็นสิ่งสำคัญ ทุกคนมีหน้าที่จะรักษามาตรฐานทางจริยธรรม โดยบุคคลจะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมที่ตนเองอยู่ ตามความคาดหวังของครอบครัวและสังคม โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นขณะนั้นหรือภายหลังก็ตาม จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมโดยคำนึงถึงจิตใจของผู้อื่นจะพบในวัยรุ่นอายุ 10 -16 ปี และแบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 3 ความคาดหวังและการยอมรับในสังคม ” (Interpersonal Concordance of “Good boy , nice girl” Orientation) บุคคลจะใช้หลักทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ ใช้เหตุผลเลือกทำในสิ่งที่กลุ่มยอมรับโดยเฉพาะเพื่อน เพื่อเป็นที่ชื่นชมและยอมรับของเพื่อน ไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เพื่อต้องการรักษาสัมพันธภาพที่ดี พบในวัยรุ่นอายุ 10 -15 ปี ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของหมู่คณะ การช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อทำให้เขาพอใจ และยกย่องชมเชย ทำให้บุคคลไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ขอบคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน โดยพัฒนาการขั้นนี้เป็นพฤติกรรมของ “คนดี” ตามมาตรฐานหรือความคาดหวังของบิดา มารดาหรือเพื่อนวัยเดียวกัน พฤติกรรม “ดี” หมายถึง พฤติกรรมที่จะทำให้อื่นชอบและยอมรับ หรือไม่ประพฤติดีเพราะเกรงว่าพ่อแม่จะเสียใจ

ขั้นที่ 4 กฎและระเบียบ (“Law-and-order” Orientation) จะใช้หลักทำตามหน้าที่ของสังคม โดยปฏิบัติตามระเบียบของสังคมอย่างเคร่งครัด เรียนรู้การเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ปฏิบัติตามหน้าที่ของสังคมเพื่อดำรงไว้ซึ่งกฎเกณฑ์ในสังคม พบในอายุ 13 -16 ปี ขั้นนี้ จะแสดงพฤติกรรมเพื่อทำตามหน้าที่ของสังคม โดยบุคคลรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของเขาในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมนั้น จึงมีหน้าที่ทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่สังคมกำหนดให้ หรือคาดหมายไว้ เหตุผลทางจริยธรรมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นนี้ ถือว่าสังคมจะอยู่ด้วยความมีระเบียบเรียบร้อยต้องมีกฎหมายและข้อบังคับ คนดีหรือคนที่มีพฤติกรรมถูกต้องคือ คนที่ปฏิบัติตามระเบียบบังคับหรือกฎหมาย ทุกคนควรเคารพกฎหมาย เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความเป็นระเบียบของสังคม

ระดับที่ 3 ระดับจริยธรรมตามหลักการด้วยวิจารณญาณ หรือระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (Post - Conventional Level) พัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้ เป็นหลักจริยธรรมของผู้มีอายุ 16 ปี ขึ้นไป ผู้ทำหรือผู้แสดงพฤติกรรมได้พยายามที่จะตีความหมายของหลักการและมาตรฐานทางจริยธรรมด้วยวิจารณญาณ ก่อนที่จะยึดถือเป็นหลักของความประพฤติที่จะปฏิบัติตาม การตัดสินใจ “ถูก” “ผิด” “ไม่ควร” มาจากวิจารณญาณของตนเอง ปราศจากอิทธิพลของผู้มีอำนาจหรือกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก กฎเกณฑ์ - กฎหมาย ควรจะตั้งบนหลักความยุติธรรม และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกของสังคมที่ตนเป็นสมาชิก ทำให้บุคคลตัดสินใจขัดแย้งของตนเองโดยใช้ความคิดไตร่ตรองอาศัยค่านิยมที่ตนเชื่อและยึดถือเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ จะปฏิบัติตามสิ่งที่สำคัญมากกว่าโดยมีกฎเกณฑ์ของตนเอง ซึ่งพัฒนามาจากกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นจริยธรรมที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป โคลเบิร์ก ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ชั้น คือ

ขั้นที่ 5 การทำตามคำมั่นสัญญา (Social Contract Orientation) หรือสัญญาสังคมบุคคลจะมีเหตุผลในการเลือกกระทำโดยคำนึงถึงประโยชน์ของคนหมู่มาก ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น สามารถควบคุมตนเอง เคารพการตัดสินใจที่จะกระทำด้วยตนเอง ไม่ถูกควบคุมจากบุคคลอื่น มีพฤติกรรมที่ถูกต้องตามค่านิยมและมาตรฐานของสังคม ถือว่ากฎเกณฑ์ต่างๆเปลี่ยนแปลงได้ โดยพิจารณาประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก พบได้ในวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อทำตามมาตรฐานของสังคม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยบุคคลเห็นความสำคัญของคนหมู่มากจึงไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีได้ของผู้อื่น สามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้ พฤติกรรมที่ถูกต้องจะต้องเป็นไปตามค่านิยมส่วนตัว ผสมผสานกับมาตรฐานซึ่งได้รับการตรวจสอบและยอมรับจากสังคม Kohlberg ได้อธิบายว่าขั้นนี้ เน้นถึงความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรมที่ทุกคนหรือคนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกสมควรที่จะปฏิบัติตาม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และสิทธิของบุคคลก่อนที่จะใช้เป็นมาตรฐานทางจริยธรรม ได้ใช้ความคิดและเหตุผลเปรียบเทียบว่าสิ่งไหนผิดและสิ่งไหนถูก ในขั้นนี้การ “ถูก” และ “ผิด” ขึ้นอยู่กับค่านิยมและความคิดเห็นของบุคคลแต่ละบุคคล แม้ว่าจะเห็นความสำคัญของสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างบุคคล แต่เปิดให้มีการแก้ไข โดยคำนึงถึงประโยชน์และสถานการณ์แวดล้อมในขณะนั้น

ขั้นที่ 6 หลักการคุณธรรมสากล (Universal Ethical Principle Orientation) เป็นขั้นที่เลือกตัดสินใจที่จะกระทำโดยยอมรับความคิดที่เป็นสากลของผู้เจริญแล้ว ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อทำตามหลักการคุณธรรมสากล โดยคำนึงความถูกต้องยุติธรรมยอมรับในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ มีอุดมคติและคุณธรรมประจำใจ มีความยืดหยุ่นและยึดหลักจริยธรรมของตนอย่างมีสติ ด้วยความยุติธรรม และคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน เคารพในความเป็นมนุษย์ของแต่ละ

บุคคล ละอายและเกรงกลัวต่อบาป พบในวัยผู้ใหญ่ที่มีความเจริญทางสติปัญญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Kohlberg อธิบายว่า ขั้นนี้เป็นหลักการมาตรฐานจริยธรรมสากล เป็นหลักการเพื่อมนุษยธรรม เพื่อความเสมอภาคในสิทธิมนุษยชนและเพื่อความยุติธรรมของมนุษย์ทุกคน ในขั้นนี้สิ่งที่ “ถูก” และ “ผิด” เป็นสิ่งที่ขึ้นมโนธรรมของแต่ละบุคคลที่เลือกยึดถือ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรม

อิสริยา หนูจ้อย (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษาเรื่องระบบนิเวศในนาข้าวสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีการพัฒนาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมมีค่าเท่ากับ .827 และหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมผู้เรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น 82.70

จันทร์จิรา รัตนไพบูลย์ (2549: 109) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการจดจำ เรื่อง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเรื่องสำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยชุดกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดกิจกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ศิริลักษณ์ หนองเส (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางการพึ่งพาตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถทางการพึ่งพาตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ศศิธร มงคลทอง (2550: 75) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่องน้ำเพื่อชีวิต พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมสรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมนั้นสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากก่อนที่จะนำชุดกิจกรรมไปใช้ต้องผ่านการหาค่าคุณภาพและประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อนนำไปใช้สอนทุกครั้ง

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยเน้นทีม

Latassy; et a (2008: 1-6) ได้ศึกษาผลการใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมในโมดูลเรื่องต่อมไร้ท่อ (an Endocrine Module) วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) เปรียบเทียบคะแนนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมและการบรรยาย 2) ศึกษาองค์ประกอบของคะแนนที่สามารถใช้ทำนายคะแนนรวมของรายวิชา ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มหาวิทยาลัยโอคลาโฮมา (University of Oklahoma) ที่ลงเรียนเรื่องโมดูลเรื่องต่อมไร้ท่อ ซึ่งโมดูลนี้ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ซึ่งครอบคลุมหัวข้อที่ผู้เรียนต้องศึกษาจำนวน 13 หัวข้อ ใช้เวลาในการศึกษา 6 สัปดาห์ โดยมีการเข้าชั้นเรียนจำนวน 17 วันๆละ 3 ชั่วโมงแบ่งเป็น ปฐมนิเทศจำนวน 1 วัน การเรียนการสอนโดยเน้นทีมจำนวน 13 หัวข้อ จำนวน 13 วันและการทดสอบรายหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 3 หน่วย จำนวน 3 วัน กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละหัวข้อจะประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียน 2) การทดสอบปรับประกันความพร้อม 3) การนำโมดูลในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ โดยใช้กรณีศึกษาของผู้ป่วย และ 4) ผู้สอนให้ข้อคิดเห็นเมื่อเรียนจบในแต่ละหัวข้อ

ผู้วิจัยกำหนดการให้คะแนนในโมดูลดังนี้ 1) คะแนนรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 78 ประกอบด้วย การทดสอบรายหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 3 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 63 และการทดสอบเป็นรายบุคคล (iRATS) จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15 2) คะแนนรายกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 22 ประกอบด้วย การทดสอบเป็นรายกลุ่มจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8 การนำโมดูลในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ (เขียนตอบโดยใช้กรณีศึกษาของผู้ป่วย) คิดเป็นร้อยละ 6 คะแนนการทำประโยชน์ต่อทีม (ประเมินโดยเพื่อนและผู้สอน) คิดเป็นร้อยละ 5 การมีส่วนร่วมในทีม (พิจารณาการมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม ประโยชน์ของผู้เรียนที่มีต่อคำตอบของทีมความเป็นผู้นำในขณะที่เป็นตัวแทนในการนำเสนอหรือเป็นเลขานุการของกลุ่ม และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในชั้นเรียน/มาตรฐานวิชาชีพ) คิดเป็นร้อยละ 3 ทั้งนี้ การให้คะแนนรายบุคคลที่คิดเป็นสัดส่วนมากกว่าคะแนนรายกลุ่มเนื่องจากคะแนนรายบุคคลจะช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบในการเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียนมากขึ้น ซึ่งการเตรียมตัวที่ดีก็จะส่งผลดีต่อทีม

ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนในรายวิชาของผู้เรียนที่ใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมสูงกว่าคะแนนของผู้เรียนที่เรียนโดยเน้นการบรรยาย 2) คะแนนการทดสอบเป็นรายบุคคล (iRATS) และการกระทำประโยชน์ต่อทีมสามารถใช้ทำนายคะแนนรวมรายวิชาได้อย่างมีนัยสำคัญ

Haberyan (2007: 143-152) ได้ศึกษาการใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมในรายวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม/องค์การ วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อน-หลังเรียนและความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียน ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม/องค์การ จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่วัดได้จากการสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจการเรียนรู้โดยเน้นทีมมากกว่าการเรียนรู้แบบดั้งเดิม (บรรยาย) เฉลี่ย 4.7 นักศึกษาเรียนได้มากกว่าการเรียนรู้โดยเน้นทีม เฉลี่ย 4.53 ควรใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมในรายวิชาอื่นๆเฉลี่ย 4.95 และเมื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้โดยเน้นทีมกับการเรียนแบบบรรยาย พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้โดยเน้นทีมมีประสิทธิภาพมากในการนำโมดูลในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ เฉลี่ย 4.88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนรู้โดยเน้นทีมมีความน่าสนใจ เฉลี่ย 5.23 การเรียนรู้โดยเน้นทีมจูงใจผู้เรียน เฉลี่ย 4.58 การเรียนรู้โดยเน้นทีมให้ความเพลิดเพลิน เฉลี่ย 4.8 และการเรียนรู้เป็นทีมสนุกสนาน เฉลี่ย 5

Lan (2007) หลักสูตรการเงินแต่เดิมนั้นมุ่งเน้นแต่เพียงมโนทัศน์และทฤษฎีทางการเงินเท่านั้น อย่างไรก็ตามนักบริหารจัดการทางการเงิน (financial manager) ที่ประสบความสำเร็จนั้น นอกจากจะต้องมีความรู้ทางการเงินแล้วก็จะต้องมีทักษะการสื่อสาร ทักษะการเป็นผู้นำและทักษะการทำงานเป็นทีมด้วย งานวิจัยที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านมโนทัศน์ทางการเงินแก่ผู้เรียน และเปิดโอกาสผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะการเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการจัดการสถาบันการเงิน (financial institutions management) ในช่วงภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิ ปี ค.ศ.2007 ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล (individual test หรือ iRATS) มีพิสัยตั้งแต่ร้อยละ 33-100 โดยคะแนนจากการทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคลเฉลี่ยทั้งภาคการศึกษานั้นมีพิสัยตั้งแต่ร้อยละ 42-76 2) คะแนนจากการทำแบบทดสอบเป็นกลุ่ม (gRATS) เฉลี่ยทั้งภาคการศึกษาร้อยละ 90 ซึ่งสูงกว่าคะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล 3) การที่คะแนนการทำแบบทดสอบเป็นกลุ่มสูงกว่าคะแนนการทำแบบทดสอบรายบุคคลทั้งที่ผู้เรียนมีทรัพยากรและระดับการเตรียมตัวในการทดสอบทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่เหมือนกัน ย่อมแสดงให้เห็นว่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นนี้เป็นผลมาจากการอภิปรายกลุ่ม

Haidet & Fecile (2008 125-127) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมทางแพทยศาสตร์ศึกษา (medical education) ที่ใช้ในการเรียนเรื่องมะเร็งศึกษา (cancer education) ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้โดยเน้นทีมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่น่าพึงพอใจ นอกจากนี้การเรียนรู้โดยเน้นทีมยังเป็นยุทธศาสตร์การสอนที่ยืดหยุ่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม

Dana (2007: 59-108) ได้นำการเรียนรู้โดยเน้นทีมไปใช้ในรายวิชากฎหมายเบื้องต้น (introduction to law) วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยเน้นทีม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งรัฐมอนทานา (Montana State University) วิทยาลัยธุรกิจ (College of Business) ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และ 4 ที่ลงทะเบียนรายวิชากฎหมายเบื้องต้น ผู้วิจัยเลือกศึกษาจำนวน 2 กลุ่มจากทั้งหมด 8 กลุ่มที่เปิดในภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วง ปีค.ศ.2004 และภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิ ปีค.ศ.2005 ซึ่งในแต่ละกลุ่มมีนักศึกษาประมาณ 35-40 คน โดยสอน 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 75 นาที หรือสอน 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนแบบเรียนรู้โดยเน้นทีมมากกว่าการสอนแบบเดิม เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่เรียนในรายวิชานี้กับผู้สอนคนเดียวกันในภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วง ปีค.ศ.2003 และภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิ ปีค.ศ.2004 ทั้งในด้านการจัดโครงสร้างของรายวิชา ด้านความชัดเจนในการนำเสนอ ด้านการกระตุ้นความสนใจ และความมีประสิทธิภาพรวม 2)

ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรายวิชากฎหมายเบื้องต้นที่ใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมมากกว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยรวมความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียนในมหาวิทยาลัยในภาคการศึกษาเดียวกัน ทั้งในด้านการจัดโครงสร้างของรายวิชา ด้านความชัดเจนในการนำเสนอ ด้านการกระตุ้นความสนใจ และความมีประสิทธิภาพรวม

Meeuwsen & King (2004: 33-48) ได้ศึกษาการใช้การเรียนรู้โดยเน้นทีมในรายวิชาทางวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว (kinesiology) 2 รายวิชา ในภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วงปีการศึกษา 2001 และภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิ 2002 ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาทางวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวจำนวน 169 คน ผู้วิจัยศึกษาผลการเรียนรู้โดยเน้นทีมจากผลการทดสอบวัดความพร้อมของผู้เรียน (RAT) ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับงานที่มอบหมายในชั้นเรียน และการเรียนรู้โดยเน้นทีม และกลุ่มสนทนา (focus group) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนศึกษางานอ่านที่ได้รับมอบหมายก่อนเข้าชั้นเรียน 2) ผู้เรียนสามารถอภิปรายมโนทัศน์ในรายวิชาจากงานอ่านได้โดยไม่ต้องฟังบรรยายก่อน 3) คะแนนการทดสอบเป็นทีมสูงกว่าคะแนนการทดสอบเป็นรายบุคคล 4) ผู้เรียนสามารถพัฒนาเหตุผลขึ้นมาใช้ในการเขียน อุตสาหกรรม 5) ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนในทีมที่ทำงานร่วมกันตลอดทั้งภาคการศึกษา 6) ผู้เรียนได้เรียนรู้ว่า การทำงานเป็นทีมนั้นทำอย่างไร 7) ผู้เรียนมีความเชื่อว่าความหลากหลายภายในกลุ่มระหว่างกลุ่มมีประโยชน์ 8) ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะใช้การอภิปรายเป็นทีมเพื่อหาฉันทมติหรือเพื่อใช้เป็นวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นที่ยอมรับของทีม 9) การปฏิบัติของผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงการคิดในระดับสูงและทักษะการให้เหตุผล (reasoning skill) และ 10) ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียนในชั้นเรียน

Lemond (2005) ได้ศึกษาการเรียนรู้โดยเน้นทีมที่มีคอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการสื่อสารในชั้นเรียนภาษาสเปนโดยใช้กิจกรรมการพูดคุยเป็นทีม (team chat activities) กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ดังนั้น การเรียนแบบนี้จึงส่งเสริมให้เกิดบริเวณใกล้เคียงพัฒนาการเขาวนปัญญา (zone of proximal development) ตามแนวคิดของ Vygotsky ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปริมาณและประเภทของภาษาที่ใช้ของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนในชั้นเรียนสูงเนื่องจากการพูดคุยเป็นทีมผ่านคอมพิวเตอร์ส่งเสริมให้ทีมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการใช้ทีมในการเรียนรู้ช่วยสนับสนุนให้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา อีกทั้งยังเพิ่มความมั่นใจและความชำนาญในการใช้ภาษาสเปนให้ดีขึ้น

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยเน้นทีมสรุปได้ว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนโดยการเรียนรู้โดยเน้นทีม ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน ความพึงพอใจในการเรียนการสอน การเข้าชั้นเรียน ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้เรียนกับเพื่อน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้โดยเน้นทีมช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ การเรียนรู้โดยเน้นทีมจะมีประสิทธิผลมากกับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ส่วนผู้เรียนที่มี

ความสามารถทางการเรียนต่ำก็จะได้ประโยชน์จากการอภิปรายในชั้นเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีจิตสาธารณะ

บุญทัน ภูบาล (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ชีวิตที่ศรัทธาคนรุ่นเจ็ดเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการใช้ชีวิตที่ศรัทธาคนรุ่นเจ็ดเป็นต้นแบบมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนจิตสาธารณะเฉลี่ยโดยรวมก่อน ระหว่างและหลังการใช้ชีวิตที่ศรัทธาคนรุ่นเจ็ดเป็นต้นแบบในแต่ละช่วงสัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนจิตสาธารณะเฉลี่ยโดยรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดช่วงระยะเวลา 4 สัปดาห์และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการใช้ชีวิตที่ศรัทธาคนรุ่นเจ็ดเป็นต้นแบบมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนจิตสาธารณะเฉลี่ยโดยแยกตามรายองค์ประกอบของจิตสาธารณะทั้ง 3 องค์ประกอบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ธรรมนันท์กา แจ็งสว่าง (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบและตัวแปรเพศของนักเรียนที่มีต่อจิตสาธารณะจากผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบมีจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมการพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบ ทั้งยังพบว่านักเรียนหญิงมีจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนชาย

สุคนธรส หุตะวิวัฒนะ (2550: 52-55) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคเสนอตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจาที่มีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิชญ์ชนก จำนวน 2 ห้องเรียนเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 1 ห้องและเป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียนจำนวนห้องละ 36 คนผลของการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจามีจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

อัญชลี ยิ่งรักพันธุ์ (2550: 103 -107) ที่ทำการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลองผสมกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริงเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คนโดยทำการทดลองก่อนและหลังผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าผลการใช้สถานการณ์จำลองผสมกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะมีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

อุไรวรรณ คุ่มวงษ์ (2551: 82) ผลการวิจัยแสดงว่ากิจกรรมเสริมประสบการณ์เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมตามโครงการพระราชดำริก่อนและหลังการทดลองเด็กรุ่นมีจิตสาธารณะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กมีจิตสาธารณะที่เพิ่มสูงขึ้นซึ่งแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมเสริมประสบการณ์เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมช่วยพัฒนาให้เด็กมีจิตสาธารณะที่สูงขึ้น

มุทิตา หวังคิด (2552: 59) ได้ศึกษาเรื่องการฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มีจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีจิตสาธารณะไม่แตกต่างกัน และไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาการฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียน

จิตติพร พันธวงศ์ (2553:84) ได้ทำการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ จำนวน 15 คน พบว่าหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีจิตสาธารณะทั้งโดยรวมและรายด้านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะทำให้ทราบว่า การพัฒนาจิตสาธารณะสามารถทำได้หลายรูปแบบและการที่จะสร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นกับเด็กไม่ใช่เรื่องยากดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกการใช้การจัดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองเราควรสร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็กเพื่อจะเป็นนิสัยที่ติดตัวไปเมื่อเด็กๆเหล่านี้เติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 12 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 522 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จากทั้งหมด 12 ห้องเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ห้องที่ 1 ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ห้องที่ 2 ใช้ในการเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- 3.2.1 ชุดกิจกรรม 4 ชุด จำนวน 8 ชั่วโมง
- 3.2.2 แบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
- 3.2.3 แบบวัดระดับจิตสาธารณะ เป็นเชิงสถานการณ์ 5 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทีม
2. ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พ.ศ.2551

3. ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดการสร้างชุดกิจกรรมของ Michaelsen (2008: 12-24) โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการทั้ง 6 ขั้นตอน ดังนี้

2.1.3.1 การศึกษางานอ่านด้วยตนเองนอกชั้นเรียน

2.1.3.2 การทดสอบเป็นรายบุคคล

2.1.3.3 การทดสอบเป็นทีม

2.1.3.4 การเขียนอุทธธณ์

2.1.3.5 การให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

2.1.3.6 การนำมโนทัศน์ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้

4. นำชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ และความเหมาะสมของระยะเวลา ตลอดจนข้อบกพร่องต่างๆ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 – 1.00

5. นำชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีม ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

5.1 ทดลองแบบ 1:1 คือ ทดลองกับผู้เรียนจำนวน 3 คน ที่มีระดับสติปัญญาเก่ง กลาง อ่อน โดยในระหว่างทดลองผู้วิจัยได้สังเกตและสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนไม่เข้าใจคำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรม จึงเกิดความสับสนต้องทำอย่างไรก่อน – หลัง ผู้วิจัยจึงปรับการเขียนคำชี้แจงให้ละเอียดและเป็นลำดับขั้นตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ทดลอง 1:10 คือการทดลองกับผู้เรียนจำนวน 6 คน ที่มีระดับสติปัญญาเก่ง กลาง อ่อน ระหว่างทดลองสังเกตพฤติกรรมและสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า สามารถใช้ชุดกิจกรรมได้ทันตามเวลา ส่วนกลุ่มอ่อนยังศึกษาเนื้อหาได้ช้า เนื่องจากเนื้อหาเยอะ ผู้วิจัยจึงนำผลที่ได้ไปแก้ไข โดยนำเสนอเนื้อหาที่จำเป็นเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาได้ทันเวลา

5.3 การทดลองภาคสนาม 1:100 คือ การนำชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุงแก้ไขโดยสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คนและนำผลที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียน

3.2.2 แบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมและการประเมินชุดกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

2. ดำเนินการสร้างแบบประเมินชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ โดยผู้วิจัยนำแบบประเมินของชัยงค์ พรหมวงศ์ (2551:25) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ ดีมาก

ระดับ 4 หมายถึง ชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ ดี

ระดับ 3 หมายถึง ชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ พอใช้

ระดับ 1 หมายถึง ชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

แบบประเมินคุณภาพมีการตรวจสอบคุณภาพซึ่งมีค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างหัวข้อที่ประเมินกับชุดกิจกรรมตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ขึ้นไป

3. นำแบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการประเมินชุดกิจกรรม

3.2.3 แบบวัดระดับจิตสาธารณะ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. สร้างแบบวัดจิตสาธารณะเชิงสถานการณ์ 3 ด้าน 5 ตัวเลือก จำนวน 32 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับ 5 หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเพราะ ถูกต้องตามหลักจริยธรรม
 ระดับ 4 หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเพราะ เป็นกฎ ระเบียบของสังคม
 ระดับ 3 หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเพราะ กลัวผู้อื่นไม่เห็นด้วย
 ระดับ 2 หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเพราะ ต้องการรางวัล คำชมเชย
 ระดับ 1 หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเพราะ กลัวการถูกลงโทษ

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยที่แบบวัดระดับจิตสาธารณะมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 – 1.00

4. นำแบบวัดระดับจิตสาธารณะไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน

5. นำแบบวัดระดับจิตสาธารณะมาหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คะแนนรายข้อกับคะแนนรวมแบบปรับแก้ (Corrected item total correlation : CITC) ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23 – 0.62

6. นำแบบวัดระดับจิตสาธารณะมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (ลวน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

s_i^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามรายข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

7. นำแบบวัดระดับจิตสาธารณะที่ได้รับการคัดเลือกแล้วจำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23 – 0.62 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.74 ไปใช้วัดระดับจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรตพิทยพยัตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แผนการทดลองกลุ่มเดียว One group pretest-posttest Design (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536:150)

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E	แทน	กลุ่มทดลอง
X	แทน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีม
T1	แทน	การสอบก่อนการทดลอง
T2	แทน	การสอบหลังการทดลอง

3.3.2 การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดระดับจิตสาธารณะแล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test)

2. ขั้นการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ใช้เวลาสอนทั้งหมด 8 ครั้งๆละ 50 นาที โดยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ตามตารางสอนของสถานศึกษา แบ่งเป็น

ทำความรู้จักจิตสาธารณะ	2	คาบเรียน
จิตสาธารณะกำจัดขยะในโรงเรียน	2	คาบเรียน
ค่านิยมทางอาชีพกับจิตสาธารณะ	2	คาบเรียน
จิตสาธารณะสู่ชุมชน	2	คาบเรียน
รวม	8	คาบเรียน

3. ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามชุดเดียวกันกับที่ใช้ก่อนการทดลองแล้วเก็บคะแนนเป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
หาคุณภาพและประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

1. เปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการหาค่า E1/E2

2.3 เปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักเรียนก่อน - หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพและ 2) เปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์โดยหลักการทางสถิติ และนำเสนอผลการวิจัยตามหัวข้อ ดังนี้

4.1 ผลการหาคุณภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

4.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

4.3 ผลการเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะ ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

4.1 ผลการหาคุณภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

จากการนำชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจหาคุณภาพของชุดกิจกรรม ซึ่งผลการประเมินชุดกิจกรรม แสดงดังตารางที่ 4.1

4.1 ผลการหาคุณภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จากการนำชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีม ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เพื่อตรวจหาคุณภาพของชุดกิจกรรมซึ่งผลการประเมิน แสดงดังตารางที่ 4.1

รายการประเมิน	ความเห็น		ระดับคุณภาพ
	\bar{X}	S.D.	
1. สารระสำคัญ	4.20	0.11	ดี
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	ดี
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางฯ	4.00	0.71	ดี
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.00	ดี
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และมาตรฐานตัวชี้วัด	4.20	0.84	ดี
2.2 ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	4.20	0.84	ดี
3. สารการเรียนรู้	4.27	0.09	ดี
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.40	0.55	ดี
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	0.71	ดี
3.3 สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดและความต้องการของผู้เรียน	4.40	0.55	ดี
4. กิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.20	ดีมาก
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	ดีมาก
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้ น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน	4.60	0.55	ดีมาก
4.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง	4.60	0.89	ดีมาก
5. การวัดและประเมินผล	4.10	0.18	ดี
5.1 ประเมินได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.45	ดี
5.2 ระบุเครื่องมือ วิธีการวัด และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	4.00	0.71	ดี
โดยภาพรวม	4.30	0.15	ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้น
 ทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.30$, $SD = 0.15$) เมื่อพิจารณา
 รายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.60$, $SD = 0.20$)
 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก รองลงมา คือ ด้านสาระการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.27$, $SD = 0.09$) มีคุณภาพ
 อยู่ในระดับดี ส่วนด้านสาระสำคัญ ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.11$) ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.20$,
 $SD = 0.00$) มีคุณภาพอยู่ในระดับดีตามลำดับ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวัดและ
 ประเมินผล มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.10$, $SD = 0.18$)



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

ผลการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ โดยได้จากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

ประสิทธิภาพชุดกิจกรรม	N	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม
ระหว่างเรียน (E1)	40	60	46.02	76.70	76.70/78.85
หลังเรียน (E2)	40	20	15.77	78.85	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ในการทดลองมีประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E1/E2) เท่ากับ 76.70/78.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้

4.3 ผลการเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะ ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

ผลการเปรียบเทียบชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ได้คะแนนจากแบบวัดระดับจิตสาธารณะก่อนเรียนกับหลังเรียน แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

ระดับ จิตสาธารณะ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	40	51.73	8.35		
หลังเรียน	40	63.63	5.77	7.48**	0.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ มีระดับจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

2. เปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะมีระดับจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 522 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จากทั้งหมด 12 ห้องเรียน แล้วจับสลากมา 2 ห้องเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ห้องที่ 1 ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ห้องที่ 2 ใช้ในการเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักเรียน

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยมีค่าดัชนี

ความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 – 1.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ รูปแบบของแบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale)

3. แบบวัดระดับจิตสาธารณะเชิงสถานการณ์ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23 – 0.62 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.74

5.1.5 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เพื่อหาคุณภาพและประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม และเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

1.1 ดำเนินการหาคุณภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ โดยการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มที่ 1

1.3 หลังจากนักเรียน เรียนด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะครบทุกเรื่องแล้ว ให้นักเรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำมาคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์

1.4 นำประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ มาหาประสิทธิภาพ E1/E2 และนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 70/70

2. การเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักเรียน ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มที่ 2 ทดลองโดยใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการวัดผลก่อน-หลังให้สิ่งที่ทดลอง (one group pretest-posttest design)

2.1 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ โดยใช้ระยะเวลา 8 สัปดาห์ 8 คาบเรียน

2.2.1 ทำความรู้จักจิตสาธารณะ จำนวน 2 คาบเรียน

2.2.2 จิตสาธารณะกำจัดขยะในโรงเรียน จำนวน 2 คาบเรียน

2.2.3 ค่านิยมทางอาชีพกับจิตสาธารณะ จำนวน 2 คาบเรียน

2.2.4 จิตสาธารณะสู่ชุมชน จำนวน 2 คาบเรียน

รวม

8 คาบเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 เมื่อจบการเรียนรู้ทุกเรื่องของชุดกิจกรรมแล้ว ให้นักเรียนทำแบบวัดระดับจิตสาธารณะ หลังเรียน จากนั้นนำคะแนนจิตสาธารณะก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบด้วยวิธีการทางสถิติ

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. วิเคราะห์หาคุณภาพของชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ที่ได้จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ โดยใช้สูตร E1/E2
3. การเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักเรียนด้วยชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้ โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent

5.1.7 สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.30$, $SD. = 0.15$)
2. ชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ในการทดลองมีประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E1/E2) เท่ากับ 76.70/78.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ มีระดับจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ผลการพัฒนาและหาคุณภาพของชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะในด้านคุณภาพอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการผลิตชุดกิจกรรมตามแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551 : 25) โดยการวิเคราะห์หลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาสาระสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องและเหมาะสมกับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และทำการกำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมระหว่างเรียน สื่อและแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลในการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นผลจากการได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยได้รับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำแนะนำในการปรับปรุงรายละเอียดในชุดกิจกรรมให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น นักเรียนสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาและกิจกรรมได้เป็นอย่างดี อีกทั้งสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้องได้ จึงทำให้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฐิติพร พันธวงศ์ (2553 : บทคัดย่อ) ผลของกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลค่าเฉลี่ยคุณภาพของชุดกิจกรรมกลุ่มเท่ากับ 4.33 แสดงว่า ชุดกิจกรรมกลุ่มมีคุณภาพอยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของเครือวัลย์ แสงโสภา (2556 : บทคัดย่อ) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพในอ่างเก็บน้ำคลองลำกง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า มีผลการประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมด้านเนื้อหาและรูปแบบชุดกิจกรรม ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์แสดงว่าชุดกิจกรรมมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

5.2.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.70/78.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม เป็นการเรียนการสอนที่แปลกใหม่ นักเรียนที่เคยชินกับวิธีการสอนแบบเดิมๆ โดยการเรียนตามคู่มือครูและทำใบงานส่ง เมื่อได้รับการเรียนรู้และทำกิจกรรมด้วยวิธีการใช้ชุดกิจกรรมนี้ จึงส่งผลให้นักเรียนเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ช่วยแก้ไขและลดปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดกิจกรรมช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง นอกจากนั้นการเรียนรู้โดยเน้นทีม ยังเป็นการเรียนการสอนที่ทำให้เพื่อนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนจากการอธิบายของเพื่อนในทีม อีกทั้งทำให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้ ฝึกทักษะการคิดในด้านต่างๆเช่น การคิดสร้างสรรค์ คิดคล่องแคล่ว และการคิดยืดหยุ่น เป็นต้น ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านและต่อยอดให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น ลดบทบาทหน้าที่ในการสอนของครูโดยให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ รวมถึงรู้จักการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร มงคลทอง (2556 : 72) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะทราบผลงานความก้าวหน้าของตนเอง เพราะเมื่อเรียนเสร็จ นักเรียนสามารถตรวจสอบคะแนนของตนได้ทันที หากนักเรียนได้คะแนนน้อย สามารถเรียนและฝึกชุดกิจกรรมนั้นซ้ำได้ แต่หากนักเรียนได้คะแนนมากก็ยิ่งจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น และอรพินทร์ เพ็ญพล (2558 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบโต้ตอบทางสรีระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งอุไรวรรณ คุ่มวงษ์ (2555 : 86) ได้ศึกษาวิจัยจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์ พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเสริมประสบการณ์นั้น มีส่วนในสร้างแนวคิดเชิงบวก ฝึกการวิเคราะห์ และเร้าให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาความคิด ความรู้สึก และเจตคติที่ดี ทำให้รู้จักและเข้าใจผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

ระดับจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ได้ผ่านการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบทำให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูง มีรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ได้รับการแบ่งออกเป็นหน่วยย่อยๆ มีลำดับขั้นตอนในการสอนที่ชัดเจน เรียงลำดับเนื้อหาจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยาก จึงทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนได้ดีขึ้น รวมถึงการมีกิจกรรมที่ช่วยเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน โดยการที่ครูประจำวิชามอบหมายให้นักเรียน ศึกษางานอ่านของรายวิชาในคาบถัดไปก่อนการเข้าชั้นเรียนมาล่วงหน้า ทำให้นักเรียนมีพื้นฐานความรู้และมีการเตรียมตัวในเนื้อหาบทเรียน เมื่อเข้าสู่คาบเรียนจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็ว เนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้เรื่องที่จะเรียนอยู่แล้ว ทุกคนต่างช่วยกัน แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็น สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้และความร่วมมือเกิดขึ้นในห้องเรียน ทำให้คาบเรียนวิชากิจกรรมแนะแนวเป็นไปด้วยความสนุกสนาน อีกทั้งรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียนนั้น มีส่วนช่วยพัฒนาระดับจิตสาธารณะของนักเรียนให้สูงขึ้น จะเห็นได้จากการสอดแทรกคุณธรรมด้านการมีน้ำใจ ความร่วมมือ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การรู้จักหน้าที่ของตนเอง และความรับผิดชอบทั้งของตนและส่วนรวม ล้วนมีส่วนช่วยทำให้ตนเองและทีมประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของดวงเดือน พันธุมนาวิณ (2544:2) ที่กล่าวถึง จริยธรรมของเด็กวัยรุ่นว่า หากอยู่ในสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดี มีประสบการณ์ทางสังคม ทักษะคติ และค่านิยมจากครอบครัวที่ดีแล้วนั้น ย่อมจะส่งผลให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมสูง ประพฤติตนอยู่ในแนวทางอันดีงาม และไม่สร้างความเดือดร้อนรำคาญใจแก่ผู้อื่น อีกทั้งผลการวิจัยยังมีความสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2549 : 68) ที่กล่าวว่า การให้ประสบการณ์ตรงในการทำกิจกรรมเป็นวิธีการที่ดี เหมาะที่จะใช้ในการพัฒนาตัวบุคคลและกลุ่ม เนื่องจากการเรียนรู้โดยเน้นทีมเป็นการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความซาบซึ้งและพึงพอใจที่จะเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีม บูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นๆ เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย และควรรศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นต่างๆ
2. ควรมีการออกแบบเครื่องมือการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบวัดระดับจิตสาธารณะ เช่น แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ตรงกับสภาพจริงมากที่สุด
3. ควรมีการศึกษาวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมกับตัวแปรต่างๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความเสียสละ ความมีวินัย ภาวะผู้นำ เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรย้านักเรียนให้เตรียมความพร้อมก่อนการเข้าชั้นเรียนโดยการอ่านเนื้อหาที่ครูแจกให้มาล่วงหน้าทุกครั้งจะช่วยเพิ่มคะแนนในการทำแบบทดสอบทั้งของตนเองและของทีมได้มากยิ่งขึ้น
2. ครูควรให้กำลังใจแก่นักเรียน อย่ามองว่าใครเป็นตัวถ่วง ใครเป็นตัวทำคะแนน สอนให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือและเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน ความสามัคคีจะทำให้ตนเองและทีมประสบความสำเร็จ

บรรณานุกรม

- กนิษฐา นิทัศน์พัฒนาและคณะ. 2550. **จิตสำนึกทางสังคมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กวิน ชุตินา. 2551. **เสวนาจิตสาธารณะ – จิตสำนึกโลกที่ดีกว่า**. [Online.] Available : <http://www.area.obec.go.th/bangkok2/>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2553. **จอมปราชญ์นักการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ชัคเซสมิเดีย.
- ชัตติยา กรรณสูตร, และคนอื่นๆ. 2550. **คุณธรรม พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของคนไทย**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.).
- จันทร์จิรา รัตน์ไพบูลย์. 2549. “การพัฒนาชุดกิจกรรมค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เรื่อง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4.” ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- จรรยา สุวรรณทัต. 2535. **ประมวลบทความวิชาการฉบับพิเศษ. พ.ศ. 2525 – 2535**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉลอง สุขวัฒนบุรณ. 2528. **การเลือกและใช้สื่อการสอน**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว เนตรประเสริฐ และ สุดา สิ้นสกุล. 2533. **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพฯ มูลนิธิศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2533. **แนวคิดเทคโนโลยีการศึกษา.เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. 2552. **สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ**. กรุงเทพฯ : วีพริท (1991).
- ชาย โพธิ์สิตา. 2550. **รายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง จิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ: กรณีศึกษา กรุงเทพมหานคร**. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชินะพัฒน์ ชื่นแต่ชุ่ม. 2542. “ผลของการใช้กระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวกอตสกีที่มีต่อทักษะทางภาษาไทยและการกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลลิต จันทาสี. 2553. “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการตัดสินใจอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการตัดสินใจทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2544. **ครูกับการปลูกฝังจริยธรรมแก่นักเรียน.** กรุงเทพฯ: บริษัทส่งเสริมการศึกษาและ จริยธรรม.
- ฐิติพร พันธรงค์. 2553. “ผลของกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธรรมนันทิกา แจ่มสว่าง. 2550. “ผลการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญทัน ภูบาล. 2549. “การใช้วิดีโอละครหุ่นเชิดเป็นตัวแบบ เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. 2549. “สำนึกไทยที่พึงปรารถนา.” **สังคมสัญจร.** 25(4) : 28.
- ไพศาล อันประเสริฐ. 2551. **เอกสารประกอบการสอนวิชา นน 317: การสอนกิจกรรมแนะแนวในโรงเรียน.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. 2551. **ข้าราชการไทย: ความสำนึกและอุดมการณ์.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มุทิตา หวังคิด. 2552. “การฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” ปรินูญานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชา การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร. 2552. “รูปแบบการพัฒนานักเรียนระดับประถมศึกษาให้มีจิตสาธารณะ: การศึกษาระยะยาว” เอกสารประกอบการประชุมวิชาการเนื่องในวันสถาปนาสถาบันวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ครบรอบ 54 ปี. หน้า 1 – 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540. สถิติทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุริยวิทยาสาน.
- ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2525. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- ศศิธร มงคลทอง. 2550. “การพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่องน้ำเพื่อชีวิต สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3.” ปรินูญานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริลักษณ์ หนองเส. 2554. “การศึกษาความสามารถทางการพึ่งพาตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพทางการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์.” ปรินูญานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2548. ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: หอมชาวบ้าน.
- สุนทรรส หุตะวัฒน์. 2550. “ผลของการใช้โปรแกรมการพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคการเสนอ ตัวแบบผ่านการตุ้มนร่วมกับการชี้แนะทางวาจาที่มีต่อจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1.” ปรินูญานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2548. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6 .กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2542. วาระการวิจัยแห่งชาติในภาวะวิกฤติเพื่อฟื้นฟูชาติ กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและ

สิ่งแวดล้อม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553. **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตาม**

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

สมพงษ์ สิงหะพล. 2554. **ต้องสอนให้เกิดจิตสำนึกใหม่.** กรุงเทพฯ : สีมาจารย์.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2549. **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สอ เสถบุตร. 2530. **New Model English – Thai Dictionary.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

หฤทัย อัจจุ. 2554. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ รูปแบบการดำเนินชีวิต

และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาล.”

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หนึ่งนุช กาฬักดี. 2553. “การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดระดับสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม

วิทยาศาสตร์ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับการสอนตามคู่มือครู.” ปรียญานิพนธ์การศึกษา

มหาบัณฑิตสาขาวิชาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัญชลี ยี่รักพันธุ์. 2550. “ผลการใช้สถานการณ์จำลองผสานกับเทคนิคการประเมินผลจาก

สภาพจริงเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” ปรียญานิพนธ์การศึกษา

มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อารีย์ ทวีลาภ. 2554. “การศึกษาแบบการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ตามระบบ 4 MAT.” ปรียญ

านิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

อิสริยา หนูจอย. 2549. “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษา เรื่องระบบนิเวศ

ในนาข้าว สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อม

ศึกษา.” ปรียญานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย,

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุไรวรรณ คุ่มวงษ์. 2555. “จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรม

เสริมประสบการณ์ เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมตามโครงการพระราชดำริ.” ปรียญานิพนธ์

การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Bandura, A. 1986. **Social Foundation of Thought and Action**. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Cestone,R, Levine, and Lane, D. 2008. **Peer Assessment and Evaluation in Team-Based Learning**. In *Team-Based Learning's Next Big Step: New Directions for Teaching and Learning* No. 116. Michaelsen, L; sweet, M.; & D., editors. pp. 72-74. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Dana,S. 2007. Winter-Spring. Implementing Team-Based Learning in an Introduction to Law Course. **Journal of Legal Studies Education**. 24(1) : 59-108.
- Fink, D .2004. **Beyond Small Groups: Harnessing the Extraordinary Power of Learning Teams**. In *Team-Based Learning: A Transformative Use of Small Groups in College Teaching*. Michaelsen, L.; knight, A.; & Fink, D.,editors. pp. 8-9. Sterling, VA : Stylus.
- Haberyan, A.2007. **Team-Based Learning in an Industrial/Organization Psychology Course**. *North American Journal of Psychology*.9 (1): 143-152
- Haidet,P. & Fecile, M. 2008. Team-Based Learning: A Promising Strategy to Foster Active Learning in Cancer Education. **Journal of Cancer Education**.21: 125-127.
- Kohlberg, L.1976. Moral stage and moralization : The cognitive development and behavior : **Theory research and social issues**. New York : Holt, Reinhart and Winston. 1976 : 383-432
- Lan, M. 2007. **Learning While Doing: Applying Team-Based Learning in Finance classes**. In *Northeast Business and Economics Association 34 Annual Conference*, November 7-9. Central Connecticut State University. New Britain, ct : Northeast Business and Economics Association
- Lane, D. 2008. **Teaching Skills for Facilitating Team-Based Learning**. In *Team-Based Learning's Next Big Step: New Directions for Teaching and Learning* No. 116.
- Latassy,N.et al. 2008. Using Team-Based learning in an Endocrine Module Taught Across Two Campuses. **American Journal of Pharmaceutical Education**. 72 (5) : 1-6.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Lemond, M. 2005. **Synchronous Computer Mediated Team-Based Learning in the Spanish Foreign Language Classroom.** DAI-A. 65 (10): 3785. Retrieved December 1, 2008
- McInerney, M.; & Fink, D.2003. Team-Based Learning Enhances Long-Term Retention and Critical Thinking in an Undergraduate Microbial Psychology Course. **Microbiology Education Journal.** 4 (1): 3-12.
- Meeuwssen,H; & King,G. 2004. **Michaelsen’s Model of Team-Based Learning Applied in Undergraduate Kinesiology Classes.** In Educational Innovation in Economics and Business Volume 9: Breaking Boundaries for Global Learning. Milter, R. ; Perotti, V.; & Segers, M., editors, pp. 33-48. Dordrecht: springer.
- Michaelsen, L.; & Sweet, 2008. **Team – Based Learning’s Next Big Step : New Directions for Teaching and Learning.** No. 116 San Francisco, CA : Jossey-Bass.
- Raj, M. 1996. Consciousness. **Encyclopedia Dictionary of Psychology and Education.** New Delhi: Anmol.
- Sills. 1972. **Leadership International Encyclopedia of the Social Sciences.** New York. The Macmillan & The Free Press.



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาคผนวก ก

หนังสือราชการประกอบการดำเนินการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๕๕๐ /2557

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบสำรอง ของนางสาววันทิพย์ ซอมี

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาววันทิพย์ ซอมี รหัสประจำตัว 56603062
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตรอุดมศึกษา วิชาเอกหลักสูตรและการสอน
เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครง
วิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร. อัครพงศ์	สุขมาตย์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ดร. ผดุงชัย	ภูพัฒน์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร. อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	ประธานกรรมการ
ดร. อัครพงศ์	สุขมาตย์	กรรมการ
ดร. ผดุงชัย	ภูพัฒน์	กรรมการ
ผศ.ดร. เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	กรรมการ
รศ.ดร. อรสา	จรรยาธรรม	กรรมการ (กรรมการภายนอก)

3. คณะกรรมการสอบสำรอง

ผศ.ดร. ขจรศักดิ์	ศิริมัย	กรรมการ	(อาจารย์บัณฑิตพิเศษ)
ดร. กฤษณา	คิตติ	กรรมการ	(อาจารย์บัณฑิตประจำ)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2557

(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2557 ให้ดำเนินการดังนี้

นางสาววันทิพย์ ซอมี รหัสประจำตัว 56603062 ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (The Development of Activity Packages with Team-Based Learning of Public Mind Enhancing for Mattayomsuksa 2 Students)” โดยมี ดร.อัศพงศ์ สุขมาตย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ.2557

(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0217



คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑๕ มกราคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมและแบบวัดระดับจิตสาธารณะ

เรียน อาจารย์ลินดา บัวหนู

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมและแบบวัดระดับจิตสาธารณะ

ด้วยนางสาววันทิพย์ ซอมี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิชาเอกหลักสูตรและการสอน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ดร.อัคพงษ์ สุขมาตย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมและแบบวัดระดับจิตสาธารณะนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นางสาววันทิพย์ ซอมี มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 094-437-4110

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0217



คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

16 มกราคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรม
เรียน อาจารย์ภควรรณ รัตนสุภสิน/อาจารย์ปาริชาติ หมตมณฑิล/อาจารย์เจี๋ยกรรณ จันท์เดิม/
อาจารย์พัชนี สมานมิตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรม

ด้วยนางสาววันทิพย์ ซอมี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิชาเอกหลักสูตรและการสอน สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้
โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ดร.อัคพงษ์ สุขมาตย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และชุด
กิจกรรมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วย
ให้งานวิจัย ของ นางสาววันทิพย์ ซอมี มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 094-437-4110

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0217



คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

/๘ มกราคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบวัดระดับจิตสาธารณะ

เรียน ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง / ดร.นฤมล พระใหญ่ / ผศ.เสาวนีย์ หยกเล็ก / อาจารย์มาลี ศรีสมปอง
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบวัดระดับจิตสาธารณะ

ด้วยนางสาววันทิพย์ ขอมิ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิชาเอกหลักสูตรและการสอน สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้
โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ดร.อัคพงษ์ สุขมาตย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบวัดระดับจิตสาธารณะนี้ว่ามี
เนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัย
ของ นางสาววันทิพย์ ขอมิ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 094-437-4110

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ที่ ศธ 0524.04/ 0493

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๓ กุมภาพันธ์ 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพรตพิทยพยัต

ด้วยนางสาววันทิพย์ ซอมี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิชาเอกหลักสูตรและการสอน สถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการ
เรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ดร.อัคพงศ์
สุขมาตย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2557
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาววันทิพย์ ซอมี
ทดลองและเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามทดลองสอนกับนักเรียน ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.094-437-4110

๒
๒๗๖๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาคผนวก ข
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจและประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทีม
เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1. อาจารย์ลินดา บัวหนู อาจารย์วิชาแนะแนว
โรงเรียนพรตพิทยพยัต กรุงเทพมหานคร
2. อาจารย์ภควรรณ รัตน์ศุภสิน อาจารย์ วิชาแนะแนว
โรงเรียนสารวิทยา กรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์ปาริชาติ หมดมณฑิล อาจารย์ วิชาแนะแนว
โรงเรียนสารวิทยา กรุงเทพมหานคร
4. อาจารย์เจริญกรรณ จันท์เต็ม อาจารย์ วิชาแนะแนว
โรงเรียนสตรีศรีนครปฐมบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร
5. อาจารย์พัชนีพร สมานมิตร อาจารย์ วิชาแนะแนว
โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กรุงเทพมหานคร

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจและประเมินแบบวัดระดับจิตสาธารณะ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1. ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร.นฤมล พระใหญ่ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผศ.เสาวนีย์ หยกเล็ก รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม)
3. อาจารย์มาลี ศรีสมปอง อาจารย์แนะแนว
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม)
3. อาจารย์ลินดา บัวหนู อาจารย์แนะแนว
โรงเรียนพรตพิทยพยัต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรตพิทยพยัต



วันทิพย์ ซอมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง

ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา ก 22903 แน่แนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยในแต่ละชุดกิจกรรมจะมีเนื้อหาความรู้ กิจกรรมตัวอย่าง และกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนลงมือปฏิบัติและใบงาน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้ชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ได้แบ่งเนื้อหาตามกิจกรรมขั้นตอน ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจนเกิดทักษะ ความรู้ มีเจตคติที่ดีต่อการมีจิตสาธารณะ ดังนั้นก่อนการใช้ชุดกิจกรรม ครูผู้สอนและนักเรียนต้องทำความเข้าใจบทบาทของตนเอง เพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. บทบาทของครู การสอนในห้องเรียน ผู้สอนมีบทบาทดังนี้ คือ

- 1.1 จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการปฏิบัติกิจกรรมให้พร้อม
- 1.2 กำกับการเรียนรู้ ให้นักเรียนแสดงและปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 1.3 ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก แก่นักเรียนขณะใช้ชุดกิจกรรมตามคำแนะนำที่กำหนดไว้หรือเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ
- 1.4 ประเมินผลการเรียนรู้หลังการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน

2. บทบาทของนักเรียน ครูผู้สอนต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบและปฏิบัติตามเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนในการใช้ชุดกิจกรรม ดังนี้

- 2.1 ในการทำกิจกรรมต้องมีหัวหน้ากลุ่มหรือประธานกลุ่ม เพื่อกอปรดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย
- 2.2 นักเรียนที่ไม่ได้เป็นหัวหน้าหรือประธานกลุ่ม ต้องปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม โดยปฏิบัติตามคำชี้แจงและกิจกรรมตามลำดับ
- 2.3 อ่านคำชี้แจงและปฏิบัติตามกิจกรรมด้วยความตั้งใจอย่างเต็มความสามารถ
- 2.4 เมื่อมีปัญหาในการใช้ชุดกิจกรรม จะต้องปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือจากครู
- 2.5 ก่อนจะส่งงานต้องสำรวจความเรียบร้อย จัดเก็บอุปกรณ์เข้าที่เดิมและทำความสะอาดบริเวณที่ปฏิบัติกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการจัดการเรียนรู้

วิชา ก 22903 แนวแนว

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	รายวิชา	กิจกรรมแนะแนว
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	เรื่อง	ทำความเข้าใจจิตสาธารณะ	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
ครูผู้สอน	นางสาววันทิพย์ ซอมี		ภาคเรียน 2/2557

1. สาระสำคัญ

จิตสาธารณะ หรือ Public Mind หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจของบุคคลเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่า หรือการให้คุณค่าแก่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งสาธารณะ ไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเจ้าของ สามารถปลูกฝัง ส่งเสริม หรือพัฒนาให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนได้ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน รู้จักการแบ่งปันโอกาสในการใช้ของส่วนรวมให้ผู้อื่น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักความหมายของจิตสาธารณะ
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของการจิตสาธารณะ
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจองค์ประกอบของจิตสาธารณะ

3. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. นักเรียนรู้จักความหมาย เข้าใจความสำคัญและองค์ประกอบของจิตสาธารณะ

ทักษะ / กระบวนการ (P)

2. นักเรียนมีทักษะในการแสดงออกทางจิตสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณลักษณะ (A)

1. มีวินัยในชั้นเรียน
2. มีจิตสาธารณะ

4. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงาน จิตสาธารณะใกล้ตัว
2. ใบงาน หัวใจอาสา

5. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

วิธีและเกณฑ์การประเมิน

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	ข้อความบ่งชี้
ผ่าน	ตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือ หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. ตรวจใบงาน

เกณฑ์	ข้อความบ่งชี้
ผ่าน	นักเรียนสามารถบอกความหมายและความสำคัญของจิตสาธารณะ ยกตัวอย่างกิจกรรมจิตสาธารณะใกล้ตัวที่สามารถปฏิบัติได้ มีบันทึกกิจกรรมหัวใจอาสา
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถบอกความหมายและความสำคัญของจิตสาธารณะ ไม่ยกตัวอย่างกิจกรรมจิตสาธารณะ ไม่บันทึกกิจกรรมหัวใจอาสา หรือขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ชี้นำ

- ครูกล่าวนำ ชวนนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับ เรื่องจิตสาธารณะ นักเรียนเคยได้ยิน

คำนี้มาก่อนหรือไม่ คิดว่าน่าจะเกี่ยวกับอะไร แล้วเราสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นสอน

- ครูอธิบายความหมายของคำว่าจิตสาธารณะ องค์กรประกอบและความสำคัญของการมีจิตสาธารณะซึ่งจะส่งผลดีต่อตนเอง ต่อชุมชน หรือต่อสังคมส่วนรวมอย่างไร และถ้าหากขาดจิตสาธารณะจะมีผลกระทบใดๆเกิดขึ้นบ้าง

- จากนั้นครูยกตัวอย่างจิตสาธารณะใกล้ตัวที่นักเรียนสามารถทำได้ เช่น การใช้ของส่วนรวมอย่างทะนุถนอม การรับอาสาทำงานเพื่อส่วนรวม การเคารพในสิทธิการใช้ของร่วมกัน ฯลฯ พร้อมทั้งให้นักเรียนลองยกตัวอย่างกิจกรรมที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้

- ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนทบทวน และตอบคำถามในใบงานจิตสาธารณะใกล้ตัว

3. ขั้นสรุป

- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับ ในคาบนี้ นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของจิตสาธารณะไปแล้ว และครูได้ฝากใบงาน หัวใจอาสา ให้นักเรียนทำเพื่อนำเสนอในคาบหน้า โดยให้นักเรียนลองทำกิจกรรมจิตสาธารณะง่ายๆใกล้ตัว ทำที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ พร้อมลงชื่อผู้รับรอง ขอให้ทุกคนสนุกกับการมีจิตอาสา

ชั่วโมงที่ 2

1. ขั้นนำ

- ครูกล่าวนำ ทบทวนความหมายและความสำคัญของจิตสาธารณะ ให้นักเรียนช่วยกันตอบหรือยกตัวอย่างตามความเข้าใจ จากนั้นครูสรุปอีกที

2. ขั้นสอน

- ครูพูดถึงใบงาน หัวใจอาสา ที่ฝากให้นักเรียนไปทำในคาบที่แล้ว ผ่านมาหนึ่งสัปดาห์นักเรียนได้ไปกิจกรรมอะไรมาบ้าง สุ่มเรียกนักเรียนเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูซักถามถึงกิจกรรมและความรู้สึกเมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมจิตสาธารณะ

3. ขั้นสรุป

- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับ กิจกรรมจิตสาธารณะ เป็นสิ่งง่ายๆ ที่ทุกคนสามารถทำได้ และเมื่อทำแล้วก็จะก่อให้เกิดความสุขใจ ถ้าทุกคนมีจิตที่เป็นสาธารณะย่อมจะลดปัญหาการเอารัดเอาเปรียบ ความเห็นแก่ตัว และทำให้สังคมน่าอยู่มากยิ่งขึ้น

7. สื่อ อุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง จิตสาธารณะ (Public mind)

2. ใบงาน จิตสาธารณะใกล้ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบความรู้ เรื่อง จิตสาธารณะ (Public mind)

จิตสาธารณะ (Public Mind) หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจของบุคคลเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่า หรือการให้คุณค่าแก่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งสาธารณะที่ไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเจ้าของ หรือเป็นสิ่งที่คนในสังคมเป็นเจ้าของร่วมกัน เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตได้จากความรู้สึกรู้สึกนึกคิด หรือการกระทำที่แสดง

องค์ประกอบของจิตสาธารณะ 3 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 คือ การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม แบ่งเป็น

1. การดูแลรักษาของส่วนรวม ใช้ของส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่
2. ลักษณะการใช้ของส่วนรวม รู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม

องค์ประกอบที่ 2 คือ การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ แบ่งเป็น

1. การทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวม
2. การรับอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม

องค์ประกอบที่ 3 คือ การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน ได้แก่

1. การไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตนเอง
2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้สามารถใช้ของส่วนรวมนั้น

ความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ

การที่คนอยู่รวมกันเป็นสังคม ย่อมต้องมีความสัมพันธ์ในรูปแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน หากคนในสังคมขาดจิตสาธารณะย่อมจะมีผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว สังคม และองค์กร อีกทั้งยังมีผลกระทบต่อชุมชน จนถึงระดับประเทศ และระดับโลก ดังนี้

1. ผลกระทบต่อบุคคล ทำให้เกิดปัญหา คือ
 - สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเอง
 - สร้างความเดือดร้อนให้กับคนอื่น
2. ผลกระทบระดับครอบครัว ทำให้เกิดปัญหา คือ
 - ความสามัคคีในครอบครัวลดน้อยลง
 - การแก่งแย่ง ทะเลาะเบาะแว้งภายในครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ผลกระทบระดับองค์กร ทำให้เกิดปัญหา คือ

- การแบ่งพรรคแบ่งพวกภายในองค์กร
- ความเห็นแก่ตัว แข่งแย้งชิงดีชิงเด่น
- การเบียดเบียนสมบัติขององค์กรเป็นสมบัติส่วนตัว
- องค์กรไม่ก้าวหน้า ประสิทธิภาพและคุณภาพของงานลดลง

4. ผลกระทบ ในระดับชุมชน ทำให้เกิดปัญหา คือ

- ชุมชนอ่อนแอ ขาดการพัฒนา เพราะต่างคนต่างอยู่ ชุมชนมีสภาพเช่นไรก็ยังคงเป็นเช่นนั้น ไม่เกิดการพัฒนา และยิ่งนานไปก็มีแต่เสื่อมทรุดลง

- อาชญากรรมในชุมชนอยู่ในระดับสูง
- ขาดศูนย์รวมจิตใจ ขาดผู้นำที่นำไปสู่การแก้ปัญหา เพราะคนในชุมชนมองปัญหาของตัวเอง เป็นเรื่องใหญ่ ขาดคนอาสาสมัครพัฒนา เพราะกลัวเสียทรัพย์สินกลัวเสียเวลา หรือกลัวเป็นที่ครหา จากบุคคลอื่น

5. ผลกระทบในระดับชาติถ้าบุคคลในชาติขาดจิตสาธารณะ คือ

- วิกฤตการณ์ภายในประเทศบ่อยครั้ง และแก้ปัญหาไม่ได้ เกิดการเบียดเบียนทำลาย ทรัพยากรและสมบัติที่เป็นของส่วนรวม
- ประเทศชาติอยู่ในสภาพล้าหลัง เนื่องจากขาดพลังของคนในสังคม เมื่อผู้นำประเทศ นำมาตรการใดออกมาใช้ ก็จะไม่ได้ผลเพราะไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน
- เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวก เกิดการแก่งแย่งแข่งขัน เห็นแก่ประโยชน์กลุ่มของตนและพวกพ้อง เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน

6. ในระดับโลกถ้าบุคคลขาดจิตสาธารณะ จะทำให้เกิดการเอาเปรียบระหว่างประเทศ ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ดังนี้

- เกิดการสะสมอาวุธกันระหว่างประเทศ เพราะขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน กลัวประเทศอื่นจะโจมตี จึงต้องมีอาวุธที่รุนแรง มีอำนาจในการทำลายสูงไว้ในครอบครอง เพื่อข่มขู่ประเทศอื่น และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็มักมีแนวโน้มในการใช้ความรุนแรงของแสนยานุภาพทางการสงคราม ในการตัดสินปัญหา
- เกิดการกลั่นแกล้ง แข่งแย้งหรือครอบงำทางการค้าระหว่างประเทศ พยายามทุกวิถีทาง เพื่อให้เกิดการได้เปรียบทางการค้าทำให้ประเทศด้อยกว่าขาดโอกาสในการพัฒนาประเทศ
- เกิดการรังเกียจเหยียดหยามคนต่างเชื้อชาติ ต่างเผ่าพันธุ์ มองชนชาติอื่นๆ เผ่าพันธุ์อื่นว่ามีความเจริญหรือมีศักดิ์ศรีด้อยกว่าเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ของตนเอง ถูกหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อชาติอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเห็นเป็นประโยชน์ต่อการนำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ ถ้าเราสามารถปลูกฝัง ส่งเสริม หรือพัฒนาให้เด็กมีจิตสำนึกสาธารณะตั้งแต่เล็กๆ จะทำให้เด็กมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อาสาดูแลรับผิดชอบส่วนรวม มีการใช้อย่างสมบัติและของส่วนรวมอย่างเห็นคุณค่า ใช้อย่างทะนุถนอม รู้จักการแบ่งปันโอกาสในการใช้ของส่วนรวมให้ผู้อื่น เมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ปัญหาที่เกิดการเอาเปรียบคนอื่น ปัญหาการทำลายสาธารณะสมบัติต่าง ๆ จะลดลง การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์พวกพ้องก็จะลดน้อยลง และจะนำมาสู่สังคมที่พัฒนาขึ้น



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมที่ 1 จิตสาธารณะใกล้ตัว

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. จิตสาธารณะ หมายถึงอะไร และมีความสำคัญอย่างไร

.....

.....

.....

2. องค์ประกอบของจิตสาธารณะมีกี่ข้อ ได้แก่อะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

3. ยกตัวอย่างผลกระทบหากผู้คนในสังคมขาดจิตสาธารณะ 5 ข้อ

.....

.....

.....

.....

4. บอกข้อดีของการมีจิตสาธารณะมา 5 ข้อ

.....

.....

.....

.....

5. นักเรียนจะมีวิธีการสร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นแก่ตนเองและคนรอบข้างได้อย่างไร

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รายวิชา กิจกรรมแนะแนว
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง จิตสาธารณะกำจัดขยะในโรงเรียน เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
 ครูผู้สอน นางสาววันทิพย์ ซอมี ภาคเรียน 2/2557

1. สาระสำคัญ

ปัญหาขยะ เป็นปัญหาที่พบบ่อยในทุกโรงเรียน ซึ่งเกิดจากการรับประทานอาหารของนักเรียนที่กินตรงไหนทิ้งตรงนั้น ทิ้งไม่เป็นที่เป็นทาง ไม่รู้จักแยกขยะ เป็นต้น จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างความตระหนัก ส่งเสริม และปลูกฝัง ความรับผิดชอบในการดูแลและแก้ไขปัญหาโดยการมีส่วนร่วมจากตัวนักเรียนเอง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถระบุสภาพปัญหาขยะ และสถานที่พบขยะมากของโรงเรียน
2. นักเรียนสามารถบอกเหตุผลที่แก้ไขปัญหาขยะ และดูแลรักษาความสะอาดของโรงเรียน

3. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. นักเรียนเข้าใจที่มาของการเกิดปัญหาขยะในโรงเรียน

ทักษะ / กระบวนการ (P)

1. นักเรียนสามารถเสนอแนะกระบวนการแก้ไขปัญหาขยะในโรงเรียน

คุณลักษณะ (A)

1. มีวินัยในชั้นเรียน
2. มีจิตสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงาน จิตสาธารณะใกล้ตัว
2. ใบงาน หัวใจอาสา

5. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

วิธีและเกณฑ์การประเมิน

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	ข้อความบ่งชี้
ผ่าน	ตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือ หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. ตรวจใบงาน

เกณฑ์	ข้อความบ่งชี้
ผ่าน	บันทึกสำรวจปัญหาขยะในโรงเรียน ตอบคำถามและยกตัวอย่างวิธีการจัดการปัญหาขยะในโรงเรียน
ไม่ผ่าน	ไม่มีบันทึกสำรวจปัญหาขยะในโรงเรียน ไม่ตอบคำถามและยกตัวอย่างวิธีการจัดการปัญหาขยะในโรงเรียน หรือขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ชี้นำ

- ครูกล่าวนำและชวนนักเรียนพูดคุยถึงความสะอาดของโรงเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ถ้ามถึงบริเวณที่นักเรียนพบขยะมากที่สุด พบในเวลาไหน และพบขยะประเภทใดบ้าง

2. สอน

- ครูอธิบายถึงปัญหาขยะในโรงเรียนที่นับวันจะมากขึ้น โรงเรียนมีการโรงและแม่บ้านที่ทำความสะอาดไม่กี่คน แต่มีนักเรียนสองพันคนที่ทิ้ง แล้วโรงเรียนเราจะสะอาดได้อย่างไร วันนี้ครูจึงให้นักเรียนสำรวจขยะในโรงเรียน หากพบขยะบริเวณใดอย่าลืมนำไปทิ้งลงถังให้เรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 8 กลุ่ม โดยใช้เวลา 20 นาที เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนออกสำรวจสภาพปัญหาขยะที่เกิดขึ้นในบริเวณต่างๆของโรงเรียน เช่น ห้องน้ำ สนามบอล โดมเสาธง โรงอาหาร โต๊ะม้าหินหลังอาคาร 1 ฯลฯ แล้วบันทึกข้อมูลลงในใบงาน

- แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานตามใบงานที่ได้ไปสำรวจมา ครูสรุปถึงจุดที่พบขยะมากที่สุดบริเวณใด และเป็นขยะประเภทไหนบ้าง

3. ขั้นสรุป

- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม การช่วยกันรักษาความสะอาดเป็นหน้าที่ของทุกคนในโรงเรียน หากเราร่วมมือร่วมใจกัน โรงเรียนก็จะสะอาด น่าอยู่

ชั่วโมงที่ 2

1. ขั้นนำ

- ครูให้นักเรียนดูภาพสถานที่ต่างๆ ที่มีขยะกราดเกลื่อน เปรียบเทียบกับสถานที่สะอาดสวยงาม ให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ครูสนทนากับนักเรียนถึงโรงเรียนของเราว่าจากที่ได้ไปสำรวจ โรงเรียนของเราเป็นเหมือนภาพที่ 1 หรือภาพที่ 2 ที่ใดบ้างที่เป็นเหมือนภาพที่ 1 ที่ใดบ้างที่เป็นเหมือนภาพที่ 2 และใครเป็นคนทำให้เป็นเช่นนั้น

2. ขั้นสอน

- ให้นักเรียนเล่นเกมขยะในมือฉันทิ้งลงถังไหน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากคนละ 1 ใบ (เล่นทีละกลุ่ม) ห้ามเปิดจนกว่าครูจะสั่ง เมื่อครูสั่งให้เปิดได้นักเรียนแต่ละคนอ่านชื่อขยะที่อยู่ในฉลากแล้วนำไปทิ้งลงในถังขยะที่ครูเตรียมไว้ ประกอบด้วย ขยะเปียก ขยะแห้ง และขยะรีไซเคิล ให้ถูกต้อง เมื่อหมดเวลาครูนำกระดาษฉลากชื่อขยะที่อยู่ในถังขยะแต่ละใบมาอ่านแล้วให้นักเรียนร่วมกันพิจารณาว่าเพื่อนทิ้งขยะถูกต้องหรือไม่ ถ้าถูกต้อง 1 คะแนน เมื่อเล่นครบทุกกลุ่มรวมคะแนนกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดชนะ จากนั้นนำฉลากที่นักเรียนทิ้งผิดมารวมกันพิจารณาว่าที่ถูกต้องควรนำไปทิ้งในถังขยะใบไหน

3. ขั้นสรุป

- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม การแยกขยะเป็นจิตสำนึกอันใกล้ตัวที่นักเรียนสามารถทำได้ เพื่อลดปัญหาขยะและความสกปรกในโรงเรียน ซึ่งจะทำให้โรงเรียนของเราสะอาดและมีบรรยากาศที่ดี

7. สื่อ อุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้

1. ใบงาน โรงเรียนสะอาด บรรยากาศดี
2. ภาพถ่ายสถานที่สะอาดสวยงามและสถานที่สกปรก
3. เกมขยะในมือฉันทิ้งลงถังไหน

8. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....



ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสาววันทิพย์ ซอมี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมที่ 2 โรงเรียนสะอาด บรรยากาศดี

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกข้อมูลตามความเป็นจริงที่พบเจอตอนสำรวจ

ที่	สถานที่สำรวจ	ช่วงเวลาสำรวจ	ความสะอาด	พฤติกรรมการทำงานที่สำรวจพบ

หมายเหตุ : พฤติกรรมการทิ้งขยะ เช่น ทิ้งในถังขยะ, ทิ้งบนพื้น บนโต๊ะเก้าอี้, แอบทิ้ง/ซ่อนในที่ลับตา

กลุ่ม.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง จากกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. จากภาพสถานที่ทั้ง 2 ภาพ นักเรียนชอบภาพใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2. ภาพที่นักเรียนไม่ชอบคือภาพใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

3. สรุปสาเหตุของปัญหาขยะและความสกปรกของโรงเรียน

.....

.....

.....

.....

4. นักเรียนคิดว่าจะมีวิธีการแก้ไขปัญหามลพิษที่พบเจอตอนสำรวจได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5. นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาโรงเรียนของเราให้สะอาดได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1



ภาพที่ 2



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกมขยะในมือฉันทิ้งลงถังไหน

หนังสือพิมพ์	ขนมปัง	ผ้าเช็ดหน้า	ปากกา	กระป๋อง น้ำอัดลม
ผลไม้	ถุงขนม	ขวดพลาสติก	เศษอาหาร	ซองไอศกรีม



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายวิชา กิจกรรมแนะแนว

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง ค่านิยมทางอาชีพกับจิตสาธารณะ

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาววันทิพย์ ซอมี

ภาคเรียน 2/2557

1. สาระสำคัญ

จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การผลิตบุคลากรให้มีคุณภาพ เพื่อนำความรู้ความสามารถที่ได้รับไปประกอบอาชีพตามที่ตรงกับความถนัด ความความสามารถ และความต้องการ เป็นหนึ่งในวิธีการเลือกอาชีพที่เป็นไปเพื่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ก้าวสู่ความสำเร็จในการทำงาน และประกอบอาชีพอย่างภาคภูมิใจ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมในการเลือกอาชีพ
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับค่านิยมของตนเอง

3. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. นักเรียนทราบความหมายของค่านิยม
2. นักเรียนสามารถบอกค่านิยมในการเลือกอาชีพของตนเอง

ทักษะ / กระบวนการ (P)

1. นักเรียนมีทักษะในการทำโปสเตอร์อาชีพ

คุณลักษณะ (K)

1. มีวินัยในชั้นเรียน
2. รับผิดชอบต่อหน้าที่
3. มีจิตสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. โปสเตอร์อาชีพ
2. ใบงาน แบบบันทึกค่านิยมในการเลือกอาชีพ
3. สรุปความหมายของค่านิยมตามความเข้าใจและบอกค่านิยมของตนเอง

5. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

วิธีและเกณฑ์การประเมิน

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	ข้อความบ่งชี้
ผ่าน	ตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือ หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. ตรวจใบงาน

เกณฑ์	ข้อความบ่งชี้
ผ่าน	นักเรียนสรุปความหมายและบอกค่านิยมของตนเอง ตอบคำถามในใบงานครบถ้วน และส่งตามเวลาที่กำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่บันทึกสรุปความหมายของค่านิยม ไม่บอกค่านิยมของตนเอง ข้อมูลในใบงานไม่ครบถ้วน หรือขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ชื่นนำ

- ครูกล่าวนำ ทบทวนใบความรู้เรื่องค่านิยมที่ให้นักเรียนไปอ่านก่อนเข้าชั้นเรียนและชวนนักเรียนพูดคุยว่าอีก 1 ปี จะจบชั้น ม.3 มีใครจะเรียนต่อสายสามัญ หรือเรียนต่อสายอาชีพบ้าง ถ้าต่อสายสามัญจะเลือกแผนการเรียนใด เพราะอะไร หรือถ้าต่อสายอาชีพ สาขาใด และเพราะอะไร

2. ชื่นสอน

- ครูอธิบายถึงค่านิยมในการเลือกอาชีพว่ามีอยู่มากมาย เช่น เงินทอง ชื่อเสียง รายได้ ความมั่นคง หรือเพื่อช่วยเหลือสังคม เป็นต้น จากนั้นให้นักเรียนทำใบงาน แบบบันทึกค่านิยม

ในการเลือกอาชีพ เปรียบเทียบค่านิยมกับเพื่อนว่าเหมือนหรือต่างกันในข้อไหน อย่างไรบ้าง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขั้นสรุป

- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้และประโยชน์ที่ได้รับ จากนั้นครูสรุปเพิ่มเติม ค่านิยมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความชอบ ความถนัดและความสนใจของแต่ละคน ไม่ผิดที่จะมี ค่านิยมในการเลือกอาชีพที่ไม่เหมือนเพื่อน เพราะทุกอาชีพมีความสำคัญและจำเป็นต่อระบบ เศรษฐกิจในประเทศ

ชั่วโมงที่ 2

1. ขั้นนำ

- ครูกล่าวนำ ทบทวนความรู้ เรื่อง ค่านิยมในการเลือกอาชีพ สุ่มเรียกนักเรียนตอบ คำถามจากใบงานว่าตอนเด็กๆโตขึ้นอยากเป็นอะไร และปัจจุบันยังอยากทำอาชีพเดิมอยู่หรือไม่ เพราะอะไร แสดงว่าค่านิยมของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามวัย ตามความคิดที่โตขึ้น

2. ขั้นสอน

- ค่านิยมมีอยู่อย่างมากมายและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา แต่ค่านิยมที่ครูจะบอก ต่อไปนี้ เป็นค่านิยมที่ครูอยากจะทำให้มีและคงอยู่ตลอดไป คือ การช่วยเหลือสังคม การมีจิตสาธารณะ ถ้าทุกคนเลือกประกอบอาชีพโดยไม่คิดถึงเรื่องนี้ นักเรียนว่าในชุมชน หรือสังคมนั้นๆจะเป็นอย่างไร

- ครูสรุปประเด็นที่นักเรียนตอบ จากนั้นแจกใบงาน อาชีพที่ต้องเลือก ให้นักเรียน ทำและตอบคำถาม หลังจากการทำใบงานเสร็จ นักเรียนคงมีอาชีพที่ตนเองเลือกไว้เพื่อทำประโยชน์ แก่สังคมทุกคน ครูจะสุ่มเรียกนักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติในอาชีพแล้วให้เพื่อนทาย

3. ขั้นสรุป

- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม และครูสรุป เพิ่มเติมว่าทุกอาชีพที่นักเรียนเลือกมานั้น มีโอกาสให้เราทำจิตสาธารณะ สามารถช่วยเหลือสังคมได้ หากทุกคนเต็มใจและให้ความร่วมมือ สังคมจะน่าอยู่และมีแต่ความสุข

7. สื่อ อุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง ค่านิยม
2. ใบงาน แบบบันทึกค่านิยมในการเลือกอาชีพ
3. ใบงาน อาชีพต้องเลือก

ใบความรู้ เรื่อง ค่านิยม

การค้นหาค่านิยมของตนเอง

คนแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จหรือความพอใจในงานแตกต่างกัน บางคนเห็นว่าเงินมีความสำคัญมากที่สุดและใช้เงินเป็นเครื่องวัดความสำเร็จ สำหรับบางคนเวลาทำงานจะพิจารณาขอให้เงินเดือนพอสมควรและมีความมั่นคงด้วย แต่บางคนก็คิดงานที่ทำนั้นถึงจะมีเงินเดือนน้อยแต่ขอให้มีความมั่นคงก็พอใจ

สำหรับนักเรียน นักเรียนคิดว่าอะไรคือสิ่งที่สำคัญหรือมีความหมายสำหรับตนเองมากที่สุด **น้อยเพียงใดถ้าต้องตัดสินใจเลือกงาน** เงิน ชื่อเสียง อำนาจ เกียรติ ความเป็นอิสระ ความมั่นคง การช่วยเหลือสังคม ฯลฯ ถ้านักเรียนเป็นคนรักอิสระ ไม่ชอบให้ใครสั่ง เป็นตัวของตัวเอง แต่นักเรียนต้องไปทำงานในหน่วยงานที่มีระเบียบเข้มงวดและมีเจ้านายที่ชอบแสดงอำนาจนักเรียนคิดว่าจะมีความสุขในงานที่ทำหรือไม่ ถ้านักเรียนเป็นคนที่ชอบความตื่นเต้น แปลกใหม่ พบปะผู้คนต่างงานของนักเรียนเป็นงานประเภทป้อนข้อมูลใส่เครื่องคอมพิวเตอร์ ไม่ต้องพบปะพูดคุยกับใคร นักเรียนจะพอใจในงานที่ทำหรือไม่ สิ่งที่จะเกิดขึ้นในการทำงานของนักเรียนคงเป็นการทำงานที่เต็มไปด้วยความอึดอัด ไม่มีความสุข เพราะค่านิยมที่นักเรียนยึดถือไม่สอดคล้องกับค่านิยมของอาชีพที่ทำ

ดังนั้น **ค่านิยม** คือบางสิ่งบางอย่างที่บุคคลให้คุณค่า ยึดถือ หรือตัดสินใจว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจและความสำเร็จของตนได้จะเห็นว่าคนเราจะให้ความสำคัญหรือยึดถือค่านิยมต่างกัน บางคนอาจจะคิดว่าความอิสระสำคัญกว่าความมั่นคงหรือการทำประโยชน์ให้กับสังคมมีคุณค่ามากกว่าการมีอำนาจค่านิยมหนึ่งอาจจะสำคัญมากสำหรับคน ๆ หนึ่งแต่ไม่สำคัญสำหรับอีกคนหนึ่ง ค่านิยมของคนเราอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ถ้าจุดมุ่งหมายความคิดหรือความต้องการในชีวิตของคนเราเปลี่ยนไป ในการวางแผนเลือกอาชีพในอนาคต การรู้ถึงค่านิยมของตนเอง จะช่วยให้รู้ถึงระดับความพอใจในการทำงานของเราได้ดียิ่งขึ้น ค่านิยมในการทำงานจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่นักเรียนต้องค้นหา ??

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมที่ 3 อาชีพต้องเลือก

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ตอนที่ 1 คำชี้แจง : ให้นักเรียนจับคู่ค่านิยมทางอาชีพกับชื่ออาชีพให้ถูกต้อง

.....1. ครู

.....2. นักแสดง

.....3. ครีเอทีฟ

.....4. พนักงานธนาคาร

.....5. สถาปนิก

.....6. นักสังคมสงเคราะห์

.....7. นักข่าว

.....8. มัณฑนากร

.....9. นักบัญชี

.....10. แอร์โฮสเตส

.....11. โพรติวเซอร์

.....12. ทนายความ

.....13. แพทย์

.....14. ตำรวจ

.....15. วิศวกร

ค่านิยมทางอาชีพ

ก. มีใจบริการ

ข. รักงานศิลปะ

ค. มีรายได้สูง

ง. ใช้ความคิดสร้างสรรค์

จ. ได้ช่วยเหลือสังคม

ฉ. ใช้ความละเอียด แม่นยำ

ช. ชอบประสานงานพบปะผู้คน

ซ. มีความมั่นคง

ณ. ชอบการเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

ตอนที่ 2 คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามและอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

1. จงอธิบาย ค่านิยมทางอาชีพ ตามความเข้าใจของนักเรียน

.....

.....

.....

2. ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนเป็นแบบใด เหมือนหรือแตกต่างจากเพื่อนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3. จงยกตัวอย่างอาชีพ 5 อาชีพ ตามค่านิยมที่นักเรียนเลือก

.....

.....

.....

4. จากตัวอย่างอาชีพในข้อ 3 สามารถทำประโยชน์ให้กับตนเองและสังคมได้อย่างไร

.....

.....

.....

5. นักเรียนจะมีวิธีการสร้างจิตสาธารณะในอาชีพที่ตนเองเลือกได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ใบงาน แบบบันทึกค่านิยมในการเลือกอาชีพ

-1) ฉันชอบทำงานที่ได้รับการยกย่องจากเพื่อนฝูง ครอบครัว สังคม อาจจะช่วย
ธรรมชาติของงานและระดับความรับผิดชอบของงาน
-2) ฉันชอบงานที่มั่นคงมีรายได้ประจำ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง
-3) ฉันชอบทำงานที่จะถูกยกย่องว่าเป็นผู้ชำนาญหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง
-4) ฉันชอบความตื่นเต้นเร้าใจแปลกและใหม่ในงานที่ทำอยู่เสมอ
-5) ฉันรับผิดชอบในงานที่มีธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ ทั้งในด้านการ
เปลี่ยนแปลงเนื้อหาหรือสถานที่
-6) ฉันชอบงานที่มีโอกาสก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำงานลุล่วงไปตามขั้นตอนอย่างดี มี
โอกาสพัฒนาในระดับสูงขึ้นไม่หยุดยั้ง
-7) ฉันชอบงานประเภทวิจัยค้นคว้าที่ทำให้ได้รับความรู้ใหม่ ๆ ทางวิทยาศาสตร์
เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจและชุมชน
-8) ฉันชอบงานที่ต้องการความแม่นยำ ความละเอียดถี่ถ้วนและความถูกต้องในระดับสูง
เช่น การคิดคำนวณ
-9) ฉันชอบที่จะเฝ้าหาความรู้ ความเข้าใจเป็นคนไม่อยู่นิ่งที่จะเพิ่มพูนความรู้ให้ตัวเอง
-10) ฉันชอบงานที่ทำเกี่ยวกับความสุนทรีย์ต่างๆ ไม่ว่าจะทางศิลปะหรือทางความคิด
-11) ฉันชอบทำงานตามลำพังโดยไม่จำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น
-12) ฉันชอบอยู่ในสังคมโดยเฉพาะที่ไม่เกี่ยวข้องกับชุมชนหรือมีบทบาทในชุมชนที่
เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจหรือการเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-13) ฉันชอบอิสระในการจัดเวลาทำงานของตัวเองแทนที่จะต้องทำงานตามตารางที่ถูกกำหนด
-14) ฉันอยากได้รับคำยกย่องชมเชยจากบริษัทในผลงานที่ดีที่สุด
-15) ฉันชอบทำงานเกี่ยวข้องกับศิลปะสร้างสรรค์ทุกประเภท
-16) ฉันชอบทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่นโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน
-17) ฉันชอบงานที่สามารถนำเงินรายได้ไปใช้จ่ายซื้อสิ่งที่ชีวิตปรารถนาอย่างดี
-18) ฉันอยากทำงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนงานที่มีอัตราความเสี่ยงสูง
-19) ฉันชอบทำงานที่จะต้องรับผิดชอบควบคุมผู้อื่น
-20) ฉันไม่ชอบการแข่งขันกดดันชอบทำงานไปเรื่อย ๆ
-21) ฉันชอบทำงานที่ร่างกายต้องแข็งแรง ความรวดเร็ว เคลื่อนไหว่องไว
-22) ฉันชอบอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ที่ให้ออกโอกาสในการตัดสินใจตกลงใจหรืออยู่ฝ่ายนโยบาย
-23) ฉันชอบงานที่มีอำนาจควบคุมการทำงานหรือทิศทางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อื่น
-24) ฉันชอบงานที่ช่วยทำให้สังคมดีขึ้นไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่งอุทิศตัวช่วยเหลือคนอื่น
-25) ฉันชอบทำงานที่ต้องมีการติดต่อเกี่ยวข้องกับบุคคลฝ่ายต่าง ๆ
-26) ฉันชอบกิจกรรมที่ต้องการเปรียบเทียบความสามารถกับบุคคลอื่น
-27) ฉันชอบสร้างประดิษฐ์หรือเสนอความคิดใหม่ ๆ สร้างสรรค์โครงการต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนของเดิม
-28) ฉันชอบอยู่ในตำแหน่งหรือหน้าที่ ที่เปลี่ยนทัศนคติและความคิดของผู้อื่น
-29) ฉันชอบทำงานประจำ รู้หน้าที่เด่นชัด ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง
-30) ฉันชอบทำงานที่ทำให้มีเวลาอยู่กับครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	รายวิชา	กิจกรรมแนะแนว
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	เรื่อง จิตสาธารณะสู่ชุมชน	เวลาเรียน	2 ชั่วโมง
ครูผู้สอน	นางสาววันทิพย์ ซอมี	ภาคเรียน	2/2557

1. สาระสำคัญ

การได้ทำประโยชน์และมีส่วนร่วมในการดูแลชุมชน รักษาสาธารณสมบัติส่วนรวมตามความสามารถของตนเอง จะช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง รู้สึกรักและหวงแหนสมบัติของส่วนรวม ก่อให้เกิดการปฏิบัติตนหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อของส่วนรวม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ
2. เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

3. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. นักเรียนสามารถบอกลักษณะของบุคคลหรือสังคมที่มีจิตสาธารณะ
2. นักเรียนรู้จักวิธีการสร้างจิตสาธารณะ

ทักษะ / กระบวนการ (P)

2. นักเรียนทำกิจกรรมจิตสาธารณะพัฒนาชุมชน

คุณลักษณะ (K)

1. รับผิดชอบต่อหน้าที่
2. มีจิตสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ตอบคำถามใน นิทาน แมวน้อยหาบ้าน
2. แบบบันทึก จิตสาธารณะสู่ชุมชน

5. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

วิธีและเกณฑ์การประเมิน

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	ข้อความบ่งชี้
ผ่าน	ตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและส่งงานตามกำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือ หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. ตรวจใบงาน

เกณฑ์	ข้อความบ่งชี้
ผ่าน	นักเรียนตอบคำถามในใบงานและส่งแบบบันทึกตามเวลาที่กำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ตอบคำถามในใบงานหรือ ตอบคำถามไม่ครบถ้วน ไม่ส่งแบบบันทึกหรือขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ชี้นำ

- ในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่มีลักษณะเป็นแบบใด เช่น อยู่หมู่บ้านที่ปลูกติดๆกัน เป็นบ้านเดี่ยวที่มีรั้วรอบขอบชิด หรือคอนโด เป็นต้น และผู้คนในชุมชน เพื่อนบ้านที่เราสังเกตเห็น มีนิสัยเป็นอย่างไร มีน้ำใจช่วยเหลือกัน คอยเป็นหูเป็นตาให้ หรือต่างคน ต่างอยู่ไม่สนใจกัน จากนั้น ครูแจกใบงาน เรื่องแมวน้อยหาบ้าน ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถาม 2 ข้อ

2. ชื่นสอน

- ครูสนทนาซักถามนักเรียนว่าในชุมชนของเรามีสภาพเหมือนในหมู่บ้านอะไรก็ได้ หรือมี หรือมีปัญหาอื่น ๆ ให้ช่วยกันยกตัวอย่าง และนักเรียนคิดว่าตนเองจะมีส่วนช่วยในการแก้ไข

ปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ครูอธิบายให้เห็นถึงความสำคัญว่าเราทุกคนควรมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน ไม่ได้เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน หรือ อบต. คนใดคนหนึ่ง โดยเริ่มจากตัวเราก่อน จากเรื่องเล็กๆ ง่าย ๆ ใกล้ตัว

- ให้นักเรียนยกตัวอย่างกิจกรรมจิตสาธารณะ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ต่อสังคม ที่นักเรียนอาศัยอยู่ เช่น การเก็บขยะริมคลอง การล้างห้องน้ำวัด การปลูกต้นไม้รอบรั้วโรงเรียน การปรับปรุงห้องสมุดชุมชน การทำสีสนามเด็กเล่น เป็นต้น

- ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 8 คน จากนั้นแจกแบบบันทึกจิตสาธารณะสู่ชุมชน ให้นักเรียนไปปฏิบัติกิจกรรมจิตสาธารณะตามที่ช่วยกันยกตัวอย่าง และนำเสนอครูในชั่วโมงต่อไป

3. ขั้นสรุป

- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมจิตสาธารณะ ความดีเล็กๆ น้อยๆ ที่นักเรียนทำในวันนี้ จะหล่อหลอมให้นักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม

ชั่วโมงที่ 2

1. ขั้นนำ

- ครูชวนนักเรียนพูดคุย ทบทวนความรู้ในคาบที่แล้ว เกี่ยวกับแนวจะเลือกปลูกบ้าน ใน 2 หมู่บ้านว่า มีหมู่บ้านอะไรบ้าง และในหมู่บ้านมีลักษณะสังคม หรือผู้คนเป็นอย่างไร

2. ขั้นสอน

- ครูซักถามถึง แบบบันทึกจิตสาธารณะสู่ชุมชน ที่ให้นักเรียนไปปฏิบัติในสัปดาห์ที่ผ่านมา แต่ละกลุ่มไปทำกิจกรรมอะไร และได้ผลเป็นอย่างไร โดยให้นักเรียนนำเสนอเป็นละครสั้น กลุ่มละ 5 นาที ตามกิจกรรมที่ไปปฏิบัติ

3. ขั้นสรุป

- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม จิตสาธารณะ เป็นเรื่อง queทุกคนสามารถทำได้ โดยฝึกทำตั้งแต่เด็กๆ ก็จะติดตัวกลายเป็นนิสัย ถ้าในสังคมมีผู้คนที่มิจิตสาธารณะต่อกันมาก สังคมนั้นก็จะมีแต่ความสงบสุข

7. สื่อ อุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้

1. นิทาน เรื่อง แมวน้อยหาบ้าน
2. แบบบันทึกจิตสาธารณะสู่ชุมชน

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ตอนที่ 1 คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านนิทาน และตอบคำถามต่อไปนี้

นิทานเรื่อง แมวน้อยหาบ้าน

สีฟ้าครามและสีชมพูเป็นแมวพี่น้องกัน เมื่อทั้งสองเติบโตขึ้นจำเป็นต้องออกไปหาบ้านอยู่ด้วยตนเอง ทั้งสองออกเดินทางไปยังหมู่บ้านตะวันออก พบป้ายชื่อ “หมู่บ้านอะไรก็ได้” เมื่อเข้าไปในหมู่บ้านนี้ แมวทั้งสองเห็นบ้านปลูกกันระเกะระกะ บ้านบางหลังปลูกยื่นเข้ามาในถนน บางหลังปลูกในสวนสาธารณะ รลยนต์วิ่งทั้งด้านซ้ายและขวาตามใจคนขับ บนถนนมีรถชนกัน และพบว่ามีคนบาดเจ็บอยู่ข้างทางแต่ไม่มีใครสนใจ คนในหมู่บ้านแต่งกายสกปรก พุดจาไม่สุภาพ อารมณ์หงุดหงิด สีฟ้าครามและสีชมพูยืนมองรอบ ๆ พบแต่ความสับสนวุ่นวาย ไร้ระเบียบของคนในหมู่บ้าน จึงชวนกันเดินทางไปหมู่บ้านทางทิศตะวันตก ทั้งสองมาถึงหมู่บ้านชื่อ “รักระเบียบวินัย” สองข้างทางถนนในหมู่บ้านปลูกต้นไม้ ดอกไม้ไว้สวยงาม มีป้ายบอกชื่อถนน และทางม้าลายให้เดินข้าม รลยนต์วิ่งอย่างถูกกฎจราจร บ้านแต่ละหลังมีรั้วกันพร้อมแสดงบ้านเลขที่ดูสวยงามน่าอยู่ คนในหมู่บ้านหน้าตา ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่งกายสุภาพ สะอาดตา สีฟ้าครามและสีชมพูมองดูรอบตัวอย่างมีความสุข ทั้งสองจึงตัดสินใจสร้างบ้านและอยู่ที่หมู่บ้านรักระเบียบวินัยแห่งนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นสีฟ้าครามและสีชมพู นักเรียนจะสร้างบ้านในหมู่บ้านใด เพราะอะไร

.....

.....

.....

.....

2. ถ้านักเรียนจำเป็นต้องอยู่ “หมู่บ้านอะไรก็ได้” นักเรียนจะมีวิธีสร้างระเบียบวินัยในหมู่บ้านอย่างไร

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมที่ 4 จิตสาธารณะสู่ชุมชน

1. ชื่อกิจกรรม.....
2. วัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรม.....
.....
3. สถานที่.....
4. งบประมาณ.....
5. ประโยชน์ที่ได้รับ.....
.....

ภาพถ่ายประกอบการทำกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมาชิกกลุ่ม

1.เลขที่.....
2.เลขที่.....
3.เลขที่.....
4.เลขที่.....
5.เลขที่.....



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดย เน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

สำหรับการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้าง
จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรตพิทยพยัต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การให้
ความหมายคะแนน ดังนี้

- ระดับ 5 คุณภาพชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ ดีมาก
ระดับ 4 คุณภาพชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ ดี
ระดับ 3 คุณภาพชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง
ระดับ 2 คุณภาพชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ พอใช้
ระดับ 1 คุณภาพชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ในความอนุเคราะห์ทำแบบประเมินในครั้งนี้

(นางสาววันทิพย์ ซอมี)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
1. สารสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางฯ						
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และมาตรฐานตัวชี้วัด						
2.2 ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)						
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้						
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.3 สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน						
4. กิจกรรมการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน						
4.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเรียนรู้จากประสบการณ์จริง						
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 ประเมินได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.2 ระบุเครื่องมือ วิธีการวัด และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบวัดระดับจิตสาธารณะ

คำชี้แจง : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบสถานการณ์ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ต่อไปนี้ แล้ว พิจารณาเลือกข้อความในแต่ละข้อที่ตรงตามความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด คำตอบที่นักเรียนตอบไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ให้นักเรียนตอบทุกข้อ หากขาดข้อใดข้อหนึ่งจะทำให้แบบทดสอบฉบับนี้ไม่สมบูรณ์และไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ได้

เกณฑ์การเลือกคำตอบ

คำตอบในแต่ละข้อมี 5 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบเดียวจากข้อ ก ข ค ง หรือ จ โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงบนกระดาษคำตอบที่แจกให้

ตัวอย่าง

(0) ชาวและดามีหน้าที่ทำความสะอาดห้องเรียนประจำวัน โดยดามีหน้าที่กวาดพื้นห้องและชาวมีหน้าที่ลบกระดานดำ ขณะที่ชาวลบกระดานดำ ชอบใช้ชอล์กขีดเขียนเล่นไปด้วยลบไปด้วย ถ้านักเรียนเป็นชาวนักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เขามาร่วมด้วยช่วยดำเขียน
- ข. เดินไปบอกครูให้มาลงโทษดำ
- ค. ตักเตือนดำไม่ให้เขียนกระดานเล่น
- ง. ยินดูว่าดำเขียนอะไรและน่าสนใจไหม
- จ. ต่อดำที่ไม่ช่วยกันใช้ชอล์กอย่างประหยัด

ในข้อ (0) ถ้านักเรียนเลือกคำตอบ ข้อ ง. คือ ยินดูว่าดำเขียนอะไรและน่าสนใจไหม ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงบนกระดาษคำตอบ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง	จ
(0)				X	

ด้านการใช้

1. หลังจากเลิกเรียนวิชาพลศึกษาแล้ว ญัฐพงษ์จะรีบวิ่งขึ้นไปบนอาคารก่อนเพื่อนคนอื่นๆ ทุกครั้งโดยไม่เคยช่วยเพื่อนเก็บอุปกรณ์กีฬาเลย ถ้านักเรียนเป็นญัฐพงษ์ นักเรียนจะทำเช่นนี้หรือไม่

- ก. ทำ เพราะเดี๋ยวจะไปเรียนวิชาต่อไปไม่ทัน
- ข. ไม่ทำ เพราะต้องขึ้นไปบนอาคารพร้อมกันกับเพื่อน
- ค. ทำ เพราะแดดร้อนมากต้องรีบวิ่งเข้าร่มให้เร็วที่สุดเดี๋ยวจะไม่สบาย
- ง. ไม่ทำ เพราะต้องช่วยครูและเพื่อเก็บอุปกรณ์กีฬาทุกครั้งหลังเล่นเสร็จ
- จ. ไม่ทำ เพราะ ยังเหนื่อยอยู่ไม่ควรรีบเร่งอาจทำให้เหนื่อยกว่าเดิมส่งผลให้ไม่มีสมาธิในการเรียนวิชาต่อไป

2. วันนี้ญัฐพรเป็นเวรทำความสะอาดห้องเรียนประจำวันโดยเพื่อนๆ มอบหมายให้ญัฐพรเป็นคนจัดโต๊ะเรียนและเก้าอี้ ญัฐพรจะรีบลากโต๊ะและเก้าอี้ด้วยความแรงและรวดเร็ว เพราะจะได้ทำเสร็จเร็วจนพื้นห้องเรียนเป็นรอย ถ้านักเรียนเป็นญัฐพร นักเรียนจะทำเช่นนี้หรือไม่

- ก. ไม่ทำ เพราะถ้าพื้นเป็นรอยมากๆ จะถูกครูทำโทษ
- ข. ไม่ทำ เพราะเดี๋ยวโดนเพื่อนว่าที่ไม่ช่วยรักษาสมบัติของห้องเรียน
- ค. ไม่ทำ เพราะถ้าขาเก้าอี้หักและพื้นเป็นรอยอาจต้องรับผิดชอบเอง
- ง. ไม่ทำ เพราะถ้าพื้นห้องเป็นรอยมากๆ จะดูไม่สะอาดและสวยงาม
- จ. ไม่ทำ เพราะเป็นหน้าที่ของนักเรียนทุกคนต้องช่วยกันใช้ของส่วนรวมอย่างทะนุถนอม

3. เมื่อกนกวรรมเข้าไปใช้ห้องคอมพิวเตอร์เสร็จแล้วจะเก็บเมาส์และแป้นพิมพ์เข้าที่ทุกครั้ง ถ้านักเรียนเป็นกนกวรรม นักเรียนจะทำเช่นนี้หรือไม่

- ก. ทำ เพราะถ้าครูทราบเข้าจะโดนทำโทษ
- ข. ทำ เพราะเดี๋ยวมีคนอื่นมาใช้จะได้สะดวก
- ค. ทำ เพราะถ้าครูเห็นอาจได้รับคำชมเชยและรางวัล
- ง. ทำ เพราะเป็นหน้าที่ของเราทุกคนที่ใช้แล้วต้องเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย
- จ. ทำ เพราะเป็นการช่วยครูดูแลอุปกรณ์ของโรงเรียนและสะดวกต่อการใช้ของคนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เมื่อสกลกินขนมเสร็จจะทิ้งเศษขยะลงในถังขยะของโรงเรียนเสมอ ถ้านักเรียนเป็นสกล นักเรียนจะทำเช่นนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ทำ เพราะสงสารภารโรงที่ต้องคอยเดินเก็บขยะทุกวัน
- ข. ทำ เพราะเป็นกฎ ระเบียบของโรงเรียนที่ต้องช่วยกันรักษาความสะอาด
- ค. ทำ เพราะถ้าไม่ทิ้งลงถังขยะครูเห็นเข้าอาจจะถูกตักเตือนหรือทำโทษได้
- ง. ทำ เพราะอยากให้โรงเรียนสะอาด น่าอยู่และเป็นการใช้ของโรงเรียนอย่างถูกวิธี
- จ. ทำ เพราะเป็นหน้าที่ของนักเรียนทุกคนที่จะต้องช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดของโรงเรียน

5. หลังจากอ่านหนังสือในห้องสมุดเสร็จแล้วก่อนออกจากห้องสมุด ปิยพรจะเก็บหนังสือที่ชั้นวางทุกครั้ง ถ้านักเรียนเป็นปิยพร นักเรียนจะทำเช่นนี้หรือไม่

- ก. ทำ เพราะใช้ของแล้วต้องเก็บทุกครั้ง
- ข. ทำ เพราะเป็นคนใช้เองก็ต้องเก็บคืนเอง
- ค. ทำ เพราะกลัวบรรณารักษ์ดุและทำโทษ
- ง. ทำ เพราะถ้าไม่ทำอาจถูกคนอื่นหาว่าใช้ของแล้วไม่รู้จักเก็บ
- จ. ทำ เพราะสงสารบรรณารักษ์ที่ต้องคอยเก็บหนังสือจำนวนมากเข้าชั้นทุกวัน

6. วันนี้ตอนพักกลางวันสุภารัตน์เดินห้องเรียน ม.1/8 พบว่า ในห้องเรียนเปิดไฟและพัดลมทิ้งไว้โดยไม่มีใครอยู่ ถ้านักเรียนเป็นสุภารัตน์ นักเรียนจะทำเช่นไร

- ก. เดินผ่านไปเฉยๆ เพราะไม่ใช่ห้องของเรา
- ข. เดินผ่านไปเฉยๆ เดี่ยวมีคนเห็นแล้วโทษว่าเราเข้าไปขโมยของ
- ค. เดินเข้าไปปิดให้เรียบร้อยเพื่อเป็นการประหยัดไฟและยืดอายุการใช้งาน
- ง. เดินไปบอกครูประจำชั้นห้องนั้นว่าไฟและพัดลมในห้องเรียนยังเปิดอยู่
- จ. เดินเข้าไปปิดให้เรียบร้อย เพราะถ้าครูมาเห็นเข้าห้อง ม.1/8 อาจถูกทำโทษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการถือเป็นหน้าที่

7. เมื่อลัดดาเข้าห้องสมุดทุกครั้งจะชอบส่งเสียงดังรบกวนคนอื่นเสมอ ทำให้คนอื่นไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ นักเรียนคิดว่าลัดดาทำไม่ถูกด้วยเหตุผลใด

- ก. เพราะเป็นการละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น
- ข. เพราะเป็นกฎ ระเบียบของโรงเรียนว่าเข้าห้องสมุดห้ามส่งเสียงดัง
- ค. เพราะเป็นระเบียบของห้องสมุดการเข้าใช้บริการทุกครั้งไม่ควรส่งเสียงดัง
- ง. เพราะเป็นสถานที่สาธารณะและเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ทุกคนต้องการสมาธิ
- จ. อาจทำให้คนอื่นที่กำลังอ่านหนังสือและค้นคว้าอยู่ไม่มีสมาธิและอาจถูกต่อว่าได้

8. ทุกครั้งที่ครูมอบหมายงานให้ วันชัยจะทำด้วยความเต็มใจเสมอ นักเรียนคิดว่าวันชัยทำถูกด้วยเหตุผลใด

- ก. เพราะจะได้คะแนนเยอะๆ
- ข. เพราะครูจะได้รักและเอ็นดู
- ค. เพราะเป็นคำสั่งครู นักเรียนไม่ควรปฏิเสธ
- ง. เพราะเป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะต้องคอยช่วยเหลือและตอบแทนพระคุณครูเมื่อมีโอกาส
- จ. เพราะการได้อาสาหรือช่วยแบ่งเบาภาระงานของครู ถือเป็นการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมหรือโรงเรียนนั่นเอง

9. ปุยฝ้ายไม่เคยนำขนมและน้ำเข้ามาทานในห้องเรียนเพราะเป็นกฎระเบียบของห้องที่ตกลงร่วมกัน นักเรียนคิดว่าปุยฝ้ายทำถูกด้วยเหตุผลใด

- ก. เพราะควรกินหรือดื่มที่โรงอาหารให้เรียบร้อยก่อนเข้าห้องเรียน
- ข. เพราะเป็นข้อตกลงของห้องจะได้เป็นการช่วยรักษาความสะอาดของห้องเรียนด้วย
- ค. เพราะสงสารเพื่อนคนอื่น ๆ ที่ไม่มีขนมเหมือนเราและอาจถูกทำโทษเมื่อครูจับได้
- ง. เพราะขนมส่วนมากมีรสหวานเดี๋ยวหมดขึ้นมาตอม ทำให้เสียสมาธิในการเรียนได้
- จ. เพราะเป็นการปฏิบัติตามกฎระเบียบและเป็นการให้เกียรติครูผู้สอน ขณะเรียนไม่ควรดื่มหรือกินสิ่งใด ถ้าหิวมากทนไม่ไหวจึงออกไปกิน/ดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. เมื่อครูมอบหมายให้สุพัตราไปสำรวจดูว่า ห้องไหนมีหน้าต่างชำรุดบ้าง สุพัตราจะหาข้ออ้างเสมอ เพื่อจะได้ไม่ต้องทำ นักเรียนคิดว่าสุพัตราทำไม่ถูกด้วยเหตุผลใด

- ก. เพราะเป็นการขัดคำสั่งครู
- ข. เพราะอาจทำให้ครูไม่พอใจ ไม่รักและไม่เอ็นดู
- ค. เพราะถ้าไม่ทำตาม ครูอาจต้องทำเองทำให้ครูต้องเหนื่อยมากขึ้น
- ง. เพราะถ้าครูสั่งให้ทำอะไรนักเรียนไม่ควรปฏิเสธหรือแสดงท่าทางเกียจคร้าน
- จ. เพราะงานเล็กน้อยๆ ที่เป็นประโยชน์เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือแบ่งเบาให้ครูได้ ควรจะรีบทำด้วยความเต็มใจ

11. เมื่อครูบอกลให้สุรพลไปเก็บขยะหน้าเสาธง สุรพลจะปฏิเสธและบอกครูว่าผมไม่ได้ทิ้ง นักเรียนคิดว่าสุรพลทำถูกหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ถูก เพราะเป็นสิทธิของเขาที่จะไม่เก็บและเขาก็ไม่ได้ทิ้งจริงๆ
- ข. ไม่ถูก เพราะไม่ควรขัดคำสั่งครู ครูสั่งให้ทำอะไร ถ้าทำได้ก็ควรทำ
- ค. ไม่ถูก เพราะอาจจะทำให้ครูไม่พอใจได้ ควรรีบทำให้เสร็จตามคำสั่งมากกว่า
- ง. ถูก เพราะถ้ามีคนคอยเก็บให้ประจำ คนทิ้งก็จะได้ใจและไม่เลิกพฤติกรรมทิ้งขยะ
- จ. ไม่ถูก เพราะควรเสียสละเพื่อส่วนรวมและเป็นการแสดงออกซึ่งความไม่มีน้ำใจต่อครู

12. ครูให้ธนพลไปเช็ดทำความสะอาดระเบียงหน้าห้องเรียน ทั้งๆที่ไม่ได้เป็นเวรประจำวัน นักเรียนคิดว่าธนพลควรทำอย่างไร

- ก. บอกกับครูว่า วันนี้ไม่ใช่เวรของตน
- ข. ไปบอกคนที่เป็นเวรประจำวันให้ไปทำแทน
- ค. พยายามหลีกเลี่ยงเพราะไม่ใช่หน้าที่ของเรา
- ง. ไปทำความสะอาดตามคำสั่งของครูด้วยความเต็มใจ
- จ. ทำตามคำสั่งของครูเพราะไม่กล้าปฏิเสธและหลีกเลี่ยง

ด้านการเคารพสิทธิ

13. วันนี้ครูแจกเสื้อกีฬาให้คนละ 1 ตัว แต่ปรีชาได้เกินมา 1 ตัว โดยไม่ได้ตั้งใจ ถ้านักเรียนเป็นปรีชา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. นำไปให้น้องชายที่บ้านใส่เพราะเป็นเสื้อที่ได้มาฟรี
- ข. นำไปคืนครูเพราะกลัวถูกจับได้และอาจถูกทำโทษ
- ค. ขอร้องให้เพื่อนนำเสื้อไปคืนครูเพราะไม่กล้านำไปคืนเอง
- ง. นำไปคืนครู เพราะอาจจะได้รับคำชมเชยจากครูและเพื่อนๆว่ามีความซื่อสัตย์
- จ. นำไปคืนครู เพราะถ้าเสื้อไม่พอคนอื่นอาจจะไม่ได้และเป็นการแสดงออกถึงความซื่อสัตย์

14. วันนี้ปรีชาไปใช้ห้องคอมพิวเตอร์แล้วเห็นเครื่องบันทึกข้อมูล (Hardy drive) ติดอยู่ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ ถ้านักเรียนเป็นปรีชานักเรียนจะอย่างไร

- ก. เก็บไว้ใช้เอง เพราะไม่มีใครรู้
- ข. ส่งคืนครูเพื่อตามหาเจ้าของ เพราะอาจได้รับรางวัล
- ค. เก็บไปฝากคนที่บ้าน เพราะเป็นของที่ได้มาฟรี เราไม่ได้ขโมยมา
- ง. ปลอมอ้างไว้อย่างนั้นและไม่บอกใคร เพราะไม่ใช่หน้าที่ของเรา
- จ. ส่งคืนครูที่เป็นเจ้าของ เพราะไม่ใช่ของเราและอาจมีข้อมูลสำคัญอยู่ในนั้น

15. ถนนมักจะแอบนำข้อสอบของโรงเรียนกลับไปใช้ที่บ้านเสมอ นักเรียนคิดว่าถนนทำไมไม่ถูกด้วยเหตุผลใด

- ก. เพราะเดียวโรงเรียนไม่มีข้อสอบไว้ใช้
- ข. เพราะถ้าถูกจับได้อาจถูกกล่าวหาว่าเป็นขโมย
- ค. เพราะการนำของคนอื่นมาเป็นของของตนเป็นบาปและผิดศีล
- ง. เพราะข้อสอบของโรงเรียนเป็นสมบัติส่วนรวมไม่ควรนำไปใช้เป็นส่วนตัว
- จ. เพราะเวลาโรงเรียนมีความจำเป็นต้องใช้อาจจะเตรียมการจัดซื้อใหม่และเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. เจนจิรา ชอบนำหนังสือหายากหรือหนังสือที่ตนเองชอบในห้องสมุดไปซ่อนไว้ที่ตู้หนังสือ เพื่อเวลาต้องการอ่านจะได้หาได้ง่ายๆ นักเรียนคิดว่าเจนจิราทำถูกหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ถูก เพราะสะดวกเวลาต้องการอ่านหรือใช้
- ข. ไม่ถูก เพราะเป็นการละเมิดสิทธิการใช้หนังสือของคนอื่น
- ค. ไม่ถูก เพราะเป็นการนำเอาของส่วนรวมมาเป็นของส่วนตน
- ง. ถูก เพราะไม่ได้ทำผิดกฎ ระเบียบของห้องสมุดแต่อย่างใด
- จ. ไม่ถูก เพราะถ้ามีคนต้องการใช้หนังสือเล่มนั้น จะไม่มีโอกาสได้ใช้

17. ศิริพรจะเขียนชื่อตนเองไว้ที่เก้าอี้ม้านั่ง เพื่อจะได้เป็นที่นั่งประจำของเขา นักเรียนคิดว่าศิริพร ทำไม่ถูกด้วยเหตุผลใด

- ก. เพราะเก้าอี้ม้านั่งเป็นสมบัติส่วนรวม ทุกคนย่อมมีสิทธิใช้ประโยชน์เท่าเทียมกัน
- ข. เพราะเป็นการทำให้สมบัติของส่วนรวมสกปรก ไม่น่านั่งและอาจถูกทำโทษเมื่อถูกจับได้
- ค. เพราะไม่ควรขีดเขียนข้อความใดๆ ลงบนสมบัติของส่วนรวมที่ทุกคนมีสิทธิในการใช้เท่ากัน
- ง. เพราะจะทำให้นักเรียนคนอื่นๆ ไม่กล้านั่งบนเก้าอี้ม้านั่งตัวนั้น เนื่องจากมีเจ้าของแล้ว
- จ. เพราะเป็นการทำให้โรงเรียนสกปรก ดูไม่เป็นระเบียบและสงสารภารโรงที่ต้องคอยตามทำความสะอาดให้

ความสะอาดให้

18. สรวิวันและเพื่อนๆ กำลังเล่นบาสเกตบอลกันอยู่ มีน้องม.1 มาขอเล่นด้วย ถ้านักเรียนเป็นสรวิวันและเพื่อนๆ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ให้น้องเล่นด้วยเพราะสงสาร
- ข. ไม่ให้น้องเล่นด้วย เพราะไม่ใช่เพื่อนสนิทของเรา
- ค. ไม่ให้น้องเล่นด้วย เพราะเป็นคนละรุ่นกับเรา
- ง. ให้น้องเล่นด้วย เพราะทุกคนมีสิทธิเล่นเหมือนกัน
- จ. ไม่ให้น้องเล่นด้วย เพราะมาทีหลังก็ต้องรอเล่นตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19. วันนี้ตอนเรียนวิชาศิลปะ ครูจะแจกดินสอให้ยืมใช้คนละ 1 แท่ง แต่นิพนธ์จะแอบเก็บสำรองไว้อีก 1 แท่ง ถ้าเป็นนักเรียนจะทำเหมือนนิพนธ์หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ทำ เพราะครูไม่ได้สั่งให้เก็บสำรองไว้ใช้
- ข. ไม่ทำ เพราะหากครูรู้และจับได้ อาจถูกต่อว่า
- ค. ไม่ทำ เพราะสงสารเพื่อนคนอื่นๆที่อาจจะไม่มีดินสอใช้
- ง. ไม่ทำ เพราะกลัวดินสอไม่พอใช้ แล้วคนอื่นๆจะทำงานที่ครูมอบหมายไม่ได้
- จ. ไม่ทำ เพราะใช้คนละ 1 แท่งก็พอแล้ว ดินสอที่เหลือก็นำไปรวมกันไว้ ใครต้องการใช้อีกค่อยมาหยิบไป

20. คมฉัตรชอบนำถังขยะของห้องเรียนมาไว้ใกล้ๆตัว เพื่อจะได้ไม่ต้องเดินไกลเวลาจะทิ้งขยะ นักเรียนคิดว่าคมฉัตรทำถูกหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ถูก เพราะสะดวกดี
- ข. ไม่ถูก เพราะคนอื่นๆอาจจะไม่สะดวกเวลาต้องทิ้งขยะ
- ค. ไม่ถูก เพราะคนอื่นๆอาจกล่าวหาว่าเป็นคนเห็นแก่ตัวได้
- ง. ถูก เพราะไม่ใช้การฝ่าฝืนกฎระเบียบของห้องเรียนแต่อย่างใด
- จ. ไม่ถูก เพราะถังขยะเป็นของส่วนรวม ทุกคนมีสิทธิใช้ร่วมกัน ควรจัดไว้ในบริเวณที่ทุกคนสะดวกในการใช้เท่าๆกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประกอบด้วย

- ผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรม
- ผลการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม
- ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับ

นियามศัพท์ของแบบวัดจิตสาธารณะ

- ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่นของ

แบบวัดจิตสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีม
เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ**

ตารางที่ ง.1 ผลการวิเคราะห์แบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมตามแนวทางการเรียนรู้โดยเน้นทีมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น							ความหมาย
	1	2	3	4	5	\bar{X}	S.D.	
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	4	4.4	0.55	ดี
1.2 สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางฯ	4	4	3	4	5	4	0.71	ดี
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และมาตรฐานตัวชี้วัด	5	3	5	4	4	4.2	0.84	ดี
2.2 ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	3	4	4	5	5	4.2	0.84	ดี
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4	0.55	ดี
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3	4	4	4	5	4	0.71	ดี
3.3 สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน	5	5	4	4	4	4.4	0.55	ดี
4. กิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.55	ดีมาก
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน	5	5	5	4	4	4.6	0.55	ดีมาก
4.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง	5	3	5	5	5	4.6	0.89	ดีมาก
5. การวัดและประเมินผล								
5.1 ประเมินได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	4	4.2	0.45	ดี
5.2 ระบุเครื่องมือ วิธีการวัด และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	3	4	4	4	5	4	0.71	ดี
โดยภาพรวม						4.3	0.15	ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

ตารางที่ ง.2 คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

คนที่	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E1) คะแนนเต็ม 60 คะแนน	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (E2) คะแนนเต็ม 20 คะแนน
1	44	15
2	50	17
3	46	14
4	46	16
5	52	17
6	34	13
7	37	15
8	49	14
9	42	15
10	48	15
11	48	16
12	51	15
13	45	16
14	44	15
15	45	18
16	50	16
17	47	15
18	48	15
19	40	14
20	44	15
21	47	13
22	49	15
23	45	17
24	48	16
25	43	15
26	50	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.3 คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม (ต่อ)

คนที่	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E1) คะแนนเต็ม 60 คะแนน	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (E2) คะแนนเต็ม 20 คะแนน
27	47	17
28	43	17
29	44	16
30	43	17
31	53	18
32	51	17
33	50	17
34	44	16
35	45	16
36	48	17
37	48	16
38	45	16
39	48	17
40	40	15
รวม	1,841	631
เฉลี่ย	46.02	15.77
ร้อยละ	76.70	78.85

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อความกับนิยามศัพท์ของ
แบบวัดระดับจิตสาธารณะ**

ตารางที่ ง.3 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดระดับจิตสาธารณะ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					คะแนน รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	1	1	0	1	1	4	0.80	ตรงตามวัตถุประสงค์
2	0	1	1	1	0	3	0.60	ตรงตามวัตถุประสงค์
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
4	0	0	0	1	0	1	0.20	ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
6	1	0	1	1	1	4	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
8	0	1	0	0	1	2	0.40	ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
11	1	0	1	0	0	2	0.40	ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
17	1	0	0	1	0	2	0.40	ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
18	1	1	1	1	0	4	0.80	ตรงตามวัตถุประสงค์
19	0	1	1	1	0	3	0.60	ตรงตามวัตถุประสงค์
20	1	1	1	1	0	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
21	0	1	0	0	1	2	0.40	ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
22	1	0	0	1	0	2	0.40	ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.3 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดระดับจิตสาธารณะ (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					คะแนน รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
26	1	0	1	0	0	2	0.40	ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
29	1	0	0	1	1	3	0.60	ตรงตามวัตถุประสงค์
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์
31	0	1	0	1	0	2	0.40	ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
32	1	1	1	1	1	5	1.00	ตรงตามวัตถุประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดระดับจิตสาธารณะ

ตารางที่ ง.4 ค่าอำนาจจำแนก (Corrected item total correlation : CITC) ของแบบวัดระดับจิตสาธารณะที่ผ่านการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วจำนวน 24 ข้อ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ประเมิน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ประเมิน
1	.297	ผ่านเกณฑ์*	13	.389	ผ่านเกณฑ์*
2	.254	ผ่านเกณฑ์*	14	.325	ผ่านเกณฑ์*
3	.232	ผ่านเกณฑ์*	15	-0.29	ไม่ผ่านเกณฑ์
4	.421	ผ่านเกณฑ์*	16	.290	ผ่านเกณฑ์*
5	.183	ไม่ผ่านเกณฑ์	17	.318	ผ่านเกณฑ์*
6	.470	ผ่านเกณฑ์*	18	.624	ผ่านเกณฑ์*
7	.388	ผ่านเกณฑ์*	19	.388	ผ่านเกณฑ์*
8	-.062	ไม่ผ่านเกณฑ์	20	.404	ผ่านเกณฑ์*
9	.607	ผ่านเกณฑ์*	21	.264	ผ่านเกณฑ์*
10	.389	ผ่านเกณฑ์*	22	.144	ไม่ผ่านเกณฑ์
11	.251	ผ่านเกณฑ์*	23	.385	ผ่านเกณฑ์*
12	.246	ผ่านเกณฑ์*	24	.259	ผ่านเกณฑ์*

หมายเหตุ : * หมายถึงข้อที่เลือกนำไปใช้ในแบบวัดระดับจิตสาธารณะจำนวน 20 ข้อ

จากตารางที่ ง.4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดระดับจิตสาธารณะที่ผ่านการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ว จำนวน 20 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23 – 0.62 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.74

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นางสาววันทิพย์ ซอมี
วัน-เดือน-ปีเกิด	24 เมษายน 2533
อาชีพ	รับราชการ
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี 101 หมู่ 8 ต.สวนพริกไทย อ.เมือง จ.ปทุมธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน	697 ถ.ราษฎร์อุทิศ แขวงแสนแสบ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2559 สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้